

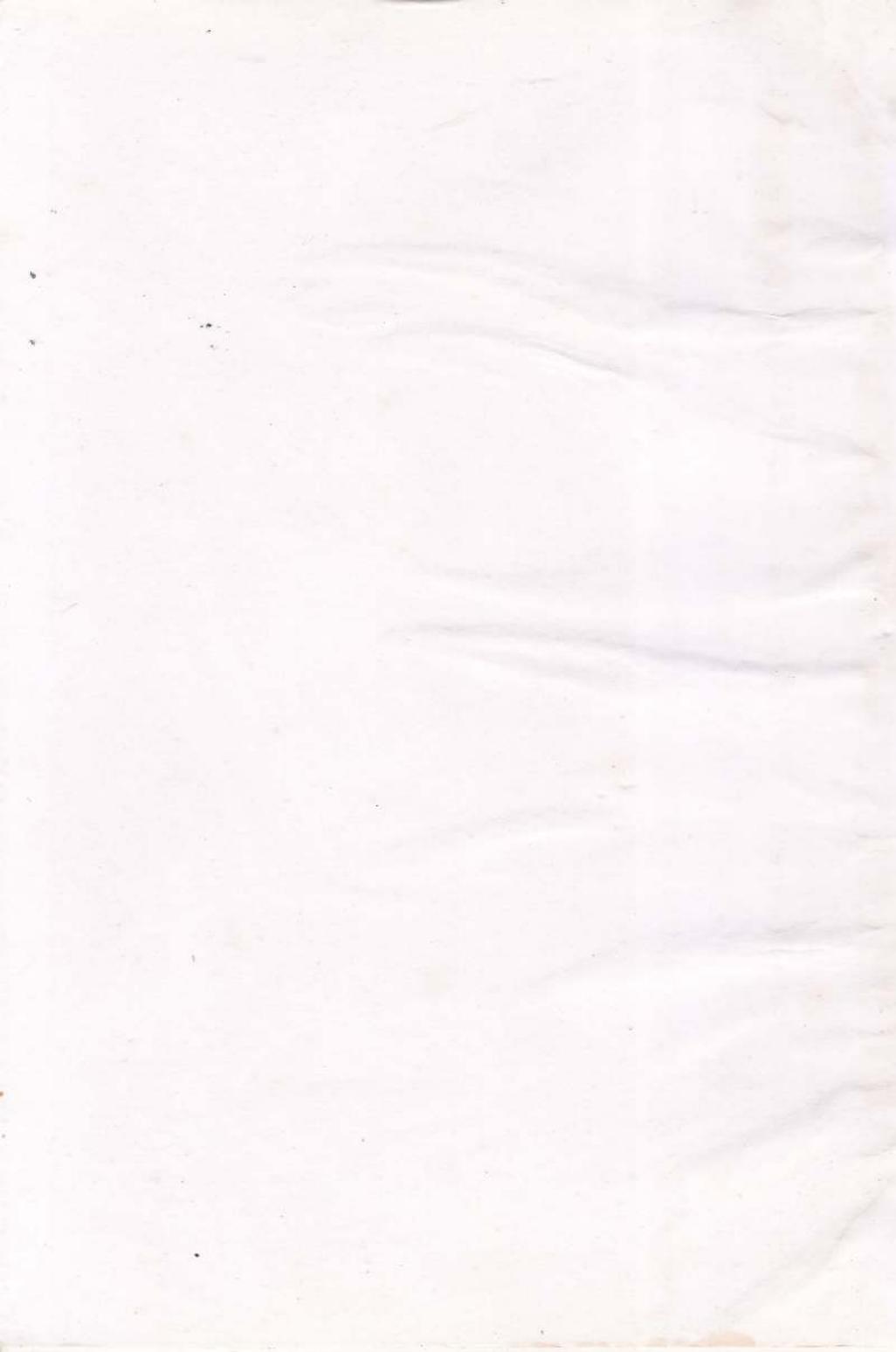
கந்தவரம்
கல்யாண வேவைய் பிள்ளைத்துறை
(முறைம் உகந்தும்)



நானாசிரியர்

சிலேடைக்கவிரதத்னம் க. கணபதிப்பிள்ளை
உரையாசிரியர்

பிள்ளைக்கவி வ. சிவராசசிங்கம்





கந்தவனம்
கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத்தமிழ்
(மூலமும் உரையும்)



வெளியீடு :

கந்தவனம் கல்யாண வேலவ சுவாமி கோவில்
2011.

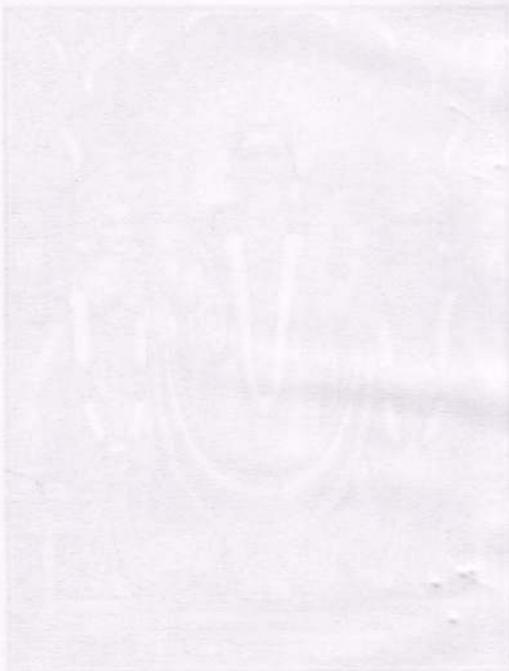
அச்சுப்பதிப்பு :

தலைமதை ஓஷ்சைர் பதிரஸ்தாங்
கிராமக்கோட்டுச் சந்தி, பருத்தித்துறை.

ପିଲାମୁଦ୍ରଣ

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦମୁଖ ମହାନ୍ତିର ମହାତମ

(ପ୍ରମତ୍ତ ଓ ପିଲାମୁଦ୍ରଣ)



ଶ୍ରୀମତୀ

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦମୁଖ ମହାନ୍ତିର ମହାତମ

ପିଲାମୁଦ୍ରଣ

ମହାତମ

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦମୁଖ ମହାନ୍ତିର

ମହାତମ ପିଲାମୁଦ୍ରଣ

வெள்ளியன்று கஞ்சுவனக்கல்யாண தேவைவர்





கந்தவனநாதன் துணை

வாழ்த்துரை

பொலிகண்டி கந்தவனம் கல்யாண வேலவ சுவாமிபிள்ளைத்தமிழ் என்னும் தலைப்பில் தலை சிறந்த பக்தி பெருக்கும் நூல் ஒன்றையாத்துச் சைவ உலகிற்கு வழங்கியுள்ளார். சிலேடைக்கவிரத்தினம் முதுபெரும் தமிழ்ப் பண்டிதர் தீரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். இந்நாலுக்கு சிறந்த உரையை நூலாசிரியர்க்குச் சோதரமுறை பூண்ட பிள்ளைக்கவி தீரு.வ. சிவராஜசிங்கம் அவர்கள் சிறப்புற வழங்கியுள்ளார். இந்நாலானது முருகப்பெருமானின் குழந்தைப் பருவங்கள் பத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. அவை முறையே காப்புப்பருவம், சௌக்கரைப்பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம், வருகைப்பருவம், அம்புலிப்பருவம், சிற்றில்பருவம், சிறுபறைப்பருவம், சிறுதேர்ப்பருவம் என வரும் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் முருகப்பெருமானின் அற்புதத் தீருவிளையாடல்களைத் தெளிவாகவும் தமிழினிமையாகவும் தருவதோடு தத்துவச் செறிவும், பொருளினிமையும், ஒலியினிமையும் தோன்றவுடத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

இப்பாடல்கள் படிப்போர் உள்ளக்கிழியில் உயிரோவியமாகத் தீகழுவேண்டும் எனக் கல்யாண வேலவ சுவாமிகளின் தீருப்பாதங்களைப் பணிந்து பிரார்த்திப்பதோடு நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் என்னும் இருவரும் நலமே வாழவும் ஆசி கூறியமைகின்றேன்.

சுபம்.

சர்வமங்களம் உண்பாகட்டும்

கல்யாண வேலவ சுவாமி தேவஸ்தான

பிரதமகுரு, குமரகுருமணி

பிரம்மஹீ ச. வைத்தியநாதக்குருக்கள்.

உரையாசிரியர் உரைப்பது.

செம்மொழியான நமது செந்தமிழ் மொழியில் தொண்ணுாற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் உள்ளன என்பர். பிரபந்தம் என்பது சிற்றிலக்கியம். அவற்றில் முதன்மை வாய்ந்தது பிள்ளைத்தமிழ். பிரபந்தவரம்புகூறும் பன்னிருபாட்டியல்முதலாம்நூல்கள் பிள்ளைத்தமிழுக்கே முதலிடம் கொடுத்தமையை ‘பிள்ளைக்கவி முதல் பூராணம் ஈராத்தொண்ணுாற்றாற்றும் தொகைய’ என்னும் மரபியற் கூற்று வலியுறுத்துகின்றது

பிள்ளைத்தமிழ் பழமையானது. பழந்தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில், பிள்ளைத்தமிழ்பற்றியகுறிப்பு உண்டு எனக் கருத இடம் இருக்கின்றது. தொல்காப்பியப் பொருளத்திகாரப் புறத்தினை இயலில் ‘குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்’ எனவரும் நூற்பா இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. தொல்காப்பியர்காலத்துப்பிள்ளைத்தமிழ் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும் பெரியாழ்வார்த்திருமொழியில் இதன் தோற்றும் அரும்பி நிற்கிறது. இவருடைய பாடல்கள் பிள்ளைத் தமிழின் முக்கிய கூறுகளான செங்கீரை, தால், சப்பாணி, அம்புலிப் பருவங்களைப் பாடுமொழிகளாகக் கொண்டுள்ளன. அடுத்து நாச்சியார் திருமொழியில் சிற்றில் சிதையேல் எனச்சிறுமியர் கோரும் பரிவுவிடு வேண்டுகோளாக அமைந்த திருமொழி உள்ளது. இன்னும் குலசேகரர் இராகவனுக்குத் தாலாட்டுப்பாடியுள்ளமையையும்காணலாம். இராமாயணத்தில் குழந்தை இராமன் அம்புலியைப் பிடித்துத் தருமாறு அடம்பிடித்தது பிள்ளைத் தமிழில் வரும் அம்புலிப்பருவமே. கச்சியப்பரும் கந்தபூராணத்தில் வள்ளி நாயகியின் இளமையைப் பிள்ளைத்தமிழிப் பருவங்களாகச் சுருக்கி வடித்துள்ளார்.

“பொற்றோட்டில் விட்டுப் புவியின் மிசைதவழக் கற்றுத் தளர்ந்தையும் காட்டிக் கணிநீழல் முற்றுத் திடையுலவி முறத்தில் மணிகொழித்துச் சிற்றில் புனைந்து சிறுசோற்ற் டாடின்னே” என்பது அவரது பிள்ளைத்தமிழ் ஓவியம்.

இறுதியும் முதலுமில்லாத பிறவாயாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவன் ஒழிந்த தெய்வங்கள் மீதும் மக்கள் மீதும் பிள்ளைத்தமிழ் பாடுதல் மரபு. ஈழத்திலும்தமிழகத்திலும்வாழ்ந்த கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமியப் புலவர்களும் தத்தம் கடவுளர் மீதும் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியுள்ளனர். அது காலப்பின்னினைப்பே. அல்வாயூர் கவிஞர் மு.செல்லையா ஈழகேசரியை வரவேற்று ‘சூழகேசரிப்பிள்ளைத் தமிழ் பாடியமை புறநடையே.

பிள்ளைத்தமிழ் பத்துப் பருவங்களாக மலரும். அவை மூன்று முதல் இருபத்தொரு திங்களில் இடம்பெறும் எனச் சிதம்பரப் பாட்டியல் கூறும். ஐந்தாண்டு முதல் ஏழாண்டுவரைபத்துப்பருவங்கள் அமைவதாக வெண்பாப்பாட்டியல் கூறும்.

பிள்ளைத் தமிழ் பெரும்பாலும் பல்வேறு சந்தங்கள் மலிந்த கழிநெடிலாசிரியவிருத்தப்பாக்களாற் பருவமொன்றுக்குப்பத்துப் பாடலாக நாறு பாடல் களைக் கொண்டு அமைவது வழக்கு. திருச் செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ் முத்துக்குமாரசுவாமிபிள்ளைத்தமிழ் ஆகியன் இவ்வரையறைக்குக்காட்டுகளாகும். ஆயினும் இதற்கு விலக்காகவும் பாடியுள்ளனர் புலவர்கள். சிவஞான முனிவரின் செங்கழுநீர்விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்பருவத்துக்கு ஐந்தாக மலர்ந்துள்ளது. இதனினும் குறைந்த பாடல்களோடு அமைந்த பிள்ளைக்கவிக்களும்சில உள். சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர் மீது முறையே செங்கல்வராயபிள்ளை,

பாலகவிமுத்து, சணகராசஜையர், முத்துச்சாமி ஜயர் ஆகிய கவிஞர்கள் பருவத்துக் கொண்றாகப் பத்துப்பாடல்களோடும் பிள்ளைக்கவி தந்துள்ளனர்.

பிள்ளைத்தமிழ் இருபாலார் மீதும் பாடப்படும். அவை ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ், பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ் என்பன. ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ்ப்பருவங்களாக, காப்பு, செங்கீறை, தால், சப்பானி, முத்தம், வருகை (வாரானை) அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என்பன அமையும். காப்புத்தொடங்கி அம்புலிவரையும்உள்ள பருவங்கள் இருபாலார்க்கும் பொதுவாம். பெண்பாலார்க்கு அம்புலிக்கு மேல் அம்மானை, நீராடல் ஊசல் என்பன அமையும். இந்த மூன்றும் சிறிது வேறுபட்டும் வரும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப்பருவ விளக்கங்களை இந்நூலின் அவ்வப்பருவத் தொடக்கத்தில் தந்துள்ளேன். அவற்றை ஆங்குக்காண்க.

ஸமுத்தில் இன்றுவரை இருபதுக்கும் மேலாகப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியுள்ளனர் இங்குள்ள கவிஞர்கள். அந்த வரிசையில் இன்று பழையையும் பிரபல்யமும்மிக்கதலங்களில்ஒன்றான கந்தவனம் கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத் தமிழை ஆசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

இந்நூலாசிரியர் கீழ் கரவையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தமிழ், சைவம் ஆகிய இரண்டும் சிறந்தோங்கும் இப்பிரதேச மக்களிடையேயும் சிறப்பாக அவர்தம் மாணாக்கர்களிடையேயும் ஏற்படும் மொழித்திறத்தின் முட்டறுக்கும் முத்த ஆசான். தமிழ்மொழி இலக்கியம் சைவப் புராணங்கள் தொடர்பான ஜயந்திரிபுகள் உடையவராய் நாடவருவோர் மயக்கறுக்கும் புலமையாளர். மேலும் கவித்துவத்தோடு சிறந்த உரையாசிரியராகவும் இருப்பவர்.

பாரம்பரியதமிழ்வழக்காறுகள்நன்கறியாத்தமிழரால் தமிழ்நடை தள்ளாடும் இக்கால கட்டத்தில் இப்பேராசானால் நம் பழம் பெரும் கோயிலான பொலிகைக்கந்தவனத்துத்திருமுருகன் பாற பாடப்பெற்ற இப்பிள்ளைத் தமிழ் வெளிவருவது காலத்தின் தேவையே.

இந்நாலில் வரும் வனப்புமிகு சொற்றொடர்கள் தலஞ்சார்ந்த குழல் வர்ணனைகள் ஆதியன் கற்போர்க்குச் சுவையூட்டுவனவே. பல் வேறு சந்தங்கள் முன்னாட்பிள்ளைக் கவிஆசிரியர் களை நினைவூட்டுகின்றன. ஆசிரியர் கையாளும் யாப்பமைதிகளின் லாகவழும் கற்பனைச் செழுமையும் போற்றத்தக்கவை. ஆசிரியரின் பன்னாற் பயிற்சியைப் பிள்ளைத் தமிழ் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திற் சுட்டப்பட்ட பிள்ளைத் தமிழ் வழக் கொழியாது இப்போதும் தொடர்ந்து இருப்பதென்றால் அது இவ்வகைப் புலமையாளர்களின் இருப்பாலன்றே.

இப்புலமையாளர் சிலேடைக்கவிபாடுவதிலும் வல்லவர் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இவரால் இயற்றப்பட்டு நூலுருப்பெற்ற ‘கரவைத்தச்சைச்சிலேடை வெண்பா , திருச்செந்தூர்ச்சிலேடை வெண்பா போன்றன தக்கசான்றுகளாகும். தச்சைச்சிலேடை வெண்பாவின் சரளமான சொல்லோட்டமும் தரளமான கருத்துச் செறிவும் கண்டு வியந்த இலக்கிய கலாநிதி பண்டித மணி சி.கண்பதிப்பிள்ளை அவர்கள் இவ்வாசானைச் ‘சிலேடைக்கவிரத்தினம்’ எனும் மகுடஞ் சூட்டிக் கொரவித்துள்ளார். திருச்செந்தூர்ச்சிலேடை வெண்பாவின் விற்பனனம் கண்ட இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்கள் ‘சிலேடைப்புலவன்’ என்றும் கந்தபுராண உரைகண்ட திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்’ செந்திழக்க செல்வர் என்றும் பட்டங்கள் வழங்கி ஆசீர்வதித்துள்ளனர். மேலும் திருச்செந்தூர்த்

தேவஸ்தானச் சபையினரும் ஆசிரியரை ஆசீர்வதித்துள்ளனர். இந்நாலாசிரியரது ஒரு சில செய்யுள் யாப்புகள் மூலம் இவர் தம் புலமையறிந்த திருவாவடுதுறை ஆதனம் இவரைக் கௌரவிக்க அழைப்பு விடுத்தும் முதுமையால் இவர் அங்குச்செல்லவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

எதனையும் எடுத்தவாறு அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் இயல்பு இவரிடத்து இல்லை. காரணம் இவரது ஆழந்த சிந்தனையே. இதனால் எழுந்த இவரது சிந்தனை நூல்தான் ‘மணிவாசகர் வரலாறு’ என்னும் பதிப்பு. தேசீய நூலக சபையாராற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இந்நாலில் திருக்கோவையார் யாராற் பாடப்பெற்றது? என்னும் வாதத்தை முன்வைத்து, அது வாதவூரால் அன்று என்பதைத் தர்க்கித்து அதைப் பாடியவர் சிவபாத்தியன் என ஆதாரப்படுத்தியுள்ளமை எதையும் உள்ளவாறே ஏற்றுக்கொள்ளாமை என்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றது. இவ்வாறானதோர் படைப்பு, பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெறுதற்கான ஆய்வொன்றுக்குச்சமானமானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருத்தல் இயலாது.

எனவே, தமிழ்மக்கள் அறிவுமுதம் பருகுவதற்கமெந்த ஊருணி திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை ஆசான் என்பதை எவரும் மறுத்தல் ஒண்ணாது. சமுதாயத்தில் மொழிப்பசமை எனும் தண்ணிழல் பரப்பும் இவ்வாசான் ஆலவிருட்சம்போல் என்றென்றும் நீடு விளங்குவாராக.

பிள்ளைக்கவி.வ.சிவராசசிங்கம்,
ஓய்வுபெற்ற உதவி ஆணையாளர்,
அரசு கரும்மொழித் தினைக்களம்.

அணிந்துரை

கந்தவனம், கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத்தமிழ்
பேராசிரியர், எஸ். சிவலிங்கராஜா
தலைவர். தமிழ்த்துறை, மாந். பல்கலைக்கழகம்

இந்நூலாசிரியர் உயர்திரு க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆழ்ந்தகண்ற தமிழ்ப்புலமை உடையவர். மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வியை வரன்முறையாகப் பெற்ற இவர் தமது குன்றா உழைப்பாலும் குறையா ஊக்கத்தாலும் தமிழிலக்கிய இலக்கணப் பரவையில் மூழ்கித் தினைத்து மேற்கிளம்பியவர். இவரது நூல்கள் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக்கு வலுச்சேர்ப்பவை.

இருபத்தெந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு நூலும் ஏதோ ஒருவகையிலே தனித்தன்மையுடன் விளங்கு கின்றது. இவரது ஆற்றல், ஆளுமை, கூர்ந்த மதி, புலமைவளம் முதலியனபற்றி இவரது முன்னைய நூல்களுக்கு எழுதிய பாயிரங்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இவர் எனது இளமைக்கால ஆசிரியர் இன்றும் ஓயாது படித்துக் கொண்டும் எழுதிக்கொண்டும் இருப்பவர். இவரது வாழ்வியல் எமக்கு வழிகாட்டக் கூடியது.

இப்பொழுது இவரது கந்தவனம் கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத் தமிழ் வெளிவருகின்றது.

கந்தவனம், கல்யாண வேலவரைப் பொலிகண்டி முருகன் என அழைக்கும் வழக்காறும் உண்டு. இத்தலத்தின் மீது உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவர், வல்லவ வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை, திக்கம்,

செல்லையாபிள்ளை முதலானோர் பதிகங்கள் பாடியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நாமறிந்த வரையில் இதுவே இத்தலம் மீது எழுந்த முதற்பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தமாகும்.

தமிழ் இலக்கிய மரபிலே தொண்ணுாற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் உள். இவற்றைச் சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும் கூறுவர். சிற்றிலக்கியங்கள் செழுமையும் இனிமையும் நிரம் பியவை. ஆண்டவனையும் அரசையும் விதந்துபாடுவதே பெரும்பாலான சிற்றிலக்கியங்களின் நோக்கமாக இருந்தது என்பதை அவற்றைப் படிப்போர் உணர்வார்.

தமிழிலே பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கான ஊற்றுக்கால் பல்லவர் காலத்திலேயே தென்படத்தொடங்கி விட்டது என்பார். குறிப்பாக ஆழ்வார்களின் பாகரங்களிலே பிள்ளைத் தமிழிற்கான கூறுகள் பொதிந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். சங்க இலக்கியங்களிலும் சங்கமருவிய இலக்கியங்களிலும் குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்புக்கள் இடம்பெற்றிருள்ள போதிலும் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தத்திற்குரிய தோற்றுவாயைக் காண்பது கடினம்.

சைவப்பக்திமரபிலே பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. பெரும்பாலான பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களின் தோற்றம், அரங்கேற்றம் முதலியவற்றிற்குப் பின்னால் “பக்தி அற்புதம்” பற்றிய கதைகளும் நிறையவே உள்ளன.

‘பிற்காலப்பக்தியுகம்’ என ஆய்வாளர்களாற் குறிப்பிடப்படும் காலப்பகுதியிலே தோன்றிய சிற்றிலக்கியவகைகளுள் பிள்ளைத்தமிழ்ப்பிரபந்தம் பிரதான இடத்தைப்பெறுகின்றது.

பிள்ளைத்தமிழை ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் எனப்பகுத்த பாட்டியல் நூல்கள் அவற்றின் உறுப் புக்களையும் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுதிருப்பது. ஒருவகையிலே குழந்தை உளவியல் நோக்கும் இவ்வறுப்புக்களிலே விரவியிருக்கிறது என்பதைக்காட்டுவதாகும்.

தான்போற்றவந்த, துதிக்க விரும்பிய தலைவனையோ தலைவியையோ குழந்தையாகக் கற்பனை செய்து பாடுவது பிள்ளைப் பிரபந்தமாகும். அக்குழந்தையின் மூன்றாந்திங்கள் தொடங்கி இருபத்தோராம் திங்கள்வரை இரண்டு திங்களுக்கு ஒன்றாய்ப் பருவத் தைப் பகுத்துக்கொள்வதையும் மூன்று திங்கள் தொடக்கம் இருபத்தொரு திங்கள் வரையுள்ள காலப்பகுதியிலே குழந்தையின் இயல்புகள் எவ்வெவ் வகையில் அமைந்துள்ளனவென்பதையும் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் தெளிவாகவே பிரதிபலிக்கின்றன.

ஒவ்வொருபருவத்துக்கும் பத்துப்பாடலாக, ஆசிரிய விருத்தத் திலே பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் பாடப்படல்வேண்டுமென்று விதிகூறப் பட்டுள்ளது.

தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே தோன்றிய பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் வரிசையில் செங்கழுநீர் விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ், அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ், மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், திருச்செந்தூரப் பிள்ளைத் தமிழ், சேயூர்முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், திருமலை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ், சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ் முதலியன மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்தவரிசையிலே தான் சிலேடைக்கவிமணி க. கணபதிப்

பிள்ளை அவர்களின் கந்தவனம் கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத்தமிழ் எனும் பிரபந்தமும் இடம்பெறுகின்றது.

பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் பாடுவதற்குரிய தகுதிப்பாடாகப் பக்திநெறி, இலக்கிய இலக்கணப்புலமை, கற்பனை, கவித்துவம், புராண, இதிகாசப்பரிச்சயம், சொல்லாட்சி முதலானவற்றைக் கொள்ளலாம். இவையனைத்தும் இந்நாலாசிரியரிடம் நிரம்பவே உள்ளன.

எல்லா உறுப்புக்களிலும் இனிமையான சந்தத்தோடு கூடிய பாடல்கள் பலவுள். ஒரிரு உதாரணங்களை மட்டும் காட்டுகிறேன். விரிவஞ்சிமற்றவற்றை விடுகின்றேன்.

வருகைப்பவருவத்தில் வரும்

“கந்தங் கமமும் கமலமெனும்

கழலும் முகமும் விழியெழிலும்

கண்ணாற் பருக வருகமதுக்

கனியும் மழலை மொழியொடுதேன்

சிந்தும் இசைக்கின் கிணியமுதைச்

செவியாற் பருக வருகப்பும்

திகழும் கடம்புத் தெளிதேனைச்

சிறிதே சுவைக்க வருகசெச்சை

வந்திங் கலரும் செவ்வந்தி

மலரும் நறையை முகர்ந்தயில்

வருக கழல்சேர் தாமரைத்தாள்

வருட வருக மலையத்து

மந்தா னிலந்தாழ் கந்தவன

மதலாய்! வருக வருகவே

மானார் விழிமா துமைதந்த

மருந்தே! வருக வருகவே.

கல்யாண வேலவரைக் குழந்தையாகக் கற்பனை செய்து அவரின் அழகுக் கோலங்களைச் சுட்டி வருக என அழைக்கும் வருகைப் பருவப்பாடல் மிகவும் சுவைபொருந்தியதாக அமைந்துள்ளது. பொதுவாகப் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களிலே வருகைப்பருவப் பாடல் கள் மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளமையையும் அவதானிக்கலாம். மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ், திருச்செந்தூர்முருகன்பிள்ளைத்தமிழ் முதலியவற்றிலே இடம் பெறும் வருகைப்பருவப் பாடல்களை நினைவுட்டும் வகையிலே மேலே சுட்டிய பாடல் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறே அம்புலிப் பருவப்பாடல் ஒன்றையும் சுட்டிக் காட்டலாம்.

“விண்ணாடி வருதலால் மலைமேல் நடத்தலால்
விரிகலா நிதியென்கையால்
மேதினியர் தொழுதலால் வேணிப்பர் கங்கையென்
மெல்லியற் கரந்தமுவலால்
புண்ணியர்தம் கண்களில் ஒன்றினிற் தோன்றலால்
பூக்குதன் னொளி பரவலால்
புவனம்பு ரத்தலாற் பூசலெழ வருதலாற்
பூரணம் பெறவ ருதலால்
மண்டலமு கத்தினால் மலர்கணத் தலைமையால்
மதியண்ண லென வருதலால்
வடிவழக விவனுன்னை நிகர்த்தலால் நினக்குமினி
மற்றுமொரு துணையில்லையால்
அண்டரண் டம்படைத் தளிக்கின்ற இவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.
அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

சிறுபறைமுழக்கமுருகனை வேண்டும் கவிஞர் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின் சிறப்பைக் கூறுவது மிகுந்த போற்றுதலுக்குரியது. அப்பாடல் பின்வருமாறு.

“விந்தைப் புலவன் சங்கத் தமிழோன்
வியத்தகு கீரனருள்
மேவும், புலவன் குருபர முனிவன்
விண்ணவர் பரவவரும்
சந்தப் புலவன் அருணைப் பதியான்
தாழ்பக ழிக்கவிஞன்
தங்கக் கவிஞன் பாம்பற் பெயரோன்
சம்புப் புலவனருட்
பந்தப் புலவன் நவாலிப் பதியான்
பைந்தமிழ் முழக்கெழுநின்
பதுமச் சித்தம் முழங்கிய தொப்பப்
பன்னிரு கைக்குமரா!
முந்தைப் புலவா முக்கணர்சிறுவா!
முழக்குக் சிறுபறையே
முனிவரர் பணியும் பொலிகையின் மணியே!
முழக்குக் சிறுபறையே.

ஆழந்ததமிழ்ப்புலமையுடைய ஆசிரியரின் கவித்துவமேதாவிலா சத்தைத் தெளிவாகஇந்நால் காட்டிநிற்கின்றது.

பாட்டும் அதற்கு உரையும் இருப்பதனால் எல்லோரும் இந்நாலைப் படித்துப் பயன்பெறலாம். நூலாசிரியருக்கு எல்லாம்வல்ல கல்யாணவேலவரின் கிருபாகடாட்சம் கிட்டுவதாக எனப்பிரார்த்திக் கின்றேன்.

கல்யாணவேலவர்பிள்ளைத்தமிழ் அணிந்துரை

உலகின் மிகச்சிறந்த தொன்மை பேணும் மொழிக்கூட்டங்களில் முத்துநிற்பது முந்துதமிழ்மொழியின் தனித்தசிறப்பே. மேலும் அதன் தனித்துவம் அதன் இலக்கண இலக்கியப்பறப்பன்று மொழிவளத்தின் இனிமை மட்டுமன்று, கிளைத்துச் செழித்த அணி இலக்கிய வளமன்று, முழுமுதல் தெய்வங்களையே தன்பால் ஸ்ரத்துத்தமிழை அனுபவிக்க வைத்து தமிழின் பின்னாலே திரிமுகக்காந்தம் சேர்ந்த இரும்புபோலப் படரவைத்த ஈடினையில்லாத தெய்வத்தமிழின் சிறப்பு உலகின் வேறெந்த மொழிகளுக்கும் இல்லை. தமிழிற்கே அத்தகைமைசாலும்.

“கண்ணு தந்பெருங் கடவுளங் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு றத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பகுந்தமி மேனை
மண்ணி டைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா வெண்ணவும் படுமோ.”

“தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும் முதலை
உண்ட பாலனை யழைத்ததும் எலும்புபெண் னுருவாக
கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலுச் சொற்களோ சாற்றீர்.
இது பரஞ்சோதியாரின் பக்தி உறைப்புமிக்க வாக்குமூலம்.

“குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்” என்ற தொல்பாக்கிய வரை விலக்கணத்தையொட்டித் தமிழில் எழுந்த தொண்ணுாற்றாறு வகைப்பிரபந்தங்களின் சிரசில் ஒளிவீசுக்கு வைரமணி “பிள்ளைத்தமிழ்” என்னும் அற்புதப்படைப்பு. இது தமிழிற்கே உரித்தான் கவிதைப்படைப் பாகும்.

குணவீர பண்டிதர் இயற்றிய வெண்பாப்பாட்டியலும் வைத்தியநாததேசிகர் எழுதிய இலக்கண விளக்கப்பாட்டியலும் இவ்விலக்கியத்திற்குரிய இலக்கணத்தெளிவை எடுத்தியம்புகின்றன.

பிள்ளைத்தமிழ் பிறவாயாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவபெருமானைத் தவிர்த்து ஏனையதெய்வங்கள் மீதும் சான்றோர், மன்னர், வரலாறு படைத்த வள்ளற் பெருமக்கள் மீதும் அவர்களைப்பேசும் பொற்சித்திரமழலைகளாக்கி, பத்துப்பருவங்களை நாறு ஆசிரிய விருத்தங்களால் தொடுத்து அணிவித்து மகிழும் சிறப்பிற்குரியது.

ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் எனவும் பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழாயின் முதல் ஏழுபருவங்களொடு, கழங்கு, அம்மானை, ஊசல் என இயைக்கப் பத்துப்பருவங்கள் முகிழ்க்கும் ஒவ்வொருபருவமும் பத்துப்பாடல்களைக் கொண்டதாக அமையும். இதிற்குறைந்தும் அமையலாம்.

“கடுங்கொலை நீக்கிக் கடவுள் காப்புச்
செங்கீரை தால் சப்பாணி முத்தம்
வாரானை முதல் வகுத்திடும் அம்புலி
சிறுபறை சிற்றில் சிறுதேர் என்னப்
பெறுமுறை ஆண்பாற் பிள்ளைப் பாட்டே
அவற்றுடன்
பின்னைய முன்றும் பேதையர்க் காகா

ஆடும் கழங்கு அம்மானை ஊசல்
 பாடும் கவியாற் பகுத்து வகுப்புடன்
 அகவல் விருத்தத் தான்கிளை அளவலாம்.”

(இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல் 434-435)

முதன்முதலாக இப்பிள்ளைத்தமிழ் முகிழ்த்தது ஆழ்வார் பெருமக்களின் திவ்வியப் பாசுரங்களின் மூலமாகத்தான். பிற்காலத்தில் இவ்விலக்கியம் மிகவும் பிரசித்தியுடன் உலாவரத் தொடங்கியது. பகழிக்கூத்தரின் திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ், குமரகுருபர சுவாமி களின் மீணாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ், முத்துக்குமாரசுவாமிபிள்ளைத் தமிழ், சிவஞானமுனிவரின் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், மார்க்க சகாயதேவரின் திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் என்பன கற்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வன.

ஆழ்த்துத்தமிழ் அறிஞர்களும் தங்கள் பங்கைத்தாய்த்தமிழுக்கு அளிக்கப்பின்னிற்கவில்லை. மாவைமுருகன்பிள்ளைத் தமிழழத்தந்த பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்களும், கத்திர்காமவேலவன் மீது பிள்ளைத் தமிழ்பாடிய கருணாலய பண்டிதரும், கெளரிநாயகிமீது பாடிய கி.இ. சதாசிவம்பிள்ளையும் நயினை நாகபூஷணி மீதும் கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் மீதும் பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய இருமொழிப் புலமைசான்ற பெரியார் பிள்ளைக்கவி வ. சிவராசசிங்கமும், கந்தவனம் கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத்தமிழ்பாடிப் பெருமைப்படுத்திய முதறிஞர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் தமிழ்த்தாய் ஈன்றெடுத்த தலப்புதல் வர்களாவர்.

முதறிஞர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ்ப்புலமைக் கடலிற்கு முன்னால் சிப்பிபொறுக்கும் சிறுமிநான். அவரது நூலிற்கு அணிந்துரை நல்க எனக்கு என்ன தகுதி உள்ளது. பத்திற்கும்

மேற்பட்ட நூல்களுக்கு உரைகண்ட அச்சான்றோனின் முன்னே எனது தகுதி குன்றிற்கும் குழிக்கும் இடைப்பட்ட இடைவெளி அமைந்தது. இருந்தும், என்மீது கொண்ட அன்பின் உயர்வுகாரணமாக எனது அறிவை அளவுகோலாக்கிய அத்தடங்கருணைக்கு நன்றி நவில் கிண்றேன்.

கந்தவனம் கல்யாணவேலவர்பிள்ளைத்தமிழின் நாறுபாடல் களுமே நன்முத்துகள் பைந்தமிழ்ச் சொற்களாலியன்ற ஆற்றோமுக் குப்பாடல்கள் ஒவ்வொருவரும் நூலுள் ஆழந்து சுவைகாண வேண்டுமே யல்லாது சொல்லிச்சுவை கானும் நூலன்று இது. இருப்பினும் ‘பானை சோற்றிற்குப் பருக்கைச்சோறு பதம் காண்பது போல் ஒருசில பாடல் களின் உள் நுழைவோம்.

காப்பின் முதற்பாடலே “பொன்” என்ற மங்கலச்சொல்லாலே மஸர்கின்றது. குமரகுருபர சுவாமிகளுக்குப் புள்ளிருக்வேஞ்சு’ செல்வ முத்துக்குமரன் தன்மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடுமாறு பணித்துப் ‘பொன்புத்த’ என்று அடியெடுத்துக்கொடுத்துப்பிள்ளைத்தமிழ் பெற்றுக் கொண்டான். அதே தெய்வீகத் தொடரை ஆசிரியர் தனது நூலிற்கும் முதலாக்கிக் கொண்டது திருவருட் செயலே. காப்புப்பருவத்தில் கோணேசரையும் மாதுமைஅன்னையையும் வணங்கித் தொடங்கி யிருப்பது நினைந்து மகிழ்தற்குரியது.

செங்கீரைப்பருவம் செவ்விய இளம்கீரத்தண்டு காற்றில் அசைவது போன்றது

“ஒருதானுந்தி எழுந்திருக்கயும் ஒருங்கு பதித்து நிமிராந்

தருள்பொழி திருமுகமசைய வசைந்தினி தாடுக செங்கீரை” பெரியவச்சான்பிள்ளையவர்கள் இதனை ஒரு நிர்த்த விசேஷம் என்பர். கீ - என்பதனைச் சொல்லெனக்கொண்டால், ஙாங்...ங்க..... எனும்

குழந்தை எழுப்பும் ஒலி தாயின் பெற்றவயிற்றைக் குளிர்விக்கும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஒலி மாத்திரமே எழுந்து தொடையமைதி யில்லாத ஒன்றைச் செந்தொடை எனக்கொள்வர் அறிஞர். அதனால் இவ்விலக்கணத்தைச் சார்ந்து எழுந்த சொல் ‘செங்கீரை’ எனக் கொள்ளல் தவறஞ்சு. இப்பருவத்து இரண்டாம் பாடலில் அணிமணிகள் பூண்டு அழகுப்பெட்டகமாய்ச் சாய்ந்தாடிவரும் சங்கரி மைந்தனின் கொள்ளள அழகிலே தானும் சொக்கி நம்மையும் சொக்க வைக்கின்றார் ஆசிரியர்.

தாலப்பருவத்தில் தானே அன்னையாகிக் கந்தவனைக் கல்யாண வேலவனை உறங்கவைக்கும் ஆசிரியர்பிள்ளை அவர்களின் ஒலி அமைதியில் நமது விழிகளும் நம்மையறியாமல் முடிக்கொள்கின்றன.

சப்பாணி தொடர்மொழி, அது சத்பாணி எனவிரியும். அது இரண்டு கரங்களையும் இணைத்துத் தட்டுவதாகும். இருகரங்களையும் தட்டி ஒலி எழுப்பி அதில் மகிழும் செவ்வேட்குழந்தையின் பிஞ்சுக் கைகள் சிவந்து நொந்துவிடுமே என்ற ஆதங்கம் பிள்ளையவர்களது இதயத்தில் முளைகொள்ளுகின்றது. அதனால் திருமறைகளையும் திருமறைகளையும் கடலன்னை நித்தியமும் ஓதித்துதிக்கும் சரவணமென்னும் கந்தவனைக்கந்தனே! தமிழ்முனிக்கு உபதேசித்த தண்டபாணித்தெய்வமே! உச்சிக்கொண்டையில் குடிய மலர்கள் அவிழாமல் சந்திரபிம்பத்தையொத்த வதனத்தில் தீட்டிய சிந்துரத்திலகம் வியர்வையாற் கரையாமல், செவிக்குழழைகள் அசையாமல் கமலமெல் விரல் கள் சிவக்காமல், தடம்புயங்கள் வியர்வுறாமல், அரைமணி வடங்களும் சிறிய பண்டியும் சரியாமல் சப்பாணி கொட்டியருள்க என்று தாயின் உணர்வில் இழையும் வரிகள் கண்பனிப்பவைப்பவை.

முத்தப்பருவத்தின் பாடல்கள் யாவும் முத்தானவை: சத்தானவை, சிறப்பாக அருவு முருவு முருவு முருவு’ என்னும் பாடல் திருப்புகழ்ச் சந்தக்குழிப்பினை நமது செவியகத்தில் நிறைக்கிறது. பொதுவில் முன்னோர் கையாண்ட சந்தங்கள் பலவும் இதிலும் அமைந்து செவிக்கு இன்பந்தருகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

வருகைப்பருவத்தின் ஆஹாவது பாடலில் அப்பாபெருமானின் “மாசில்வீணையும்” என்ற தேவாரப்பாடலில் சிவபெருமானின் சேவஷதங்கும்

ஜம்புல இன்ப நுகர்ச்சியை அவனது சேயின் செவ்வரத்த மலர்ப்பாதங் களும் தரும் சிறப்பைக் குறிப்பினால் உணர்த்துவது குறிப்பறிவோர்க்கே புலனாகும்.

அம்புலிப்பருவம் புலவர்களுக்குச் சவாலாய் நிற்பது உலா இலக்கியத்தில் பெதும்பைப்பருவமும் பிள்ளைத்தமிழில் அம்புலிப் பருவமும் பாடுவதற்குக்கடினமானவை.

“பேசும் உலாவிற் பெதும்பை புலி”

பிள்ளைக்கவிக்கம்புலி புலியாம்” என்பது ஒளவைவாக்கு. பெரும் புலவர் பிள்ளையவர்கள் சாமபேத தான் தண்டம் என்னும் சதுர்வித உபாயங்களையும் மிகவும் இலாகவமாகக் கையாண்டிருப்பது அவரது தெளிந்த புலமையாழத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு.

சிற்றிற் பருவ முதற்பாடலில் திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத் தமிழின் “பொய்யா வளமைத்தரும் பொருநைத்துறை” நிழலிடுகின்றது.

சிறுதேர் இரண்டாவது பாடலில் பாரதக்குறிப்பைப் பயன்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். அரவக் கொடியோனை முற்றிலும் அழித்து முரசக் கொடியோனுக்கே பாரிந்த பரந்தாமனைப் போல நீயும் குர்ப்பகையை வென்று சிறுதேருட்டுக் என்று மாமனை முன்னிறுத்தி மருகனை வாழ்த்தும் நயம் போற்றுதற்குரியது.

ஆசிரியரின் புலமைத்திற்கு பல்வகைப்பட்டு நிற்பதையும் காண முடிகின்றது. அவற்றில் ‘மாணிக்கவாசகர் வரலாறு’ (ஓர் அகச்சான்றுக்கண்ணோட்டம்) அவரது உறைப்புமிக்க உறுதியான நெஞ்சை அங்கை நெல்லிக்கனியைனத் தெளிவாக்கியிட்டது. மேலும் கவிகாளமேகத்தைப் போல, சிலேடைநூல்கள் யாப்பதில் வல்லவர். தச்சைச்சிலேடை வெண்பா, திருச்செந்தூர்ச் சிலேடைவெண்பா என்னும் நூல்கள் கடினகவித்துவத்தின் வெளிப்பாடுகளே பலதிருஷங்கற்பாக்களும் இவரால் மலர்ந்துள்ளன. அதனால் சிலேடைக் கவிரத்னம், சிலேடைப்புலவன், செந்தமிழ்ச்செல்வர் முதலாம் பட்டங்கள் அவரது தகுதி நோக்கித் தக்கோரால் வழங்கப்பட்டனவாகும்.

திருக்குறள் - பரிமேலமுகர் உரையிற் சில மறுப்புக்களையும் வழங்கியுள்ளார் ஆசிரியர். அவை அவரது ஆழந்த சிந்தனையில் எழுந்தவை எனலாம்.

தேவார முதலிகள் வரலாற்றில் சேக்கிழார் கண்களுக்கும் கருத்திற்கும் புலப்பாடாத சில புதிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளைப் பின்னையவர்கள் நூனுகி ஆய்வு செய்திருக்கிறார்கள். அவை வருமாறு.

1. நரசிங்கமுனையர்களுக்குரை வளர்த்தமைக்குச் சேக்கிழார் சான்றுதரவில்லை. ஆனால் அதற்கு தம் குழந்தைப் பருவத்தில் தம்பெற்றோர் இருவரையும் இழந்து விட்டதாகச் சான்றுதருகின்றார் சுந்தரர்.

“அரன் அடியே அடைந்திட்ட சடையன் இசைஞானி காதலன்”

எனவரும் திருத்தொண்டத்தொகைப்பகுதியும் “எம்மான் எம்மனை என்றவர் இட்டு ஓழிந்தார்”

எனவரும் திருக்கச்சி மேற்றுளிப்பாடற் பகுதியும் ஆசிரியர் காட்டும் ஆதாரங்கள்.

2. அப்பரும் தம்தாய் தந்தையரை இழந்தமைக்குச் சான்று தந்துள்ளார் பின்னை அவர்கள். ‘எம்மையாரிலை யானும் உளேன் அல்லேன்’ என்பது திருவாரூர்ப்பதிகம். எம்மையார் - என் அம்மையார் என்தந்தையாருமாம்.
3. அப்பர் திருமணங்கு செய்தவரே
4. ‘மங்கையர்க்கரசி’ என்பது பண்டிமாதேவியின் இயற் பெயர்ன்று அ.து அடைமொழியே.

இவை சைவத்தமிழ் உலகிற்கு ஆசிரியரது சமர்ப்பணம். ஆய்வுக்குரிய இக்கருத்துக்களை அணுகத்தயங்கும் பல்கலைக்கழக, கலாநிதிகள் இருப்பவும், இக்கலைநிதி தச்சை விநாயகர் தாள்களையே சேமமாகக்கொண்டு தமிழ்த்தாய்க்குச் சேவைகள் பல செய்துவருகிறார். பெரியவர் நோயற்ற உடலுடன் பல்லாண்டு வாழக் கல்யாண வேலவன் திருவருள் புரியவேண்டி நிற்போம்.

நலமே நிறைக.

அன்புடன்

அருள்மொழி அரசி, கலாடூழணம் வித்துவான்,

வசந்தா வைத்தியநாதன்

பதிப்புரை

தமிழ் நாடன்றி ஈழத்திலும் பண்டேதோன்றிய முருகதலங்கள் பல. அவற்றில் ஒன்றாய் உயர்ந்து நிற்பது வடமராட்சிப் பொலிகைப் பதியில் உள்ள கந்தவனம் கல்யாணவேலவர் திருக்கோயில் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மாண்பைப் பேசுகிறது தட்சிணகைலாய மாண்மியம். அது கோணேஸ்வரத்தின் பழஞ்சிறப்பைப் பேசுவதோடு, யாழ். குடநாட்டின் பழங்கோயில்கள் மூன்றின் பெருமைகளையும் பேசுகின்றது. அவற்றில் ஒன்றாய் எங்கள் கந்தவனத் திருப்பதியும் இடம்பிடித்திருப்பது பலரும் அறியாத செய்தியே.

இத்தலப்பெருமானைப் போற்றிப் பாடிய அருளாளர் பலர். அந்த வரிசையில் முன்னின்றவர் பதினெந்தாம் நூற்றாண்டில் திருவருணைதந்த குகண்டியவர் அருணகிரிநாதரே. கந்த சுவாமிகானகம் என்பது அருணகிரியாரின் இதய வெளிப்பாடு. இங்கு அவர் சிந்தை யில் கந்தவனம் கந்தசுவாமி கானகமாய் நிற்கிறது. அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழுன்றி, உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவர், நவாலியூர் சௌமகந்தரப்புலவர் ஆகியோரின் பிரபந்தங்களையும் கொண்டிருப்பது இத்திருத்தலம்.

இந்த அளவில் எங்கள் கந்தவன நாதர்மீது இயன்ற பிள்ளைத் தமிழ்ப்பிரபந்தம் இன்றுவரை இல்லையே என்ற நெடுநாள் ஆதங்கம் எங்கள் நெஞ்சிந் குடிகொண்டிருந்தது. அக்குறையைப் போக்க முன்வந்தவர் எங்கள் அன்புக்கும் மதிப்பிற்குமுரிய, சிலேடைக்கவி ரத்தினம் திருவாளர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அவர் சிறந்த உரையாசிரியர். மரபுவழி வந்த யாப்பறிபுலவர். ஆழந்த தமிழாய்வாளர். அவர் எழுதிய இந்நால் இனிக்கும் சொல்லமுகு பொருளாழகு என்பன கொண்டு பொலிவது என்பதை இந்நாலைப் படிப்பார் அறிந்து கொள்வர்.

இப்பிரபந்தம் பண்டைய மரபுவழி வந்த சுவடியாகும். அதனால் எளிதிற் பொருள்காண்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிவதன்று. எனவே, அது உரை ஒன்றை அவாவி நின்றது. அதனை நிறைவு செய்தவர் பிள்ளைக்கவி வ. சிவராசசீங்கம் அவர்கள். அவரும் சிறந்த தமிழ்ப்

புலமையர் என்பதை அவரது தமிழ்ப்படைப்புகள் புலப்படுத்தியுள்ளன.. சகோதர முறை பூண்ட இவ்விருவரதும் தமிழ்ப்புலமை கண்ட இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இவ்விருவர்க்கும் ‘இரட்டையர்’ என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தமை இவ்விருவரதும் புலமையை வெளிப்படுத்துவதே, இங்கு இரட்டையர் என்பது நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்த இளஞ்சுரியர் முதுகுரியர் என்னும் புலவர்களை நினைவுபடுத்துகின்றது.

இந்நிலையில் இவர்தம் மரபுவழி ஆக்கமாகிய கந்தவனம் கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத்தமிழை வெளியிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சி யும் பெருமையும் கொள்வதோடு இவ்விருவர்க்கும் எங்கள் நன்றியை யும் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இந்நால் தோன்ற முனைந்து நின்றவர் அன்பர் சஞ்ஜீவன். அவருக்கு வழங்கும் எங்கள் நன்றியும் வாழ்த்தும்பலவாம்.

முருகனடியார்கள் இந்நாலைப் பெற்றுப் படித்துக் கல்யாண வேலவர் அருளைப் பெறுவார் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை.

தேவஸ்தான ஆதீனகர்த்தா
திருமதி. சிவயோகநாயகி இராமநாதன்



கந்தவனம் கல்யாணவேலவர்பிள்ளைத்தமிழ்

விநாயகவனக்கம்

பொன்புத்த குடுமிமலர் பொலங்குவடு கவடியெனப்
புதுவெழுத் தானி கோடாப்
போர்க்கதையை வரைந்திட்ட பிள்ளையைப் பொலிகின்ற
பூங்கருணை யோங்கு முதலைக்
கொன்புத்த நாரையூர்க் குருநம்பி உய்ந்திடக்
குருவாகி நின்ற மதலைக்
குஞ்சரக் கோவினையென் நெஞ்சமரு மைங்கரக்
குழந்தையை அஞ்சலிப்பாம்
மின்புத்த பொறி:வண்டு குடைந்துதின முன்மூக்கிழ்
வேரிக் கடம்பசையவே
வேரல்பொலி குன்றினில் வில்லேட னாய்நின்று
மென்மொழிக் கிள்ளை வள்ளி
தென்புத்த தளிர்க்கரந் தொட்டகும் ரேசனைச்
சேந்தனைக் கந்தவனத்தே
சிந்தைவைத் தானடியைப் போற்றியே பரவுமென்
செந்தமிழ்க் கவிதழையவே.

பொழிப்புரை : அது வண்டுகள் நாள்தோறும் துளைத்துத் துளைத்துத் தேன் உண்ணும் புத்தம்புதிய கடப்பமாலை. அத்தகைய மாலை திருப்புயங்களில் மெதுவாய் அசைய வேடுவனாகிக் கிளிமொழியாள் வள்ளியின் மலர்க்கரங்களைத் தொட்டவன் குமரன். அவனே இப்பொழுது கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ளான். அவனது திருவடிகளைப் போற்றிக் கொண்டு யான் இது பொழுது எழுதும் அந்தக்கந்தவனத்துக்கல்யாண வேலவரது பிள்ளைத்தமிழ் பிழையின்றிச் செழிக்கும் பொருட்டு, மேருமலையை ஏட்டுச் கவடியாகவும், தன் ஒற்றைக் கொம்பை எழுத்தாணியாகவும் கொண்டு பாரதக் கதையை எழுதியவரும், கருணை யூக்கும் முதற் பொருஞும், திருநாரையூரில் தோண்றிய நம்பியாண்டார் நம்பிக்குக் குருவாய் நின்றவரும் என் நெஞ்சில் எப்பொழுதும் குடிகொண்டிருப்பவருமாகிய விநாயகப்பிள்ளையை இருக்கரம் கூப்பி வணங்குகின்றேன்.

விளக்கக்குறிப்பு : குமரேசனை சேந்தனை கந்தவனத்தே சிந்தை வைத்தான் அடியைப் போற்றிப் பரவும் என்கவி தழைய, போர்க் கதையை வரைந்திட்ட பிள்ளையை, முதலை, குஞ்சரக் கோவிலை குழந்தையை அஞ்சலிப்பாம் என்பது வசனவடிவம்.

சிவநெறியினர் யாதாயினும் ஒருநால் எழுதத்தொடங்கும்போது அது முட்டின்றிப் பூர்த்தியடைவதற்கு முதலில் விநாயக வணக்கம் கூறுதல் மரபு. அதனால் இச்செய்யுள் வழிபடு கடவுள் வணக்கமாகும்.

குடுமி - சிகரம், குவடு - மலை, கோடு - கொம்பு, கொன் - பெருமை, குஞ்சரம் - யானை, பொறி - புள்ளி, வரி ; வேரி - தேன், வேரல் - சிறுமுங்கில், கிள்ளை - கிளி, கவி - செய்யுள். அது இங்கே கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத் தமிழ் குறித்தது.

கோணேசர்

குலவு திரைக்கடல்குழ் கோணமலை யப்பர்
மலரடியென் ணெஞ்சில் மலர் - இலகுபுகழ்
செந்தமிழாய்த் தேம்பாகாய்ச் சிந்தைவரும் செந்தினிகர்
கந்த வனத்தான் கவி.

பொழிப்புரை : கோணமலை கடல் குழந்திருப்பது. அங்கே என் தந்தையாராகிய கோணேஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அவரது மலர் போலுந் திருவடிகள் என் இதயத்தில் மலர்கின்றன. அதனால் திருச் செந்துராக்கு நிகரான கந்தவனப் பெருமானது பிள்ளைக்கவி, பிரகாசிக்கின்ற செந்தமிழாக, இனிய வெல்லமாக என் நெஞ்சில் தோன்றிவரும். இதுவும் நூலாசிரியரது வழிபடுதெய்வ வணக்கமாகும். குலவுதல் - விளங்குதல், இலகுதல் - பிரகாசித்தல், பாகு - வெல்லம்

அவையடக்கம்

கந்த வனத்தான் கவியெழுத யான்புகுதல்
வெந்தறுகண் வேழத்தை மென்பருத்தித் - தந்துவினாற்
கட்டுவதோ டாழி கடக்கச் சிறைபடகை
இட்டுநிற்றல் நேரோக்கு மே.

பொழிப்புரை : கந்தவனப் பெருமானது பிள்ளைகள் தமிழை யான் எழுதத் தொடங்குவது யானை ஒன்றைப் பருத்தி நூலாற் கட்டுவதையும் சிதைந்த படகைத் துணைக்கொண்டு சமுத்திரத்தைக் கடப்பதையும் ஒக்கும்.

தறுகண் - கொல்லுதல், கொடுமை, வேழம் - யானை

தந்து - நால், ஆழி - சமுத்திரம்

சின்னஞ் சிறுபிள்ளை செப்புஞ் சிறுமழலை
அன்னையர்தம் நெஞ்சக் கரும்பாகாம் - அன்னதெனச்
சான்றோர் அகங்கொள்வர் தண்டலைகுழ் கந்தவனத்
தான்றோன்று மென்றன் தமிழ்.

பொழிப்புரை : தாயருக்குத் தம் குழந்தை பேசும் மழலை மொழி வெல்லமே. அதுபோல, அறிவிற் பெரியோரும் யான் எழுதும் பிள்ளைகள் தமிழைப் பாகவே ஏற்றுக்கொள்வர். இதுவும் அவையடக்கமாகும்.

செப்புதல் - சொல்லுதல், பாகு - வெல்லம், சான்றோர் - அறிவிற் பெரியோர், அகம் - மனம், தண்டலை - சோலை



காப்புப்பருவம்

(காப்புப் பருவம் என்பது பிள்ளைகள் தமிழ் பாடுவோர் திருமால் முதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவர் சூரியக் பல கடவுளர் பிள்ளையைக் காக்குக என வேண்டுவது. இது இரண்டாம் திங்களில் நிகழ்வதாகக் கூறுதல் மரபு)

திருமால்
 பூமேவு மைந்தருப் பொங்கரின் நீழலில்
 பொலிவண்ட ஸாடி நாளும்
 புந்தொடை தொடுத்தன்னை புலோமசை நெஞ்சினில்
 புதுக்குடி யிருந்த கிள்ளை
 நாமேவு கிண்ககச் செவ்விதழக் குஞ்சரி
 நலத்தோள் தமுவி நின்ற
 நந்தவனம் நிழலிடும் கந்தவன மைந்தனை
 நாதனை நீடுகாக்க.
 தேமேவு தண்துழாய்க் காட்டினிற் குடிபுகும்
 திருமேவு தார்மார்பனாய்க்
 செந்தமிழ்ப் பாவலன் பின்சென்ற பாதனாய்த்
 தேவகிக் கான வழதாய்க்
 கோமேவு கோக்குலம் காக்கவே குடையெனக்
 கோவர்த்த னந்தரித்த
 கோபால னேகொண்டல் வண்ணனே! யண்ணலே!
 குளிர்கருணை மாகொண்டலே!

பொழிப்புரை : மகா இலக்குமி குடியிருக்கத்துளசி மார்பு கொண்டும் தன் தொழும்பு செய்த அடியவனுக்குப்பின்னேசென்றும் தேவகித் தாயாருக்கு அமிர்தமாயிருந்தும் பகக்குலம் காக்கக் கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப்பிடித்தும் நின்ற கோபாலா! கார்மேகவன்னா! பெருமையிற் சிறந்த பெருமானே! கருணையங்கடலே! சுவர்க்க பூமியில் ஜந்தரு நீழலில் வண்டலாடியும், மாலைதொடுத்தும் தாயாகிய இந்திராணியின் நெஞ்சசக் குடிலில் குடியிருந்த தேவயானையின் அழகுத் தோள்களைத் தமுவி நின்ற சோலை குழந்திருக்கும் எங்கள் கந்தவனப் பதியில் ஏழுந்தருளியிருக்கும் குழந்தை முருகனைக்காத்தருள்வாயாக.

விளக்கக்குறிப்பு: குழந்தையைக்காக்குமாறு வேண்டுவோர் நற்றாயரும் செவிலியருமாவர். செந்தழிழப்பாவலன் - திருமழிசையாழ்வார் குமாணவனாகிய கணிகள்னன்.

அவ்வரலாறு வருமாறு :

திருமழிசையாழ்வார் காஞ்சியில் இருந்தார். அப்போது அவரோடு அவர் மாணவன் கணிகன்னனும் இருந்தான். அந்நாளில் திருவெ.கா என்னும் கோயிலில் பணிசெய்து வந்த முதியவள் ஒருத்தியை ஆழ்வார் இளமைப் பருவத்தினளாகச் செய்தார். அதனை அறிந்த பல்லவ அரசன் தானும் இளமை பேற விரும்பிக் கணிகன்னன் மூலம் அவன் குருவாகிய திருமழிசையாழ்வார்க்குத்தன் விருப்பைத் தெரிவிக்குமாறு பணித்தான். அதற்குக் கணிகன்னன் உடன்படாது போகவே, அரசன் அவனை நாடு கடக்குமாறு பணித்தான். கணிகன்னன் நாடு கடந்தான். அதனை அறிந்த ஆழ்வார் திருவெ.காவூர்த்திருமாலைக் கோயிலை விட்டு வெளியேறுமாறு வேண்டியதும் திருமால் விக்கிரகம் கோயிலில் மறைந்தது. அதனை அறிந்த அரசன் மனம் வருந்தி ஆழ்வாரை வேண்டுதலும் மீளவும் திருமால் ஆலயத்தில் கோயில் கொண்டார்.

விளக்கக் குறிப்பு : ஜந்தருக்கள் : சந்தானம், அரிசந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். பொங்கர் - சோலை, தரு - விருட்சம், வண்டல் - மணல்வீடு கட்டிவிளையாடல், புலோமசை - இந்திரன் மனைவி, கிள்ளை - கிளி: கிஞக்கம் - முள் முருக்கு, அது பூவைக் குறித்தது, நலத்தோள் - அழகுத் தோள், தேம் - தேன், கோ - சிறப்பு, பசு, கொண்டல் - கார்மேகம், மழை, அண்ணல் பெருமையிற் சிறந்தோள்.

சிவபெருமான்

அலைத ரித்தகட லுலைய மைத்தநிற
ஆலால மிக்கெழ வாயிடைச் சேர்த்தவர்
அயில்வி ழிப்பெணுமை இதய பொற்கமலம்
ஆரோக ணித்தவள் ஆதரத் தார்ப்பவர்
குல்லத் ரித்தகமு கலைய முற்றுகனி
கூசாம லெற்றுபுன் வானர்ப் பார்ததெதிர்
குளிறு மைக்கடலி னலைக ளெற்றிவரு
கோணாச வத்திறைவர் தாள்களைப் போற்றுதும்
இலைத ரித்தவொரு வயிலை வைத்தகரர்
சராறு பொற்புய மேருவைச் சேர்த்தவர்
எழில்ம யிற்பரியி னுலவு நித்தியரவ்
வீராதி யற்றம னோலயத் தார்ப்பவர்
மலைத ரித்தவினை முலைய ளக்குநவி
மாறாத வற்புட ளீடிய வாட்டினர்
வளமி குத்தபதி பொலிகை யற்றளியில்
மாளாத சிற்பர நாதனைக் காக்கவே.

பொழிப்புரை : எங்கள் பொலிகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இளமுருகன் கருணை பூக்கும் ஞான வடிவினன்; வேல்தாங்கியவன்; மேருமலை போலும் பன்னிரண்டு திருப்புயங்களுள்ளவன். அழகிய மயிற் குதிரையில் உலாவரும் நித்தியன்; ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்; யோகியரின் குவிந்த உள்ளத்திற் குடியிருப்பவன். மலைபோலும் தனங்களையுடைய அந்தக் குறவள்ளியின் காதல் விளையாட்டுக்கானவன். அவனைக் காக்கும் பொருட்டு ஆலகாலத்தை உண்டவரும் வேற்கண்ணியாகிய மாதுமையின் இதயத் தாமரையில் எழுந்தருளி அவளது பேரன்பைப் போர்த்திக் கொண்டவரும் கழுகின் முற்றிய பழங்களைக் குரங்குகள் பறித்தெறிய அதுகண்ட கடலும் எதிராக அலைகளை வீசுகின்ற கோணமலையருமாகிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து நிற்போம்.

விளக்கக் குறிப்பு : மைத்த - கரிய, ஆலாலம் - நஞ்சு, அயில் - வேல், ஆரோகணித்தல் - ஏறியிருத்தல், ஆதரம் - அன்பு, புன்மை - இழிவு, அற்பம், வானரர் - குரங்குகள், குளியு - ஓலி, கோணாசலம் - கோணமலை, பரி - குதிரை, சுறாதி - முடிவும் தொடக்கமும், மணோலயம் - மனஷுடுக்கம், குறவி - குறத்தி, அற்பு - அன்பு, ஆட்டினர் - திருவிளையாட்டுதேயவர், மாள்தல் - அழிதல், சிற்பரன் - ஞானவடிவினர்

(2)

மாதுமையாள்

மழுத ரங்கருணை பொழிய வந்தழியர்
மனமெ னுங்கமல வில்லினிற் றாட்பதம்
மலர நின்றுநட மிடுப சுங்குதலை
வடியு மின்பமலை வல்லியைத் தோட்டுறும்
உழையெ னும்விழியி னுறுநர் நெஞ்சயர்
உலவு மங்கைதனை யொள்ளாருட் வர்த்தனை
உதவி வந்துதிரு மலையி னின்றவளை
ஒடியு மென்றவிடை ஓள்ளியட் போற்றுதும்
பழைய முந்துமொழி யரிய நுண்பொருளின்
படிவ மென்னவரு வேளினைப் போற்றிடும்
பசிய செந்தமிழி னுரைபு கன்றசிறு
பயலை மஞ்ஞெனியிவர் வள்ளலைத் தோட்பொலி
குழையி னஞ்செவியியி ஹருகு மன்பருரை
குறுக வங்கருஞ் குங்குமச் சேப்பனைக்
குகளை மந்தவளி தடவு கந்தபுரி
குலவு கந்தனையெம் ஜூயனைக் காக்கவே.

பொழிப்புரை : காலத்தால் முற்பட்டும் முதன்மை பெற்றும் நிற்பதாகிய வேதப் பொருள் வடிவானவனும் இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரை வகுத்தவனும் மயிலேறி மகிழும் அருள் வள்ளலும் குண்டலங்கள் அணிந்த திருச்செவிகளில் அடியாரது முறையீடுகள் வீழ்ந்ததும் அவர்க்கருள் பாலிக்கும் குங்கும வண்ணனும் குகனுமாகித் தென்றல் தடவும் கந்தவனப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமரப் பெருமானைக் காக்குமாறு மெய்யடியவரது இதய கமலத்தில் திருவிழிகள்மழைபோலும் கருணையைச் சொரிந்து நிற்கத் திருவடிகளைப் பதித்து நடமிடுகின்ற மழலை மொழி பேசும் மலைக்கொடியும் காதளவோடும் மான்விழிகளால் தன்னோடு இணைந்து நிற்கும் காதலராகிய சிவன் மயங்குமாறு உலாவும் இளமங்கையும் விநாயகப் பெருமானை நமக்குத் தந்தவளும் திருமலையில் நிற்பவளும் ஒடியுமோ என்ற ஜெந்தரும் சிற்றிடையளுமாகிய மாதுமையைத் துதிப்போம்.

விளக்கக் குறிப்பு : கமல இல் - இதயமாகிய கமல வீடு, குதலை - குழந்தையின் இனியமொழி, வல்லி - கொடிபோன்றவள், உழை மான், உறுநர் - தன்னை அடைந்து நிற்பவர். அவர் சிவபெருமான், அயற்தல் - மயங்குதல், தீர்த்தன் - பரிசுத்தன். அவர் விநாயகர், ஓள்ளியள் - பிரகாசிப்பவள், முந்துமொழி - முதன்மை மொழி - அதுவேதம், படிவம் - உருவம், பழைய செந்தமிழ் - இங்கு இறையனார் அகப்பொருள் ஆயிற்று. மஞ்சளு - மயில், குழை - குண்டலம், அம்செவி - அழகுச் செவி, மந்தவளி - மெண்காற்றாகிய தென்றல், கந்தபுரி - கந்தவனம்

சித்தி விநாயகர்
 புவனத் திரளாம் கவளமொடு
 பூணால் நம்பி போனகமும்
 பொன்செய் முறைப்போ னகததொழோப்
 புதுப்போ தகமாம் போனகமும்
 கவளங் கொண்டன் பின்றிநெஞ்சக்
 கம்பத் தறியிற் கட்டுண்ணும்
 கயமா முகத்துத் தனிப்பொருப்பைக்
 கருத்தில் வைத்துப் போற்றுதுமே.
 தவளப் பொடிவென் னிலவெறிப்பத்
 தண்மா மலையில் வீற்றிருந்த
 தந்தைக் கரிய பொருளுரைத்த
 சண்மா முகனைச் சடாசரனைக்
 குவளைக் கண்ணி குஞ்சரிக்கோர்
 கோலப் பொருளைக் கந்தவனம்
 கோயில் கொண்ட குழவிதனைக்
 குகனை யென்றும் காக்கவென்றே.

பொழிப்புரை : வென் பொடியாகிய நீறு நிலவுபோற்பிரகாசிக்கத் திருக்கமிலையில் வீற்றிருந்த தந்தையாராகிய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தவன் சண்முகன்; அவன் சரவணபவன்; குவளை விழித் தேவகுஞ்சரிக்கும் அவன்தான் மணவாளன். அவன் இப்போது கந்தவனத்திற் குழந்தைக் கந்தனாக எழுந்தருளியிருக்கின்றான். அவனைக் காக்குமாறும், பிரபஞ்சமென்னும் கவள உணவோடு நம்பியாண்டார் நம்பி நிவேதித்த அமுதன்றித் திருமுறையாகிய அமுது, ஆன்மோதமாகிய அமுது என்பவற்றையும் கவளங்கொண்டு அடியவரது உள்ளமென்னும் அன்புத் தறியிற் கட்டுண்டு நிற்கும் வேழமுகப் பிள்ளையை இதயத்தில் வைத்துத்துதிப்போம்.

விளக்கக் குறிப்பு : புவனம் - உலகங்கள், நம்பி - நாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி, முறை - நூல், அது திருமுறைகள். ஆப்புதுப்போதகம் - ஆன்மஞானம், போனகம் - உணவு, கம்பம் - தூண், தறி - நடுதறி, கயம் - யானை, பொருப்பு - மலை, தவளம் - வெண்மை, தண்மாமலை - திருக்கயிலை, அரியபொருள் - பிரணவப்பொருள், குஞ்சரி - தேவயானை. கோலம் - அழகு.

(4)

பிரமதேவர்

நீலத்திரையால் எற்றுண்டு
நீடும் எக்கர் நிலங்கிடக்கும்
நித்தி லப்போர்ப் பரல்தன்னால்
நீல விழிகாண் சிறுமியர்கள்
கோலச் சிற்றில் புனைந்துபினும்
குளிர்கா வெங்கும் நிழல்செய்யக்
குரவை யாடும் கந்தவனக்
குமரப் பெருமாள் தனைக்காக்க
வாலப் பிறைநேர் நுதல் வாணி
வளமார் இதய கமலத்தும்
வணங்கும் படப்பேர் நாகனையில்
மகிழ்ந்து துயிலும் தாதையர்தம்
கோலக் கொப்பூழுக் கமலத்தும்
குலவிப் புவனம் பலபடைத்தும்
குளவித் திரிய வனம் படைத்தும்
குளிர்ந்து மலரும் பெருமாளே.

பொழிப்புரை : இளம்பிறை போலும் நெற்றியைக் கொண்ட கலைமகளது நெஞ்சத் தாமரையிலும் வளைந்த படங்கொண்ட ஆதிசேடனாகிய படுக்கையில் அறிதுயில் கொள்ளும் திருமாலது அழகிய கொப்பழில் தோன்றிய தாமரையிலும் வீற்றிருந்து உலகங்களைப் படைத்து அன்னத்தில் ஊர்த்து மகிழும் பிரமதேவன். கடலைல் ஏறிந்த முத்துகள் மணல் மேடு எச் சும் பரந்து கிடப்ப, கருங்குவளை போலும், விழிகொண்ட சிறுமியர்கள் அவற்றை எடுத்து மணல் வீடு கட்டியும் குளிர்ந்த சோலைகளில் குரவையாடியும் மகிழ்கின்ற கந்தவனத்தே எழுந்தருளியிருக்கும் குழந்தை முருகனைக் காப்பானாக.

விளக்கக் குறிப்பு : எக்கர் - மணல்மேடு, நித்திலம் - முத்து, போர் - குவியல், பரல் - பருக்கைக்கல், நீலம் - நீலோற்பலம், அது கருங்குவளை, கா - சோலை, குரவை - மகளிர் கைகோத்தாடும் கூத்து, வாலம் - இளமை, வெண்மை; நுதல் - நெற்றி, வணங்கும் - வளையும், அணை - படுக்கை, அன்னம் - அனம் எனக் குறுகியது.

(5)

தேவேந் திரன்

தேனாறு கற்பகக் காவெனக் கவிகையும்
 செழுநிழல் பெய்து நிற்பத்
 தேனுவொடு தெய்வமணி சீரேவல் கொளவுதய
 தீக்கினில் கோல்செலுத்தி.
 வானாறு மழைகெடக் காவிரியை வேண்டியே
 வாரணரை ஏவல் கொண்ட
 மன்னவனை மழையூரும் வச்சிரப் படையனை
 வானவனை அஞ்ச விப்பாம்

நானாறு சிந்தையில் நடவாது தன்னடியர்
 நாட்கமல இதயமன்றில்
 நடமிடும் குமரனை நப்பின்னை மருகனை
 நடமஞ்ஞை ஏறி மகிழும்
 பானாறு வாயனைப் பழமுதிரு சோலையாய்ப்
 பரவுமடி யார்கள் வேண்டும்
 பரிசெலாம் வழங்கிடும் கந்தவனம் அமர்கின்ற
 பாலனைக் காக்க வென்றே.

பொழிப்புரை : நான் என்னும் அகந்தை உள்ளங்களிற்கால்பதியாது மெய்யடியார்களது நெஞ்சக்கமலங்களில் நடமிட்டுக் களிப்பவன் முருகன். அவன் நப்பின்னைக்கு மருகன். நடனமிடும் மயிலுர்ந்து மகிழும் பால் வழியும் திருமுகத்தவன். அவன் இப்போது அடியார்களுக்கு வேண்டும் வரமளிக்கும் பழமுதிர்சோலை போலும் கந்தவனத்திற் குழந்தைக் குமரனாக இருக்கின்றான். அவனைக் காக்குமாறு கற்பகச் சோலையாய் வெண்கொற்றுக் குடை நிழல் செய்ய, காமதேனு சிந்தாமணி என்பன அவனது ஏவல் செய்யக்காத்திருப்பக் கீழ்த்திசையில் பரிபாலனம் செய்து நிற்பவனும் , சீரகாழியில் நந்தவனம் வைத்த போது மழைவளம் குன்றவே காவிரியைத் தருமாறு விநாயகப் பெருமானை ஏவல் கொண்டவனும் மேகவாகனனும் வச்சிராயுதப் படையையுடையவனுமாகிய இந்திரனை வணங்கி நிற்போம்.

விளக்கக் குறிப்பு : தேன் - வண்டு, நாறுதல் - தோன்றுதல், கவிகை - குடை, தேனு - காமதேனு, தெய்வமணி - சிந்தாமணி, கோல் - செங்கோல், வான் நாறும் - வானத்தே தோன்றும், வாரணர் - யானை முகப் பிள்ளையார் மழை - மேகம், நான் - ஆணைம், நப்பின்னை - திருமகள், பரிசு- கொடை

திருமகள்

பாலாழி யன்னையின் பயோதரப் பாலுண்டு
பதுமவீட் டுப்பொகுட்டில்
பரிபுரப் பத்மபதம் ஊன்றிநின் ஞேபினரப்
பாம்பணைப் புக்ககத்தே
மாலாழி வண்ணனம் மறுமார்பில் வண்டுழாய்
வனவிருள் ஒட்டநானும்
மணிவிளக் கேற்றிடும் திருவிளக் காமெங்கள்
வண்ணமக ளைத் துதிப்பாம்
தோலாத பத்தியொளிர் தொண்டர்கூட் டம்நிதமும்
தோத்திரம் பலசொல்லியே
தூயவலர் தூவிவழி பாடுசெய வதுகண்டு
தூத்திரைக் கடலாழியும்
மேலாய் பத்திமிளிர் நெஞ்சமொடு நாடொறும்
விரியலைக் கரநீட்டியே
மென்தளிரப் பதநீவும் கந்தபுரி வந்தசெவ்
வேளைப் புரக்க வென்றே.

பொழிப்புரை : மலர்ந்த பக்தியில் ஒரு சிறிதும் குறைவுபடாத அடியார்கள் நாள்தோறும் வந்து மலர் சொரிந்தும் தோத்திரங்கள் சொல்லியும் வழிபடுகின்றார்கள். அதனைக் கண்ட கடலும் நிறைந்த பக்தியோடு தனது பரந்த அலைகள் என்னும் கைகளை நீட்டி மென்மையான பாதங்களைத் தடவிவணங்கும்கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் செவ்வேட் பெருமானைக் காக்குமாறு பாற்கடலாகியஅன்னையின் முலைப்பாலைப் பருகியும் பின்னர் செந்தாமரைப் பொகுட்டில் தனது தாமரை போலும் திருவடிகளை ஊன்றி நின்றும் பின்பு, பாம்புப் படுக்கையாகிய புகுந்த வீட்டில் கடல் வண்ணராகிய திருமாலது ஸ்ரீவந்சம் அமைந்த மார்பில் துளசிக் காட்டால் தோன்றிய

இருளைப்போக்கக்கவத்துவம் என்னும் மணியை ஏற்றியும் நிற்கும் திருமகளைப் போற்றுவோம்.

விளக்கக் குறிப்பு : திருமகள் பாற்கடலில் தோன்றியவள் என்பது சமயவரலாறு ஆழி - கடல், பயோதரம் - முலை, பொகுட்டு - தாமரைக் கொட்டை என்னும் கர்ணிகை, பரிபுரம் - சிலம்பு புக்ககம் - மணப் பெண் புகுந்த வீடு, மால்- பெரிய; வனம் - காடு, மணி - கவுத்துவமணி, தூத்திரை - தூயதிரை, தூவந்திரை, நீவும் - தடவும், புரத்தல் - காத்தல்

(7)

கலைமகள்

அள்ளலவ் வன்னைதன் அகட்டினிற் பூத்ததொடும்
 அளிக்குலம் வாய்மடுப்ப
 அதுவெச்சி லானதையும் என்னியப் பூவிடுத்
 தமுதமாம் கவிப்படைக்கும்
 கள்ளமில் கவியரசர் இதயமலர் குடிகொண்டு
 களிந்டம் புரியுமயிலைக்
 கலைநாறு கலையையே உடுத்திடும் கிள்ளையைக்
 கவினுளம் ஏத்தி நிற்பாம்
 பள்ளமாம் நெட்டாழி யெனவந்த தானவப்
 படையிருள் புறமொதுங்கப்
 பல்கூடர் பரப்பியே வருபரிதி யெனவந்த
 பரஞான மோன வெளியை
 ஓள்ளினர்ச் சேக்கையில் மதுகரம் கூடியே
 ஒங்கார ஓலியெழுப்பும்
 உயர்நந்த வனமன்னும் கந்தவன மைந்தனை
 ஒருவனைக் காக்கவென்றே.

பொழிப்புரை : சமுத்திரம் என்னுமாறு வந்த அகரப்படை இருண்டு நின்றது. அந்த இருள் ஒதுங்கும்படி எதிரவந்த இளங்குரியன் முருகனே. அவன் யோகியரது இதயத்தில் ஞானவடிவாயிருப்பவன். அவன் இப்போது குழந்தையாய் மலர்ப்பள்ளியில் அமரும்வன் குகள் ரீங்காராலியாற் பிரணவவோசையை எழுப்புகின்ற நந்தவனம் குழந்திருக்கும் கந்தவனப் பதியில் எழுந்தருளியுள்ளன். அவனைக் காக்கும்படி, சேற்று நிலத்திற் பூத்ததனாலும் தேன் வண்டுகள் எச் சிற்படுத்தியவகையாலும் தன் ஆசனமாகிய வெண்டாமரையை விடுத்து இங்கு வந்து அமுதம் போலும் கவிகளைப் படைக்கும் கள்ளமில்லாத கவியரசர்களது இதய கமலத்தில் களித்து நடம் புரிபவனும் கலைகளையே தன் ஆடையாக உடுத்தியிருப்பவருமாகிய வாணியை எங்கள் உள்ளத்தில் இருத்தித் துதிப்போம்.

விளக்கக் குறிப்பு : அள்ளல் - சேறு, அகடு -வயிறு, அளிக்குலம் - வண்டுக்கூட்டம், வாய்மடுத்தல் - உண்ணுதல், கலைநாறும் - கலைகள் தோன்றும், கலை - ஆடை, பள்ளம் - கிடங்கு, ஆழி - சமுத்திரம், தானவர் - அகரர், பரிதி - குரியன், ஒள் - ஒளி, இணர் - பூங்கொத்து, சேக்கை - படுக்கை, மதுகரம் - வண்டு, ஒங்கார ஒலி - பிரணவ ஒலி

(8)

சத்தமாதர்கள்.

அடலுறு திரிபுரம் மூஸ் சிரித்தவள்

அருமறை யெனவரு நூலைத் தெரித்தவள்

அகர்கள் குலமற வேலைப் பரித்தவள்

அலைகடல் வழியு வார்விற் குனித்தவள்

இடர்புரி மகிடனை இலேசிற் சரித்தவள்

இதழ்விரி தருமலர் குடிக் களித்தவள்

இணையெயி றுடனெழு பாரைச் சிதைத்தவள்

எனுமிவர் எழுவரின் தானைப் பழிச்சதும்

மடல்விரி மரவனி வாகுப் புயத்தனை
 வனமகள் இளையவள் காதற் சயத்தனை
 வளைதவழ் சரவண நீரிற் குளிப்பனை
 வரரையென வருதளி மீதிற் களிப்பனை
 நடமிடு திருவடி நாதற் கினித்ததெரர்
 நசைமிகு கனிமறை ஒதிக் களிப்பனை
 நலமிகு பொலிகையில் ஆடித் திளைப்பனை
 நடமயில் முருகனை வேளைப் புரக்கவே.

பொழிப்புரை :- கடப்பமாலை தரித்த அழகுக் தோள்கள் உள்ளவனும் இளமங்கை வள்ளியைக் காதலித்து அதில் வெற்றி கொண்டவனும் சரவணப் பொய்கையில் நீராடியவனும் குன்றுகள் தோறும் கோயில் கொண்டு மகிழ்பவனும் ஆடரங்கராகிய சிவனுக்குச் சுவைக்கும் இனிய கனிபோலும் வேதத்தினை உபதேசித்துக்களிப்பவனும் எங்கள் அழகுப்பொலிகைப்பதியில் நடமாடிக் களிப்பவனும் மயிலூர்ந்து வருபவனுமாகிய செவ்வேட் குழந்தையைக் காக்குமாறு வலியால் மிக்க முப்புங்களும் தீப்பற்றுமாறு சிரித்த மாகேஸ்வரி, அரிய வேதங்களை நன்கு தெளிந்து கொண்ட அபிராமி, அசுர சூட்டம் அழியுமாறு வேற்படையைத் தாங்கி நின்ற கெளமாரி கடல் வழிவிடுமாறு நீண்ட வில்லை வளைத்துக் கொண்ட நாராயணி, துங்பஞ் செய்து வந்த மகிடாசுரனை எளிதில் வீழ்த்திய காளி, கற்பக தருமலர்களைச் சூடி மகிழும் இந்திராணி, இரண்டு தந்தங்களால் ஏழு உலகங்களையும் அகழ்ந்து சிதைத்த வராகி என்று சொல்லப்படும் சப்த மாதர்களின் திருவடிகளைப் போற்றுவோம்.

விளக்கக் குறிப்பு :- இங்கு சிவன், பிரமா, குமரன் வீரபத்திரர், இந்திரன் திருமால் என்போரின் சக்திகளே சப்த மாதர்கள் ஆவர். இவர்களில் நாராயணி, வராகி என்னும் இருவரும் திருமாலுக்குக்குரியவர்கள்.

அடல் - வலிமை, மறை - வேதம், பரித்தல் - தரித்தல், வார்வில் -

நீண்டவில், குனித்தல் - வளைத்தல், தரு - கற்பக தரு, எயிறு - பன்றித் தந்தம், பழிச்சுதல் - வணங்குதல், மடல் - இதழ், மரவு - கடம்பு, அது மரா என்பதன் திரிபாகும், வாகு - அழகு, வனமகள் - கானவளாகிய வள்ளி, சயத்தன் - வெற்றியை உடையவன், வளை - சங்கு, வரை - குள்ளு, தளி - கோயில், நசை - விருப்பம், நலம் - அழகு, புரத்தல் - ஸாத்தல்

(9)

முப்பத்து மூவர்

அமரில் வெந்நிடுமேவ் வகுரர் நன்னகரம்
 அனலி யுண்ணமுனம் திக்கெட்டு மோடவும்
 அமரர் பொன்னகரம் அழகில் மின்னிவர
 அனமென் மென்னடையர் கைக்கொட்டி யாடவும்
 எமர்கள் என்று சுரர் குறவர் தங்களையும்
 இதய முன்னிநிதம் நட்புக்கை கூடவும்
 இமய வன்னைசிலை எயினர் அன்னமதை
 இதய மன்னவிரு கைப்பற்றி யாடவும்
 குமரி மஞ்ஞஞ்ஞடன் சுரர்தம் மஞ்ஞஞ்ஞநிதம்
 குழைய வந்திதய மற்புற்று நீடவும்
 குறவர் தம்மலையும் கயிலை யம்மலையும்
 குலவி மண்ணவர்கள் பத்திக் குணீடவும்
 இமச லங்கொடிரை தடவு கந்தவனம்
 எழுமெங் கந்தனருள் மட்டுக்கொர் காவலர்
 இருவர் எண்மரபதி னொருவர் பன்னிருவர்
 எனும் விண்ணவர்கள் முப்பத்து மூவரே.

பொழிப்புரை :- போரில் தோற்ற அசுரர்கள் தங்கள் தலைநகராகிய மகேந்திராபுரியை அக்கினி உண்பதற்கு முன்னமே எட்டுத் திசைகளுக்கும்

ஒமோறும் தேவர்களது அமராவதி அழகாற் பிரகாசித்து வரவும் அதனால் அன்னடையராகிய தேவமகளிர் கைகளை அடித்து ஆட்டலைச் செய்யுமாறும் தேவர்கள் குறவர்களையும் தம் உறவினர் என்று நட்புக் கொள்ளுமாறும் இமயத்தாயாகிய மாதுமை வேட்டுவெமகளாகிய வள்ளியைத் தம் இதயத்தில் வைத்து அவள் கரங்களைப் பற்றி ஆடுதலைச் செய்யுமாறும், குறவள்ளி குஞ்சரி என்னும் இருவரும் அன்பினால் நீடித்து மகிழுமாறும் வள்ளி மலை திருக்கயிலை என்னும் இரு மலைகளும் பூவுலகத்தாரது பக்திக்குள் நின்று நீடுமாறும் குளிர்ந்த கடலை தடவுகின்ற கந்தவளப் பதியில் எழுந்தருளிய கந்தன் என்னும் திருவருள் தேனுக்குக் காவல் பூண்டு நிற்பவர்கள் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களே.

விளக்கக் குறிப்பு :- ஓடவும் ஆடவும் கூடவும் ஆடவும் நீடவும் எழும் எம் கந்தன் எனக் கூட்டுக.

அமர் - போர், வெந்நிடுதல் - புறங்கொடுத்தல், அனலி - அக்கினிதேவன், பொன்னகரம் - அமராவதி, அன்னம் - அனம் என நின்றது. சிலை - வில், எயினர் - வேடர், மன்ன - பொருந்த, மஞ்ஞை - மயில், அற்புற்று - அன்புற்று, அம்மலை - அழகுமலை, இமசலம் - குளிர்ந்த நீர், மட்டு - தேன்

(10)



செங்கீரைப்பருவம்

செங்கீரைப் பருவம் என்பது செங்கீரை ஆடும் பருவம் ஆகும். அது ஒரு காலை மடக்கி ஒருகாலை நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றித் தலைநிமிர்ந்து முகம் அசைய ஆடுதல் ஆகும். இது ஜந்தாம் மாதத்தில் நிகழும்.

செங்கத்திர்ச் செல்வனின் உதயமாய்ப் பொன்முகம்
 செழுங்கருணை தந்து விரியச்
 சிந்தார் திலகமெழு செவ்வொளிவின் திசைபாயத்
 திங்களின் அழுத துளியாய்ப்
 பங்கயத் திருமுகத் துளிநித்தி லம்போர்ப்பப்
 பைங்கிள்ளை அன்னை அழுதம்
 பருகக் குழைந்தசிறு பண்டியும் தண்டையும்
 பதமலரும் புழுதி யாட
 மங்கலம் பூப்ப வொரு தாள்நீட்டி மெல்லவே
 மறுதாள் மடக்கியிருகை
 மஸ்ரகளும் புவிபதித் தொளிர் முகத்தாமரையில்
 மணிநைகை பூத்துமலரத்
 தெங்குசெறி சோலைகுழ் கந்தபுரிக் கந்தனே!
 செங்கீரை யாடி யருளோ
 திருமங்கை தருமகளிர் தமுவிமகிழ் சேந்தனே!
 செங்கீரை யாடியருளோ.

பொழிப்புரை :- சிவந்த கிரணங்களையுடையவன் உதயகுரியன். அந்தச் சூரியனே என்னுமாறு அழு முகத்தில் செழுமையான கருணை தோன்றி மஸ்ரச் சிந்துவர்ப் பொட்டின் செவ்வொளி விண்ணெனாடு திசைகளாய்ப் பரவி

நிறுக்கத் தாமரை போலும் மலர்ந்த திருமுகத்தில் மதியின் நிலவொளி என்று சொல்லும்படி வியர்வை முத்துகள் தோன்றி நிற்ப, கிளிமொழி பேசும் உன் அன்னையின் பாலமுதம் பருகும் பொருட்டுத் தளர்ந்து நிற்கும் சிறுவயிறும் தண்டையும் மலர் போலும் பாதங்களும் தோய நன்மைகள் பூக்குமாறு ஒரு காலை நீட்டியும் மறுகாலை மெதுவாக மடக்கியும் மலர் போலும் இரண்டு கைகளையும் நிலத்திற் பதித்துப் பிரகாசிக்கின்ற தாமரை போலும் திருமுகத்தில் புன்முறையில் பூத்து நிற்பத் தென்னஞ்சோலைகள் குழ்ந்துள்ள கந்தவனப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தவேளே! செங்கீரையாடியருள்க. திருமகள் புதல்வியராகிய குறவுள்ளி, குஞ்சரி என்னும் இருவரும் தழுவி மகிழும் செவ்வேளே செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கக் குறியிச் சீதாங்கள் - சந்திரன், அமுததுளி - அமுதம் போலும் நிலவொளி, நிதத்திலம் - முத்து, பண்டி - வயிறு, புவி - பூமி, தெங்கு - தென்னை, திருமங்கை - மகாலட்சுமி, மணி - அழகு, ஓளி

(1)

தளிர்த்தாளி னுக்கிருக் கோலிடும் பரிபுரமும்
தண்டைகிண் கிணியுமிட்டே
தாமரைத் திருமுகத் துக்கொத்த பொட்டணியும்
தழைமணிப் பட்டமிட்டும்
மிளர்கட்டி யொடுமுச்சி முச்சியிட் கூக்குழையும்
விண்மணியு மிட்டுமெட்டு
விரிமராத் தொடையுமிட் டழகுபாரத் துக்குளிரும்
விமலைவிழி பூப்பவும்பொன்
நளினக் குளத்தறுவர் நற்றாயர் நெஞ்சமும்
நாள்விரிபொற் போதென்னவே
நன்றாக விரியவும் நாளிலம் புலரவும்
நாதமொடும் விந்துமோங்கத்

தெளிவந்த சிந்தையர் தொழுகந்த வனத்தனே
செங்கீரையாடியருளே.

திருமங்கை தருமகளிர் தழுவிமகிழ் சேந்தனே
செங்கீரை யாடியருளே.

பொழிப்புரை :- உன் திருவடிகள் மாந் தளிர் போன்றவை. அத்திருவடிகளுக்கு வேதங்கள் ஓலிக்கின்ற சிலம்பு, தண்டை, கிண்கிணி என்பவற்றை இட்டும் உன்கமலமுகத்துக்கொப்பத்திலகம் இட்டும் நெற்றிப்பட்டம் நெற்றிச்சுட்டி என்பவற்றை அணிந்தும் உச்சியில் கொண்டை முடியிட்டும் திருச் செவிகளில் குண்டலத்தோடு ஒளி வீசும் நவமணிகள் பதித்த அணிகளையிட்டும் கடப்பமாலையிட்டும் அழகு பார்த்தவள் உன் அன்னை. அவளது உள்ளங் குளிர்ந்து விழிகள் மலரவும் சரவணப் பொய்கைத்தாயர் அறுவரது நெஞ்சமும் அன்றலர்ந்த மலர்கள் என்னுமாறு விரியவும் உலகத்துன்ப இருள் நீங்கி விழியல் தோன்றவும் நாதவிந்துகள் மேலோங்கவும் மயக்கம் நீங்கிய சித்தத்தினரான ஞானியர் வந்து வணங்கும் கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே செங்கீரையாடியருள்க. திருமங்கை தருமகளிர் தழுவி மகிழ் சேந்தனே செங்கீரை யாடியருளே.

குறிப்புரை:- இருக்கு - வேதம், ஓலிடும் - ஓலிக்கும், பரிபுரம் - சிலம்பு, பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம், சுட்டி - நெற்றிச் சுட்டி, இவை நெற்றிக்குரிய அணிகள், உச்சி முச்சி - உச்சியில் உள்ள கொண்டைமுடி, அது குடுமி குழை - காதணிவகை, வில் மணி - ஒளிவீசும் மணி, மட்டு - தேன், நறுமணம், மரா - கடம்பு, விமலை - உமை, பொன் - அழகு, நளினம் - தாமரை, புலர்தல் - விழிதல், தளிர் - மாந்தளிர், நாள்விரிபோது - அன்றலர்ந்த மலர்.

(2)

பரிதவட்டத் தொடுவின் ணிலவுவட் டப்பிறையும்
 பகரவரு பார்வட்டமும்
 பரவெளியில் வட்டமிடுங் கோள்களோடு நாள்களும்
 பந்தாடி மேலு மன்றிற்
 பரிவுமலர் பாம்பினொடும் புலிமகிழ் வுமைழுப்பப்
 பதம்பதித்தாடுமையன்
 பரதம்விட் டங்குனது பால் நாறு முகமலர்ப்
 பவளவாய் ஊறு தேளாம்
 விரிகின்ற குறுநகை யமுதொடும் நின்னாடல்
 மென்பாகும் மாந்தவந்தான்
 விரியாத வன்னெஞ்ச வகர்ர்குலம் பாறவே
 வேல்விடுத் திட்டவரசே
 திரிபுவனர் தொழுகந்த வனத்தனே அத்தனே
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருமங்கை தருமகளிர் தழுவிமகிழ் சேந்தனே
 செங்கீரை யாடியருளே.

பொழிப்புரை :- நின் அருமைத் தந்தையார் குரியன், சந்திரன் அவையல்லாத
 புவிமண்டலங்கள், கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள் என்பவற்றைப் பந்தாடி
 மகிழ்பவர். மேலும் கனகசபையில் பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், மாதுமை
 என்போர் மகிழ்ந்து நிற்க ஞான நடனமும் செய்பவர், அவரே இன்று தனது
 ஆடலைப் பூற்விட்டு உனது பால் வாடிகின்ற முகமலரின் பவளவாயிலிருந்து
 சிந்துகின்ற தேனும் அமுதமும் போலும் குறுநகையோடு உனது ஆடலாகிய
 வெல்லப்பாகையும் அருந்தி மகிழும்படி இங்கு வந்துள்ளார். அதனால்,
 கொடிய அகர்ர்குலம் ஒழியுமாறு ஞான வேலைச் செலுத்திய இறைவனே!
 முவலகத்திலுள்ளாரும் வந்து வணங்கும்கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்
 எங்கள் தந்தையே! செங்கீரையாடியருள்க. திருமங்கை தருமகளிர்
 தழுவிமகிழ் சேந்தனே செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கவுரை :- பரிதிவட்டம் - பரிதியாகிய வட்டம், அதுகுரியன், நிலவு வட்டம் - சந்திரன், பகர்தல் - சொல்லல், பார்வட்டம் - பூமி, கோள் - ஒன்பது கிரகங்கள், நாள் - அச்சுவினிமுதலான இருபத்தேழு நாள்கள், மன்று - கணகசபை, பரிவு - அன்பு, பாம்பு - கால்பாம்பாக அமைந்த பதஞ்சலி முனிவர், புலி - புலிக்காலமைந்த வியாக்கிரபாதர், வியாக்கிரம் - புலி, பரதம் - சூத்து, பாகு - வெல்லம், பாறு - அழிய, திரிபுவனர் - மூவுலகத்தோர், அத்தன் - தந்தை

(3)

மகரமெறி திரையுலவு பாலாழி யிற்படம்
 வளையவரு சேட னென்னும்
 மஞ்சகப் பஞ்சணையில் துயில்கொளும் மாமடிகள்
 மஞ்சகம் தனைவி டுத்தே
 முகமொளிர் அகமிலிர் மூல்லைதவழ் பாடியில்
 முளிதயிர் உண்ட தேபோல்
 முளாரிவிரி சரவணம் விடுத்தெயினர் பாடியில்
 முறைவலாளி குறவள் ஸியின்
 முகமலர்த் தேனுண்டு முறைவளிளம் பாகுண்டு
 முற்றேனல் மாவு டன்தேன்
 முன்னுண்ட முர்த்தியே! முத்தமிழ்த் தீர்த்தனே
 மூவிரு முகங்கள் பூப்பச்
 செகமெலாம் புரக்கின்ற கந்தவன மைந்தனே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 திருமங்கை தருமகளிர் தழுவி மகிழ் சேந்தனே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

பொழிப்புரை :- நின் அம்மானார் திருமால் பாற்கடலிற்படம்வளைய நிற்கும் ஆதிசேடன் என்னும் கட்டிற் படுக்கையில் அறிதுயில் கொள்ளுபவர். அவர் அந்தப் படுக்கையை விடுத்து மூல்லை நிலத்தில் வாழும் ஆயர்பாடுக்கு

வந்து முதிர்ந்த தயிர் உண்டவர். அதுபோல் சரவணப் போய்கையை விடுத்து வந்து வேட்டுவச்சேரியில்குறுவள்ளியின் முகமலரில் உள்ள தேனோடு அவளது புன்முறுவலாகிய வெல்லத்தை உண்டும் அமையாது அவள் தந்ததேன் தினைமாவையும் முன்னுண்ட பெருமானே! முத்தமிழ் வல்ல புனிதனே! ஆனு முகங்கள் தாங்கி உலகம் யாவற்றையும் அருளாட்சி செய்கின்ற கந்தவனப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் செல்வனே! செங்கீரையாடி அருள்க. திருமங்கை தருமகளிர் தழுவி மகிழ் சேந்தனே செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கவரை :- மகரம் - சூரா, பாலாழி - பாற்கடல், வளையவரும் - வளைக்கும், சேடன் - ஆதிசேடன், சேடம் - எஞ்சியிருப்பது, சேடன் - உலகம் அழியினும் தான் அழியாது இருப்பவன் என்பது பொருள், மஞ்சகம் - கட்டில், அது மஞ்சம் எனவும் நிற்கும், பஞ்சணை - படுக்கை, துயில் - நித்திரை, மாமடிகள் - மாமன் (அம்மான்) பாடி - ஆயர்பாடி, முளிதயிர் - முற்றிய தயிர், முளரி - தாமரை, பாடி - சிற்றூர், ஏனல் - தினை, தீர்த்தன் - புனிதன், செகம் - உலகம்.

(4)

காரிருள் பிண்ணிடக் காருமே வெந்நிடக்

கார்க்கடலு மஞ்சி யேங்கக்

ககனவெளி வெளியின்றி வந்தநிசி சர்வெப்ய

கனலியாய் அனலியாய்த்தீக்

காரியாய்க் காயவே வலியின்றி முடிசாய்ந்து

கருகிவேர் காய்ந்து நாளூம்

கலிகொண்டு நின்றசுரர் எனுமந்த மென்சாலி

கார்பெற்ற தோகையாகி

ஏரியாய்க் களிகொள்ள ஏவருந் துதிக்கவே

எதிர்லாக் கருணை வடிவாய்

இன்பமழை யாய்வந்த ஈராறு கையனே
 எங்கள்குலத் தெய்வ மணியே
 சீரியர்தம் நெஞ்சமரு கந்தபுரி வந்தவா
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருமங்கை தருமகளிர் தமுவிமகிழ் சேந்தனே
 செங்கீரை யாடியருளே.

பொழிப்புரை :- கரிய இருள் கார்மேகம் கருங்கடல் என்னும் முன்றுமே அஞ்சி ஏங்கும் படியான கருநிறங் கொண்டும் தாங்கிக்கொள்ள இடமில்லாது வானவெளி தவிக்கும்படியும் வந்த அசுரர்கள் வெவ்விய கொடுமை செய்ததில் சூரிய வெப்பமாய் அக்கினியாய்க் கடு நஞ்சாய் நின்று காயவே. வேர் காய்ந்து வாடிய பயிர் தேவர்கள் என்னும் செந்நெற் பயிரே. அந்தச் செந்நெற்பயிர் மழை மேகம் கண்ட மயிலாகவும் நீர் நிறைந்த ஏரியாகவும் களி கொள்ளப் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களைத் தாங்கியவாறே கருணை மழையாய் வந்த பெருமானே! எங்கள் குலந்தழைய வந்த சிந்தாமணியே! சான்றோர் தம் இதயங்களிற் குடிகொண்டிருக்கும் கந்தவளப் பதியில் எழுந்தருளிய செல்வனே! செங்கீரையாடியருள்க. திருமங்கை தருமகளிர் தமுவி மகிழ் சேந்தனே செங்கிரையாடியருள்க.

விளக்கவரை :- வெந்நிட - தோற்றோட, வெரிந் என்பது வெந் எனக் குறுகியது. வெரிந் - முதுகு, ககனம் - ஆகாயம், நிசிசரர் - அசுர், இரவிலும் சஞ்சரிப்பவர் என்பது பொருள். கனவி - சூரியன், அனவி - அக்கினி தேவன் காரி - நஞ்ச, முடி - நெல்லின் நுளித்தாள், இந்திரனது முடி என்னும் இரு பொருள் தந்தது. கலி - துன்பம், நடுக்கம், சுர் - தேவர், சாலி - நெல், கார் - கார்மேகம், எதிர் - உவமை, சீரியர் - சிறந்த சான்றோர்.

வேறு

உந்தியெ னுஞ்சுமி வந்திடு மந்தணன்
 ஒன்றுக லைப்பெண்ணாளிர
 உம்பரதொ மும்பதி இந்திர னுஞ்சசி
 யும்மிவ னுஞ்சனர் காண்
 முந்தியெ முந்திரை தந்தவ னம்புயல்
 மொண்டவ னந்திருமால்
 முந்திய ணைந்தனர் நம்பியும் மங்கையும்
 முன்னிவ னுஞ்சனர் மாத
 தந்திய ரும்மனெ யும்மயல் வந்தனர்
 தம்மன மிற்புறவே
 சண்முக மைந்தவொண் குங்கும வண்ணநம்
 தந்தையர் சற்குருவே!
 செந்திலெ னும்பதி கந்தவ னந்திகழ்
 செங்கோ செங்கீரை
 சிந்துவ றந்திட முந்தியெ முந்தவ
 செங்கோ செங்கீரை.

பொழிப்புரை : - திருமாலின் கொப்புழில் தோன்றிய பிரமா அவரோடு ஒன்றியிருக்கும் கலைகள், தேவர்கள் தொழுகின்ற இந்திரன் இந்திராணி என்போர் இங்கு வந்துள்ளனர். பாற்கடலில் தோன்றிய அன்னம் போலும் திருமகள் கார் மேகவண்ணனாம் திருமால் என்போரும் முந்தியே வந்துள்ளனர். இவர்களைல்லாது நின்மாமனார்வேட்டுவ நம்பி கொற்றக் கொடிச்சி என்னும் இருவரும் வந்துள்ளனர். நின் அண்ணர் விநாயகப் பெருமானும் வல்லபையோடும் வந்துள்ளார். எனவே, அறுமுகப் பெருமானே! குங்கும வண்ணப்பிள்ளையே! பிதாவாகிய சிவனுக்கும் குருவாய் நின்ற குக்கே! திருச்செந்தூர் என்று சொல்லும் படியான கந்தவனக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள செவ்வண்ணனே! செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கவுரை :- உந்தி - கொப்புழ், அந்தனன் - பிரமா, கலைப்பெண் - கலைவாணி, உம்பர் - தேவர், பதி - தலைவன், சசி - இந்திராணி, அனம் - அன்னம், விகாரம் பெற்றது, மொண்ட - பருகிய, மொள் - பகுதி, வணம் - வண்ணம் - நிறம், நம்பி - வேல்நும்பி, மங்கை - கொற்றுக் கொடிச்சி, மாத்தந்தியர் - பெரிய ஒற்றைக் கொம்புடையயானை முகப்பிள்ளை, மனை - மனைவி. அவள் வல்லபை, சிந்து கடல். (6)

வேறு

கந்த மலர்ப் பொழில் தந்த வனப்புறு
 கடம்புவி ரிந்தாடக்
 கண்டு நிகர்த்தத மிழ்க்கவி மாலையும்
 கவின்புய நின்றாடச்
 கந்த ரவிற்றோடை பின்னிய சூழியும்
 சோதிம் லர்ந்தாடத்
 தும்பி குடைந்திடு மாம்ப விதழ்ப்பொலி
 தூநகை வில்லாடச்
 சிந்துர மோடனி நீறுத ஸிரத்திடும்
 தேசு மிளிர்ந்தாடச்
 சின்மய சோதிமு கத்தி விலங்குதன்
 சீர்நூள் மின்னாட
 அந்தன் பொழிற்பதி கந்தவ னத்தவ
 ஆடுக செங்கீரை
 அன்னநடைக்குற வஞ்சி மனத்தவ
 ஆடுக செங்கீரை
 பொழிப்புரை : - நறுமணச் சோலையில் எடுக்கப்பட்ட கடப்பமலர் மாலை

புயங்களில் ஆடுமாறும் நின்புகழ்பேசும்கற்கண்டு போலும் தமிழ் மாலைகளும் ஒரு சேரப் புயங்களில் ஆடுவரவும் அழகால் ஓளிர்கின்ற மலர்மாலை முடியப் பெற்ற உச்சிக்குடுமியும் ஓளிபெற்று ஆடுமாறும் ஆம்பல் போலும் வாய் இதழ்களிற் பூக்கும் தூய குறுங்கை ஆடுமாறும் சிந்துரதிலகம் திருநீலு என்பனவற்றின் ஓளி மலரவும் அழகிய குளிர்ந்த சோலை குழந்த கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! செங்கீரையாடியருள்க. அன்னம் போலும் நடையளாகிய குறமகள் வள்ளியின் இதயத்தில் இருப்பவனே! செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கவுரை :- கந்தம் - நறுமணம், பொழில் - சோலை, வனப்பு - அழகு, கண்டு - கற்கண்டு, முதல் குறைந்தது, கவின் - அழகு, சுந்தரம் - அழகு, வில் - ஓளி, தமிழ்மாலை ஆசிரியர்கள் அருணகிரிநாதர், சிவசம்புப் புலவர், சோமசுந்தரப்புலவர் ஆதியோர், தொடை - மாலை, தும்பி - தேன்வண்டு, ஆம்பல் - குழுதம், இதழ் - அதரம், தேசு - ஓளி, சின்மயம் - ஞானரூபம், அம் - அழகு, குறவஞ்சி - குறக்கொடி

(7)

வேறு

தடவரை யெனவரு கயிலையி லுறைபவர்
 தண்டேன் விண்டோய்
 தழைவிரி இதழியர் தளிர்மதி முடியினர்
 தம்பால் வந்தோய்நம்
 மடவரல் உமையவள் மனமல ருறையும
 ருந்தே செந்தேனே
 வரைதுக ஸௌழவெழு கடலழ வயில்விடு
 மைந்தா கந்தாகுக.
 குடமுறு கொடியொடு மயிலென வருபரி
 கொண்டோய் தண்டேன்பாய்
 குளிரிதழ் மரவணி குருபர வெழில்பொலி
 குன்றே நின்றோய்! மன்

திட்ரெழ வலைவரு பொலிகையி லுறைபவ!

செங்கோ செங்கீரை

திருமலர் தணிகையில் முருகேழ வருகுக!

செங்கோ செங்கீரை.

பொழிப்புரை :- பெருமலையாகிய திருக்கயிலையரும் குளிர்ந்ததேன் சிந்தும் கொன்றை மாலையரும் குளிர்ந்த இளம்பிறைச்சடையருமாகிய சிவபெருமானிடத்தே தோன்றிய பெருமானே! இளமை படைத்த மாதுமையின் இதய கமலத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அமிர்தமே! சிவந்த தேன் ஒப்பவனே! கிரவுஞ்சசம் பொடிபடவும் ஏழுகடல்கள் புலம்பவும் வேல் விட்ட மைந்தனே! சேவற் கொடியோடு மயிலாகிய குதிரையையும் கொண்டுள்ள கடவுளே! தேன் சிந்தும் குளிர்ந்த கடம்பணி காளையே! அழகிய குன்று தொழும் ஆடிவருபவனே! செங்கீரையாடியருள்க. இலட்சுமிகரமான தணிகாசலத்தில் அழகு தோன்ற வருபவனே! செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கவுரை :- தடம் - விசாலம், விண்டு - விடுபட்டு, இதழி - கொன்றை, மடவரல் - இளமைப்பெண், மருந்து - தேவாமிர்தம் - வரை - மலை, அயில் - வேல், குக்குடம் - கோழிச்சேவல், பரி - குதிரை. (8)

வேறு

சந்தம லர்ப்பொழி லாடிய கொம்பாம் பெண்மானின்

தந்தநி முத்திய யானையில் வண்டேய் கண் மேகம் வந்த வினர்க்குழல் மீதினி லோடிய நெஞ்சோடம்

மங்கையி ணைப்பத நீவிய தொண்டே கண்டேநின் சிந்தைத ஸிர்த்திட நேடிய கந்தார் கன்றாகும்.

சிந்தர மத்தரச கோதர! கந்தா! பைஞ்சோலைக் கந்தவ னத்துறை சேவக! செங்கோ செங்கீரை

கங்கைம கட்கரு மாதவ! செங்கோ செங்கீரை.

பொழிப்புரை :- அழகு மலர்கள் பூத்த சோலையில் ஆடி மகிழ்ந்த பூங்கொம்பு போலும் வள்ளிமானின் இரண்டு தந்தங்களைக் கொண்ட யானை போலும் தனங்களிலும் கருவண்டு நிகர்க்கும் விழிகளிலும் கார்மேகம் போலும் கூந்தலிலும் சென்ற நெஞ்சத்தோடு அந்த வள்ளியின் இரண்டு பாதுங்களையும் தடவி நின்ற உனது தொழும்புகளை நோக்கி உன் உள்ளாம் தளிர்க்குமாறு விரும்பிய சிந்தூர் திலக மணிந்த யானை முகப் பெருமானின் தம்பியே! கந்தனே! குளிர்ந்த சோலைகள்குழுந்துள்ளகந்தவனப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் வீரனே! செங்கீரையாடியருள்க. கங்காதேவிக்கு அரிய பெரிய தவவடிவே செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கவுரை :- சந்தம் - அழகு, பொழில் - சோலை, கொம்பு - பூங்கொம்பு. தந்தம் - யானைத்தந்தம், கந்து - கட்டுத்தறி, கன்று - யானைக்கன்று, சிந்தூரம் - செந்நிறத்திலகம், மத்தர் - களிப்புடையவர், சேவகன் - வீரன், நேடிய - நினைத்த.

(9)

தந்திர முற்றுமுன் னாகிய கன்றே! மன்றாடும்
சங்கர னுக்குள மேவக ரும்பே! எந்தாயர்
சிந்தை யெழிற்பொழி லாடு சுரும்பே! பண்டாகும்
செந்தமில் முக்கொரு தேசிக வொன்றாம் விஞ்ஞான
விந்தைம றைச்சிர மேயளி நின்றே தொண்டாய
விண்ணவ ருக்கரு னாயக! கண்டே! எங்கோவாம்
கந்தவ னத்துறை சேவக செங்கோ செங்கீர
கங்கைம கட்கரு மாதவ! செங்கோ செங்கீர

பொழிப்புரை :- சிவாகமங்களிலும் இருக்ககொண்டு, முன்தோன்றிய இளங்கன்றே! போன்னம் பலத்தில் நடஞ்செய்யும் நடராசரது உள்ளக்கரும்பே! எங்கள் உலக மாதாவாகிய மாதுமையின் இதயச் சோலையில் ஆடுகின்ற தேன்வண்டே! பழமைவாய்ந்த எங்கள் தமிழுக்கு வாய்த்த குருவே! ஒப்பற்ற உயர்ந்த ஞானச்சுவடியாகிய வேதத்தின்சிரசே! நிலைபெற்று நின்று தொழும்பு செய்யும் தேவர்தம் தலைவனே! இனிய கற்கண்டே! எங்கள் இறைவனாய்க் கந்தவனப்பதியில்எழுந்தருளியிருக்கும்வீரனே! செங்கீரையாடியருள்க. கங்காதேவிக்கு அரிய பெரிய தவவடிவே! செங்கீரையாடியருள்க.

விளக்கவுரை :- தந்திரம் - ஆகமம், மன்று - பொன்னம்பலம், சுரும்பு - ஆண்வண்டு, பண்டு - பழமை, ஒன்று - ஒப்பின்மை, விஞ்ஞானம் - மேலான ஞானம், மறை - வேதம், சிரம் - சிரசு, அஃது இங்கு உபநிடதங் குறித்தது. தொண்டு - தொழும்பு - கண்டு - கற்கண்டு

(10)



தாலப்பருவம்

தாலப்பருவம் என்பது தாலாட்டைக் கவனிக்கும் பருவம் ஆகும். தாலாட்டு - நாவசைப்புப் பாடல். தாலாட்டையேல் தாலாட்டையேல் என்னும் அடுக்கு ஒகாரத்துடன் கூடித் தாலேலோ என நின்றது. இது ஏழாந் திங்களில் நிகழ்வது. எட்டாந் திங்களாகவும் கூறுவர்.

பொங்குந் திரையிற் கரைதன்னிற்
 புளினத் தரையிற் பொலிமடுவிற்
 புளினம் நிலவும் கழிக்குழியிற்
 புறத்தே தோன்று மெக்கர்தனிற்
 கொங்குண் சுரும்பார் அடம்புதனிற்
 குளிர்க்கே யுடைந்த வரியலவன்
 கூதல் காயும் மணற்பரப்பிற்
 குவியும் கைதை நிழல்தன்னில்
 தெங்கம் பொழிலிற் செய்குன்றிற்
 சேலார் விழியார் முனமமைத்த
 சிற்றிற் புறத்து மயலிடத்தும்
 செழிக்கும் முத்தம் சிந்திவரும்
 சங்கந் தவழும் கந்தவனத்
 தவனே! தாலோ தாலேலோ
 சரணம் கூடும் எங்கட்கோர்
 தவமே தாலோ தாலேலோ.

பொழிப்புரை :- உயர்ந்து வருந்திரைகள், திரை மோதும் கரைகள், அந்தத் திரைகள் சேர்த்த மணற் பரப்பு, நீர்நிலைகள், நீர் வாழ் பறவைகள் உலவும் உப்பங்கழிகள், அவற்றைச் சார்ந்துள்ள கிடங்குகள், தொலைவில் தெரியும் மணற்குன்றுகள் தேன் வண்டுகள் மொய்த்த அடம்பங்கொடிகள், குளிரால் வருந்திய வரிகளையுடைய நண்டுகள் கூதல்காயும் மணல்மேடுகள்,

தாழை நிழல்கள், தென்னஞ்சோலைகள், செய்குன்றுகள், கயல்விழிச் சிறுமியர் அமைத்த மணல்வீடுகள், அதன் புறங்கள், என்று சொல்லப்படும் இடங்கள் எல்லாம் முத்துகளைச் சிந்திவரும் சங்குகள் உலாவும் கடல்குழந்த கந்தவனப் பதியில் எழுந்தருளிய செல்வனே! தாலே தாலேலோ , புல்லடைந்து நிற்கும் எங்களுக்கு வாய்த்த தவவடிவே! தாலோ தாலேலோ

விளக்கவுரை :- புளினம் - இடுமணற்பரப்பு, மடு - நீர் நிலைகள், புளினம் - புள்ளினம். (இடைக்குறை) பறவைக்கூட்டம், கழி - உப்பங்கழிகள், அவை கடல்சார்ந்த சிறுகடல்கள், எக்கர் மணற்குன்று, கொங்கு - தேன், சுரும்பு - வண்டு, அடம்பு - கடற்கரைக் கொடிவகை, அலவன் - நண்டு, கைதை - தாழை, தெங்கு - தென்னை, பொழில் - சோலை, சேல் - கயல் மீன் , சிற்றில் - மணல்வீடு, சரணம் - அடைக்கலம். (1)

நீலத் திரையாம் ஆடுரங்கில்
 நெடிதே யாடிச் சோர்வுற்று
 நெடுந்தாட் குறுங்கண் பொறியலவன்
 நிரைத்தே நிற்கும் மடற்றாழை
 சாலக் கவிகை நிழல் செய்யும்
 தரைக்கே யேறித் தன்காலாம்
 தளிர்க்கை கொண்டு வரைந்த படம்
 தழைப்பக் கண்ட சிற்றில்புனை
 கோலக் குடுமிச் சிறுமகளிர்
 குளிர்ந்து தாழும் மென்விரலால்
 கோலம் மிளிரும் படம் வரைந்து
 கூடி மகிழும் தண்கரையில்
 தாலம் நிழல்செய் கந்தவனத்
 தவனே! தாலோ தாலேலோ
 சரணம் கூடும் எங்கட்கோர்
 தவமே தாலோ தாலேலோ.

பொழிப்புரை:- நெடியகால்கள் குறுகிய கண்கள் கொண்டவை புள்ளி நன்குகள். அவை அலைகள் என்னும் அரங்கில் நீண்ட நேரம் நின்று ஆடியவை. அந்த ஆடிய களைப்பு நீங்க வேண்டுமே அதன் பொருட்டுத் தாழை நிழல்களுக்கு வருகின்றன. அவை கலை உணர்வுள்ள நன்குகள். அதனால் தம் கால்களையே கைகளாகக் கொண்டு வண்ண ஓவியங்களை வரைகின்றன. அந்த ஓவியங்களை நெய்தல் நிலத்துச் சிறுமியர் பார்த்து விடுகின்றனர். உடனே தாழும் அவற்றை வரைய வேண்டும் என்ற ஆசை உந்தித்தள்ளவே ஒருகை பார்த்துவிடுகின்றார்கள். அவையும் வண்ண ஓவியங்களே. இத்தகைய நெய்தல் நிலங்களையடுத்துப்பனை மரங்களும் நிழல் செய்வது கந்தவனப்பதி. அந்தப்பதியில் எழுந்தருளிய செல்வனே தாலோதாலேலோ சரணம் கூடும் எங்கட்கோர் தவமே தாலோதாலேலோ.

விளக்கவுரை:- அரங்கு - நடனசபை, பொறி - புள்ளி, அலவன் - நன்கு, சால - மிகுதியாக, கோலம் - அழகு, தாலம் - பனை. (2)

கண்டே கேட்டுப் பூற்மொதுங்கக்
கனியும் மொழியார் தாமணிந்த
கண்ணிச் சேக்கை குடைந்தமுதக்
களிபே ருவகை மதுவுண்ணும்
வண்டேய் கூந்தற் கிடுமகிலின்
மலர்ந்த தூப நறும்புகை மேல்
வானங்கலந்து நறுமணங்ஞ்சேர்
மழையாய்ப் பொழிய மேற்புகைதான்
விண்டே வானோர் உலகடைய
விந்தை மணமா மீதென்று
மெலியும் மருங்குல் அரம்பையர்கள்
விழிக்கும் வகையில் வளம்போர்ப்பத்

தண்டேன் பொழில்குழ் கந்தவனத்
 தவனே தாலோ தாலேலோ
 சரணம் கூடும் எங்கட்கோர்
 தவமே தாலோ தாலேலோ.

பொழிப்புரை :- கற்கண்ணடையும் புறமொதுங்கவைக்கும் இனிய மொழியைப் பேசுபவர்கள் பொலிகை மகளிர். அவரது கூந்தலில் அன்றலர்ந்த மாலைகள் அலர்கின்றன. அவை புத்தம் புதிய தேன் பொதிந்த மாலைகள். அந்தத் தேனை வண்டுகள் உண்டு களிக்கின்றன. ஆனால் வண்டுகள் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லையே! ஏன்? அந்த வண்டுகளின் கார்வண்ணத்தை மகளிர் கூந்தல்கள் விழுங்கிவிட்டனவே. அத்தகைய கூந்தலுக்கு மகளிர் நறும்புகை ஊட்டுகின்றார்கள். அப்புகை மேக மண்டலத்தைத் தழுவுகின்றது. அதனால் அங்கே மழை நறுமண மழையாய்ப் பொழிகின்றது. அந்தப் புகை மேலும் மேக மண்டலத்தையும் கடந்து சுவர்க்க பூமியை அடைகின்றது. அதனால் சுவர்க்கத்திற் புதிய மணம் பரவவே தேவமகளிர் வியந்து நிற்கிறார்கள். அத்தகைய வளம்பூக்கும் கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் செல்வனே! தாலோ தாலேலோ சரணம் கூடும் எங்கட்கோர் தவமேதாலோ தாலேலோ.

விளக்கவுறை :- கண்டு - கற்கண்டு, கண்ணி - மாலை, சேக்கை - படுக்கை, களிபேர் உவகை - மிக்க உவகை, மது - தேன், அகில் - நறுமணந்தரும் மரம், விண்டு - விடுபட்டு. மருங்குல் - இடை, அரம்பையர் - தேவமகளிர்.

(3)

வேறு

கங்குல் சுருங்கிடுங் குவளைக் குழியிற்
 கழியிற் புளினத்தே
 கரையிற் நிரிதரு திரையிற் நூரவிற்
 கவினுஞ் சின்னாரைச்
 சங்கமு டன்குரு காருமி ணைந்தெத்திர்
 சதிரிற் குரவையினிற்
 சமனுற் றடியிட வயிலிற் கயலிற்
 றாவும் விழிமாதர்
 கொங்குவி ரிந்தம் டற்பொதி தாழைக்
 குறுமுட் கரியபகங்
 கோலக் காயைப் பொலியும் பந்தாயக்
 கொடுநின் றாடி மகிழ்
 தங்கவ எத்தளி கந்த வனத்தாய்!
 தாலோ தாலேலோ
 சங்கர னுக்கென வந்தக ரும்பே!
 தாலோ தாலேலோ.

பொழிப்புரை :- இராவைக் கண்டு குவியும் ஆம்பல்கள் பூத்து நிற்கும் பள்ள நிலங்கள், உப்பங்கழிகள், மண்மேடுகள், கடற்கரைகள், கடலஸைகள், துரவுகள் என்று சொல்லுமிடமெல்லாம் அழகு நாரைக் கூட்டங்கள் உலாவருகின்றன. இந்த நாரைகளோடு வெண் கொக்குகளும் இணைந்து பரதம், குரவை என்பவற்றை ஆடிக் களிக்கின்றன. இதனை வேலோ கயலோ என ஐயந்தரும்விழிப்படைத்தநெய்தல்நிலமகளிர் காணுகின்றனர். அதனால், அவர்களுக்கும் ஓர் ஆடல் ஆசை துளிர்க்கின்றது. உடனே தாழங்காய்களைப் பறித்துப் பந்தாடி மகிழ்கின்றார்கள். அத்தகைய வளம்படைத்த கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் செல்வனே! தாலேர் தாலேலோ. சிவனுக்குக் கரும்புபோல் வந்த பெருமானே! தாலோ தாலேலோ.

விளக்கவுரை :- கங்குல் - இரவு, குவளை - ஆழப்பல், கழி - உப்பங்கழி, புளினம் - மண்மேடு, தூரவு - சிறுநீர்க்கேணி, கவின் - அழகு, சங்கம் - கூட்டம், குருகு - கொக்கு, சதிர் - பரதம், குரவை - மகளிர் கை கோத்தாடும் கூத்து, அடியிட - கால்களை அடியெடுத்து வைக்க, அயில் -வேல் ; கொங்கு - தேன், தளி - கோயில்.

(4)

குடமுந் நிகரென வருமுலை யசையக்
குறுகிப் பகுமேயக்
குலவிக் குதிகொடு மழவிற் பொலிதரு
குளிர்மெய்க் களிகன்றே
கடமென் றலர்முலை தடவிப் பருகக்
கடத்திற் குழலுதிக்
களிப்பிற் பொருமிய அரியென அடவிக்
கவினிய செழுநாவல்
நடமுங் கொடுநிரை தழுவியு நரைமகள்
நகைக்கக் களியீந்தோய்!
நதியிற் குலவிய நளினக் குடிகையில்.
நசையற் றமர்ந்தோய்வான்
தடவும் பொழிலுறு பொலிகையி லமர்பவ
தாலோ தாலேலோ
சங்கர னுக்கென வந்தக ரும்பே!
தாலோ தாலேலோ

பொழிப்புரை :- உன் அம்மானார் காட்டுப்பறங்களில் குடமென்று சொல்லும் படியான முலைகளைக் கொண்ட ஆழப்பாடிப் பக்ககள் புல்மேயவும் இளங்கன்றுகள் துள்ளிக்குதித்து அம்முலைகளைத் தடவிப்பால் பருகி நிற்கவும் குழலுதி மகிழுந்தவர். அவரைப் போலவே நியும் காட்டில் மாடுகளை

மேய விட்டு அழகு நாவல் ஒன்றில் நடனமாடியும் நரை முதாட்டி ஒளவை வியக்குமாறு நாவற் பழயின்தும் நின்ற பெருமானே! கங்கா நதியிற் பூத்து நின்ற தாமரைக் கோயிலில் விருப்போடும் அமர்ந்திருந்த குழகனே! வான மண்டலத்தையும் தொடுகின்ற சோலைகள் குழந்த பொலிகைப் பதியாய் தாலோ தாலேலோ. சங்கரனுக்குகென வந்த கரும்பே தாலோ தாலேலோ.

விளங்கவுரை :- குதிகொடு - குதித்துக்கொண்டு, மழுவு - இளமை, கடம் - காடு, அரி - திருமால், அடவி - காடு, கவினிய - அழகுசெய்த, நடம் - நடனம், நிரை - பசுக்கள், நரைமகள் - ஒளவையார், நதி - இங்கு, கங்கை குறித்தது. நளினம் - தாமரை, குடிகை - கோயில், நசை - விருப்பம்.

(5)

தண்பனி வரையின் மடப்பிடி தந்த

சந்த விளங்களியே!

தனிவிடை யேசுடை யானுதல் வந்த

தண்ணொளி மாமணியே!

எண்பத மறையின் முடியென மல்கும்

இன்கவை யாரமுதே!

இந்திரன் தந்த குஞ்சரி நெஞ்சில்

இணையறு கடரொளியே!

திண்புய மீரா நொன்றிய கனியே

திருவரு ணையடியான்

சிந்தை யலர்ப் பொழில் சிந்திடு தேனே!

செந்திலம் பதியரசே!

சண்பகவனமார் கந்தவ னத்தோய்!

தாலோ தாலேலோ

சங்கர னுக்கென வந்தக ரும்பே!

தாலோ தாலேலோ

பொழிப்புரை :- இமயத்தில் வளர்ந்த மாதுமைன்னும்பெண்யானை நமக்குத் தந்தருளிய அழகிய ஆண்யானைக்கன் டே! ஒப்பற்ற இளங்காளையே! செஞ்சடையராகிய சிவனது நெற்றியில் தோன்றிய மாணிக்கமணியே! மந்திரமயமான வேதங்களின் சிரசு எனவந்த தேவாமிர்தமே! இந்திரன் மகளாகிய தேவ குஞ்சரியின் இதயத்தில் சுட்டின்ற பேரொளியே! பன்னிரண்டு கரங்கள் பூக்கும் இன்கவைப்பழமே! திருவருணையில் வந்த அருணகிரி நாதர் என்னும் உன்தொழும்பாது இதயச் சோலையில் சிந்துகின்ற தேனே! செந்தில் நாதனே! சண்பகக் காடு பொருந்திய கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! தாலோ தாலேலோ. சங்கரனுக்கென வந்த கரும்பே தாலோ தாலேலோ.

விளாக்கவுரை :- மடப்பிடி - இளம் பெண் யானை, சந்தம் - அழகு, தனிவிடை - ஒப்பற்ற காளை, நுதல் - நெற்றி, எண்பதம் - யாவராலும் மதிக்கப்படும் மந்திரம், குஞ்சரி - தேவயானை, திண்மை - வலிமை, அருணை - திருவண்ணாமலையிலுள்ள முருகனாலயம், பொழில் - சோலை, சண்பகம் - ஒருழுமரம்.

(6)

வரரசொரி தரள மணி சொரி நிலவில்
வளையர விடுகின்ற
மணிதரு சுட்டில் மலர்வழு வரையின்
வனசரர் மடமானின்
மரைமுக வொளியில் வடுமரை விழியில்
மனமயல் தரநீடும்
மலர்தரு நகையில் துடியிடை யழகில்
வளர்புய மென்வேயில்
விரைகமழ் தொடையில் அலர்பொலி குழலில்
· விழிசெல மயலாகி

விரைவொடு தளையும் றவு! திரை தரளம்
 விசைகொடு புறமாய
 தரையிடை யெற்றும் பொலிகையின் அழுதே!
 தாலோ தாலேலோ
 சங்கர னுக்கென வந்தக ரும்பே
 தாலோ தாலேலோ.

பொழிப்புரை :- மூங்கில் முத்துகள் நாக இரத்திரனங்கள் என்பவற்றால் ஒளி மலர்ந்திருப்பது வள்ளிமலை. அங்கே தோன்றிய இளமான் குறவள்ளியே. அவளது தாமரை போலும் முகம். மாம் பிஞ்சு மான் போலும் விழி, மூங்கில் போலும் தோள், நறுமணங் கமழும் மாலை, மலர்குடிய கூந்தல் என்பவற்றின் அழகில் மயங்கி அவளாற் பிணிக்கப்பட்ட பெருமானே! அலைகள் முத்துகளைத் தரையில் வீசும் கடல் குழந்த பொலிகைப் பதி எழுந்த எங்கள் அழுதமே! தாலோ தாலேலோ சங்கரனுக்கென வந்த கரும்பே தாலோ தாலேலோ.

விளக்கவுரை :- வரை - மூங்கில், தரளம் - முத்து, நிலவு - ஒளி, அரவு - பாம்பு, வரை - மலை, மடமான் - இளம்மான், மரை - தாமரை, முதற் குறைந்தது, வடு - மாம்பிஞ்சு, மரை - மான், வேய் - மூங்கில், விரை - நறுமணம், தோடை - மாலை, மயல் - மயக்கம், தளை - கட்டுதல்.

(7)

வேறு

அந்தனர் நின்றயல்வே தங்களை முன்மொழிந்தார்
 ஆனா தேயாழே
 அந்தர துந்துபியே தந்தனர் அந்தரமே
 லானோர் சோராதே
 பைந்தமி ழின்னமுதாய் இங்கய லுண்டுணவே
 பாகா யோவாதே

பண்ணிசை தந்தனர்காண் பண்ணிசை மன்னருமே
பாராய் பாராய்தேன்.

சிந்திடு முன்குதலை யஞ்செவி நெஞ்சினிலே
தேனா யோடாதோ

சிந்தைகொ என்னையரும் நின்புறம் வந்தனர்காண்
தேவே கோவேந்ஸ்

சந்தவ லம்புரிகுழ் கந்தவ னம்பதிவாய்
தாலோ தாலேலோ

சங்கம ஸரந்ததமிழ் தந்தவ நங்குருவே
தாலோ தாலேலோ

பொழிப்புரை :- முதன்முதல் அந்தணர்கள் உன் பக்கம் நின்று வேதங்களைக் குறைவின்றி ஒதுக்கின்றனர். தேவர்கள் தேவதுந்துபிகளை இசைக்கின்றனர். இசைவல்லோர் செந்தமிழ்ப்பாக்களை அமுதமோ வெல்லமோ என்னுமாறு இசைக்கின்றனர். அவர்களைப் பார்த்தருஞக் பார்த்தருஞக் கூடுதலாக இந்நிலையில் உனது குதலைமொழி எங்கள் இயத்திலும் செவியிலும் தேனாய் இனிக்கின்றதன்றோ. தம் இதயத்தில் உன்னை எப்பொழுதும் வைத்துள்ள கார்த்திகைகத்தாய்மாரும் இங்கு உன்பக்கமாகவே வந்து நிற்கின்றார்கள். எங்கள் தெய்வமே! எங்கள் அரசே! அழகிய வலம்புரிச் சங்குகளையுடைய கடல்குழந்த கந்தவனத்தில் அமர்ந்திருப்பவனே! தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழையும் எங்களுக்குத் தந்த தேசிகனே தாலோ தாலேலோ.

விளக்கவுரை :- ஆனாது - குறையாது, அந்தரதுந்துபி - தேவதுந்துபி, அந்தரம் - ஆகாயம், ஓவாது - ஓழிவின்றி, அம்செவி - அழகிய செவி, சந்தம் - அழகு, வலம்புரி - ஆயிரம் இடம் புரிச்சங்குகள் குழந்திருப்பது. இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரைகண்டவன் முருகன். அதனால் சங்கம் மலர்ந்த தமிழ் தந்தவ என்றார்.

வேறு

விரிகட ரலரும் செங்கதிர் ஓளியால்
மேலா காதேவான்
வெளியுற வொளிரும் நின்திருவடிவே
வீறாய் மாறாதே
தெரிதர, மதியும் தண்முக வொளியால்
தேயா மாயாதே
சிறுபொழு தொடுவேந் தங்குற விணையாம்
தேசார் தானோடே
மருவுறு கரமும் கண்டலர் மரையே
வாடா நீடாதே
மடிவுறு முருகும் பொங்குற வருமோர்
வாகார் பாலாநீஸ்
தரிசன மருவும் நம்பொலி கையனே!
தாலோ தாலேலோ
சதுர்மறை பரவும் தண்ணரு ஞடையாய்
தாலோ தாலேலோ.

பொழிப்புரை :- விரிகின்றகிரணங்கள் மலர்ப்பெற்ற குரியனுமே பிரபையினால் உன்னிலும் பார்க்க மேம்பட இயலாத காரணத்தால் ஆகாய வெளியில் நிற்கின்றான். அதனால் உன்னுடையஷ்ளியே வீறுபெற்று நிலை நிற்கின்றது. உனது குளிர்ந்தமுகவொளிகண்டசந்திரனும் தேயந்து ஒரு சிறு பொழுது தான் இங்கு வருகின்றான். உனது இரண்டு திருவடிகள் திருக்கரங்கள் என்பவற்றிற்கு உவமையாகாமையால் தாமரை மலருமே நீண்ட நாள் வாழமுடியாது மடிந்து போகிறது. அழகு பொலியுமாறு வந்தாலுப்பற்ற புயங்களையுடைய பாலனே! யாவரதும் நீண்ட வணக்கத்துக்குரிய நமது பொலிகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! தாலோ தாலேலோ, நான்கு வேதங்களும் துதிக்கின்ற குளிர்ந்த திருவருளையுடையாய் தாலோ தாலேலோ

விளக்கவுரை :- வீறு - சிறப்பு, வெற்றி, பெருமை, தேயா - தேயந்து, (செய்யா என்னும் வினையெச்சம்) மாயாது - இறவாது, இணை - இரண்டு, தேசு-ஒளி, தாள்-பாதம், மரை-தாமரை, (முதற் குறை) முருகு - அழகு, வாகு-புயம், தரிசனம்-வணக்கம், பரவும்-துதிக்கும், சதுர்மறை - நான்கு வேதம்

(9)

அரவோடு மதியும் தங்கிய சடையான்

ஆனே நோடேசேர்

அரன்து நுதலின் செந்தழல் விழியே

ஆயாய் நோவாதே

தரவெளி விரியும் செங்கதிர் வடிவே!

சாமா! தார்மார்பா!

சதுர்வளி முடிவந் தொன்றிய வரசே!

தாழா தேபோய்வான்

சரவண சலசம் தங்கிய சுடரே!

தாய்மார் தாலோடே

தழழுவறு முலையுண் டொன்றிய மணியே!

தாதாய்! வேளேநீள்

தரிசன மருவும் நம்பொலிகையனே!

தாலோ தாலேலோ

சதுர்மறை பரவும் தண்ணரு ஞடையாய்

தாலோ தாலேலோ

பொழிப்புரை :- பாம்பு, இளம்பிறை தரித்த சடையரும் இடப வாகனருமாகிய சிவபெருமானது சிவந்த நெற்றிக் கண்ணே உனக்கு மாதாவாய்ச் சிறிதும் நோக்காடின்றி சன்றருள வந்து வெளியில் விரிந்து நிற்கும் தினகரனே! சாமம் முதலாய வேத ரூபனே! கடம்பணிந்த திருமார்பா! ஆற்றல் மிகக் வாயுதேவனின் முடியில் இணைந்து வந்த எங்கள் அரசே! காலந்தாழ்த்தாது

ஆுகாய் கங்கையிலுள்ள சரவணப் பொய்கையில் அமர்ந்திருந்த பேரோளியே! அங்கே கார்த்திகைத் தாய்மாரது தாலாட்டுடன் அவர்களது முலைப்பாலையும் பருகினின்ற மாணிக்கமே! எங்கள் தந்தையே! செவ்வேளே! நீண்ட வணக்கத்துக்குரிய கந்தவனத்துப்பெருமானே! தாலோ தாலேலோ, சதுர்மறை பரவும் தண்ணெருளுடையாய் தாலோ தாலேலோ

விளக்கவுரை :- அரவு - பாம்பு, மதி - சந்திரன், ஆண் ஏறு - இடபம், அரன் - சிவன், ஆயாய் - தாயாகி, ஆய் - தாய், சாமம் - நான்கு வேதங்களில் ஒன்று, அது வேதங்களை அடக்கி நின்றது. வளி - காற்று (வாயுதேவன்) அக்கினிப் பொறிகள் ஆறையும் வாயுதேவனும் அக்கினி தேவனுமே சுமந்து சென்று கங்கையில் இட்டனர். என்பது கந்தபூராணந் தருஞ்செய்தி, முடி - சிரச, சலசம் - தாமரை, தாதாய் - தந்தையே! தாதை - தாதாய் என விளி ஏற்றது.

(10)



சப்பாணிப்பருவம்

இருகை ஒருங்குசேர்த்துக் கொட்டும்பருவம். இது ஒன்பதாம் திங்களில் நிகழ்வது.

முரலுமனி மினிரிதம் தொடையலரு மிருகுழி
 முடியுமே யவிழா மலுன்
 முகமலரில் ஓளிர்திலக சிந்துரம் வேர்ப்பினால்
 முழுவதும் சிந்திடாமல்
 இரவியோளி தருமணிகள் இலகுகுழை யசையாமல்
 எழிலிதம் கமல மலர்கள்
 இணைகரத் தல்விரல் சேப்புறா மற்கடம்
 பேந்துபுயம் வேர்வறாமல்
 தரளமொடு மணிபொதுஞ் மரைவடமும் பண்டியும்
 தளர்ந்துபோ காமலாழித்
 தாய்தமிழ் தோத்திரமு மருமறையு மார்ப்பினால்
 தந்துதுதி செய்து நிற்கும்
 சரவணமென் நோதவரு கந்தவன நாதனே
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தமிழ்முனிக் குரைசெய்த தண்டபா ணிக்குமர
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

பொழிப்புரை : - ரீங்கார ஒலிஎழுப்பும் வண்டுகள் பிரகாசிக்கும் மாலைகளைச் சூடிய இரண்டு உச்சிக் கொண்டைகள் அவிழாமலும் உன்னு செந்தாமரை முகத்தில் இட்ட சிந்துர திலகம் வியர்வையால் சிதையாமலும் குரிய ஓளியைத்தரும் மணிகள் பதிக்கப் பெற்று மினிர்கின்ற குண்டலங்கள் அசையாமலும், கமலம் போலும் தளிர்க்கரங்களில் உள்ள விரல்கள் சிவப்பேறாமலும் கடம்பசையும் புயங்கள் வியர்க்காமலும், முத்து மாணிக்க மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற அரையிற் கட்டிய மாலைகளும் சிறுவயிறும் தளர்ந்து போகாமலும் கடலன்னை சரவணம் என்னுமாறு தமிழ்த்

திருமுறைகளோடு வேத வொலியையும் தன் திரையாராவாரத்தால் தந்து வழிபடும் கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளே! சப்பாணி கொட்டியருள்க. தழிழ் முனிவராகிய அகத்தியருக்கு உபதேசித்தருளிய தண்டெந்திய திருக்கரங்கொண்டகுமரப்பெருமானே! சப்பாணி கொட்டியருள்க.

விளக்கவுரை :- முரலுதல் - ஒலித்தல், தொட்டை - மாலை, குழியம் - உச்சிக்கொண்டை, திலகம் - பொட்டு, இரவி - குரியன், இலகுதல் பிரகாசித்தல், எழில் - அழுகு, சேப்பு - சிவப்பு, தரளம் - முத்து, மணி - இரத்தினம், அரைவடம் - அரைப்பட்டிகை, ஆழித்தாய் - கடலன்னை.

(1)

நீலமயில் நின்னன்னை இமயவரை யமரன்னை
 நீடிரை தந்தவன்னம்
 நித்திலம் சுடரமுறுவல் வாணியே சசிநங்கை
 நீள்கயல் விழிக்கொடிச்சி
 கோலவிழி மறிமாதுர் எழுவரும் நின்துவர்க்
 குழதவாய்க் குறுமுறுவலாம்
 குளிர்நிலா வந்தாது நெவுவிரி செவ்விதழ்க்
 கோகனத மலர்க்கைககளும்
 பாலமுத முகமதியும் காணவே வந்துளார்
 பைந்தாழை வேலி போர்ப்பப்
 பஞ்சி யொளிர் செஞ்சரட் பரதவச் சிறுமகளிர்
 பந்தாடி நெஞ்சபூப்பத்
 தாலநிரை சாமரம் வீக்கந் தவனபதி!
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தமிழ்முனிக் குரைசெய்த தண்டபா ணிக்குமர!
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- நீலமயில் வண்ணங்கொண்ட உன் தாயாராகிய உமையம்மை, இமயப்பாட்டி மேனகை, பாற்கடலில் தோன்றிய அத்தை திருமகள், முத்தன்ன வெண்ணைகயாள் வாணி, இந்திராணி, அத்தை கொற்றக்கொடிச்சி, மான்விழிச்சப்தமாதர் என்பவர்கள் உனது பவள வாயில் மலரும் உனது குறுநகை நிலவு, தாமரைத் திருக்கரங்கள் பால் வடியும்தாமரைமுகம் என்பவற்றைக் கண்டு மகிழ வந்துள்ளனர். எனவே, பசிய தாழைகளை வேலியாகக் கொண்டகடற்கரையில்நெய்தல்நிலச்சிறுமியர் பந்தாடி நிற்கப் பணைகள் சாமரம் வீசும் கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே சப்பாணி கொட்டியருஞக. தமிழ் முனிக்குரரசெய்த தண்டாணிக் குமர சப்பாணி கொட்டியருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- நித்திலம் - முத்து, சசி - இந்திராணி, மறி - மான், துவர் - பவளம், குழுதம் - ஆம்பல், நறவு - தேன், கோக்னதம் - தாமரை, சரண் - பாதம், தாலம் - பணை, சாமரம் - சாமரை, பரதவர் - கடற்கரை மக்கள்

(2)

செந்தில்கத்திர் காமமே திருவருணை பழநிமலை
திருவேர கந்தனிகையே

செப்பவரு குற்றாலம் கழுகுமலை முதலாகச்
சேந்தனீ யெழுபதிகளில்

சிந்தைதெங்கி முக்குறுகி நின்றகுரு பரமுனிவன்
திருவருணை தந்த தெய்வச்

செந்தமிழ்ப் பாவலன் பகழியினை கூத்தராம்
திருத்தொண்டர் நாவில்வந்த

பைந்தமிழ்ச் சந்தமாய்ய அம்பலப் பொதுவினில்
பாம்பினொடு புலியமோங்கப்
பரமனிடு நடனபதப் பரிபூரச் சந்தமாய்ப்
பரவுதம் ருகச் சந்தமாய்ச்

சந்தவன மெனவந்த கந்தவன மைந்தனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

தமிழ்முனிக் குரைசெய்த தண்டபா ணிக்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- நீ எழுந்தருளியிருக்கும் திருச்செந்தூர் கதிர்காமம்
திருவருணை, பழநி, திருவேரகம் திருத்தணி குற்றாலம் கழுகுமலை முதலாம்
தலங்களில் மனமுருகினின்றுபாடிய குமரகுருபரர், அருணகிரிநாதர்,
பகழிக்கூத்தர் என்னும் உன் தொண்ட்ரகள் பாடிய தமிழ்ச்சந்தம், கனக
சபையில் பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் என்னும் இருவரும் கண்டு மகிழ்
ஆனந்த நடனம் செய்யும் நடராசரது சிலம்பில் தோன்றும் சந்தம், அவரது
திருக்கரத்திலுள்ள உடுக்கைதரும் சந்தம் என்னுமாறு, அழகிய வனம்
எனப் பேசப்படும் கந்தவனத்திலுள்ள அழகனே சப்பாணி கொட்டியருள்க.
தமிழ்முனிக்குரை செய்த தண்டபாணிக் குமர சப்பாணி கொட்டியருள்க.

விளக்கவுரை :- அம்பலப்பொது - பொன்னம்பலம், பரிபுரம் - சிலம்பு,
சந்தம் - தாளக்கட்டுடைய செய்யுள் வண்ணம், பரவுதல் - துதித்தல்,
தமருகம் - உடுக்கை, சந்தம் - அழகு.

(3)

கண்டிய வருமழுலை யமுதொழுக வனநாணக்
கலிக்குபரி புரமுமோங்கக்
கால்பதித் திட்டகுற மடமானின் காந்தளாம்
கைக்குவளை யிட்டகையாற்
பண்ணநா வரிவண்டு தண்ணநா வுண்டுமகிழ்
பளியிதழ்த் தாருநீழுற்
பந்தாடி நின்றமுலை மலைதாங்கு யானையின்
பைந்தளிர் விரலினுக்கும்

நண்ணுமிரு ளோட்டுமேணி மின்னுகணை யாழிதனை
 நசையோடு மிட்டகையால்
 நகையலர்கள் தருமணம் தணைமந்த மாருதம்
 நானுமே வீசிநிற்கும்
 தண்டலைகள் குழுதளி கந்தபுரி வந்தவா!
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தமிழ்முனிக் குரைசெய்த தண்டபா ணிக்குமர்!
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

பொழிப்புரை - கற்கண்டும் புறமொதுங்க வருவது குறவள்ளியின் மழலை மொழி . சிலம்பொலிக்கும் அவளது நடை, அன்னத்தையும் நாணவைப்பது. அந்தகைய வள்ளியின் காந்தட் கரங்களுக்கு வளையிட்டும், இசையெழுப்பும் வண்டுகள் தேன் உண்டு மகிழும் ஜிந்தருக்களின் நிழலில் பந்தாடிநின்ற தேவகுஞ் சரியின் மாந் தளிர் போலும் விரல் களுக்கு இருளோட்டும் இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற கணையாழியைஇட்டும்நின்ற திருக்கரங்களால் மலர்ந்த பூக்கள் தரும் நறுமணத்தை அள்ளிவரும் தென்றல் தவழும் சோலைகள் குழ்ந்துள்ள கந்தவனைப் பதியில் எழுந்தருளிவந்த பெருமானே! சப்பாணி கொட்டியருஞுக. தமிழ்முனிக்குரை செய்த தண்டபாணிக் குமர சப்பாணி கொட்டியருஞுக.

விளக்கக் குறிப்புரை :- கண்டு - கற்கண்டு, இரிதல் - தோற்றோடுதல், அனம் - அன்னம் (இடைக்குறை) கலித்தல் - ஓலித்தல், பரிபூரம் - சிலம்பு, ஏங்க - ஓலிக்க, காந்தள் - கார்த்திகைப்பூ, வளை - காப்பு, நறா - தேன், தாரு - மரம், அதுகற்பகம் முதலான மரங்கள், கணையாழி - மோதிரம், நசை - விருப்பம், நகைமலர் - விரிந்த மலர், மாருதம் - காற்று , தண்டலை - சோலை, தளி - கோயில்.

(4)

மகரமெறி திரையுலவு சாகரம் வறளாக
 வஞ்சவிருள் போர்த்து மேலே
 வானமுகில் வருநெறியுந் தடையாக நகையின்றி
 வானவர்தம் இதய மேங்கச்
 சிகரமுடி கொடுநின்ற வரையுமே துகளாகச்
 சேயரிச் சேல்விழியினார்
 திறலகர மடமாதர் சிந்துரயி முக்கவும்
 தேவசசி திலகமிடவும்
 நிகரில்சின வெஞ்குர ணொடுகுலமும் பொடியாக
 நெடுஞ்சிறைச் சுரரை மீட்ட
 நெடுவேலி ணைத்தொட்ட நின்தளிர்க் கைகளால்
 நீலமலர் கானல் தோறும்
 தகருலவு கந்தவனம் வந்தகுக மைந்தனே!
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தமிழ்முனிக் குரரசெய்த தண்டா ணிக்குமர்!
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- பெருஞ் சுறாக்களையும் வீசியெறியும் சப்த சமுத்திரங்களை
 வறளச் செய்தது உன் வேல். மேகக் கூட்டங்கள் வருவதற்குத் தடையாகியும்
 தேவர்கள் ஏங்குமாறும் மாயவிருள் போர்த்தும் நின்றகிரவஞ்சமலையைப்
 பொடிசெய்ததும் உன்வேலே. அசுரப் பெண்டிர் மங்கல திலகத்தை இழக்கவும்
 இந்திராணிமுதலானதேவமகளிர்திலகமிடவும் வழியமைத்ததோட்டமையாது
 அசுரர் குலத்தைஅழித்துத்தேவர்களைச் சிறை மீட்டதும் உன் வேலே.
 அத்தகைய நெடுவேலைத் தொட்டதிருக்கரங்களால் நீலோற்பலங்கள்
 மலர்கின்ற உப்பங்கழிகள் தோறும் ஆடுகள் உலாவிமேய்கின்றகந்தவனத்
 தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானேசப்பாணிகொட்டியருளுக.
 தமிழ்முனிக்குரரசெய்த தண்டாணிக் குமர சப்பாணி கொட்டியருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- மகரம் - சுநா, சாகரம் - சமுத்திரம், சகரபுத்திரர்களால் தோண்டப்பட்டது என்பது பொருள். வற்றால் - வற்றிக் காய்தல், வஞ்சவிருள் - மாயவிருள், நெறி - வழி, சிகரம் - மலையுச்சி, வரை - மலை, அதுகிரவஞ்சம் - சேயரிக்கண் - சிவந்த வரிகளமைந்த கண், சேல் - கயல், சிந்துரம் - பொட்டு, சூர் - தேவர், நீலம் - நீலோற்பலமலர், அது கருங்குவளை. கானல் - உப்பங்கழி, தகர் - ஆடு

(5)

வேறு

இடியென வெழுமொலி யகர்ர்கள் முடியொடு
 மிட்டம் ணிப்புண்கள்
 இடையிடை மினவரு முடலெனு மொருவரை
 யிற்பத மிட்டாடிக்
 கொடியொடு கழுகுகள் நடமிட ஏருவைகள்
 கொத்துமு ணைப்பாயே
 குணலையொ டிருசிறை யாடிபட நரியொடு
 குக்கலி சைத்தேக
 வெடிபட ஒலிதரு கழுதுகள் குலவறு
 வெற்றியில் லுற்றாடி
 விரைவொடு பிடியெனு மகளினை மருவிய
 வித்தக! பொற்சேயே!
 குடிலையில் வருபவ பொலிகையி லுறைபவ
 கொட்டுக சப்பாணி
 குருபர வறுமுக குகளென வருபவ
 கொட்டுக சப்பாணி.

பொழிப்புரை :- போர்க்களத்தில் இடியேற்றோலியை எழுப்பியவாறே முடியும் பூணும் மின்னும்படி வந்த அசர வீர்கள் நின்வேல் பட்டு மடியவே அவரது உடல்கள் பின்மலையாயின. அதனால், காகம், கழுகு, பருந்து முதலான

ஊன் உண்ணும் பறவைகள் குணலையாடிக் களித்தன. நரியும் நாயும் ஊளையிட்டு மகிழ்ந்தன. வெடியொலியும் ஒதுங்குமாறு பேய்களும் பேரொலி யெழுப்பி நிற்க அசுரரை வெற்றி கொண்டு குஞ்சரியைத் தழுவிக் கொண்ட சதுரப்பாடுடையோய்! எங்கள் அழகுச் செல்வனே! பிரணவருபனே! பொலிகைப்பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! சப்பாணி கொட்டியருள்க. தேசிகனே! அறுமுகப்பெருமானே! குகனே! சப்பாணி கொட்டியருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு : முடி - கிரீடம், மணி - இரத்தினம், பூண் - ஆபரணம், பதம் இட்டு - கால்களைப் பதித்து, கொடி - காகம், எருவைகள்கொத்து - பருந்துக் கூட்டம், குணலை - ஆரவாரக் கூத்து, குக்கல் - நாய், கழுது - பேய், பிடியெனுமகள் - தேவயானை, வித்தகம் - சதுரப்பாடு, அது பேராற்றல்; குடிலை - பிரணவம், குருபரன் - தேசிகன்

(6)

கருவரை நிகரென வருவிற லகுர்த்தம்
 கற்சிறை யுற்றேயுள்
 கருகிய இமையவர் களிகொள மலடிம
 கட்கரு ணந்சேயாய்ப்
 பெருநிதி யதுகெட யுருகிய வறியவன்
 பெற்றநி திப்பாடாய்ப்
 பிரபைகொ ஸிருவிழி கெடவினை விழிகளும்
 பெற்றசெ யற்கூறாய்
 மருவிரி இதழியர் நுதல்விழி யருளிய
 மட்டுமலர்த் தேனே!
 மதிமுக வுமையவள் கரமல ரணைதனில்
 வைத்தத வப்பேறே
 குருகுக ஞலவுறு கழிபொலி பொலிகைய
 கொட்டுக சப்பாணி
 குருபர வறுமுக குகனென வருபவ!
 கொட்டுக சப்பாணி.

பொழிப்புரை :- கரிய மலைகள் என்னுமாறு வந்த அசுரரது சிறையில் கிடந்து வாடிய தேவர்கள் மகிழுமாறு மலடி பெற்ற மகன் போலவும் பெருநிதியை இழந்து மீளப்பெற்ற ஏழையென்னவும் இரு கண்களையும் இழந்து மீளப் பெற்றவன் என்னவும் கொன்றைச் சடையராகிய சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றிய வாசனை கமமும் மலர்த்தேன் போன்றவனே! முழுநிலவு போலும் முகத்தவளாகிய உமைத்தாயார் தமது இரண்டு கரங்களிலும் தாங்கிவைத்திருந்த தவவடிவே! கொக்கும் நாரைகளும் உலவித்திரியும் உப்பங்கழிகள் நிறைந்த பொலிகைப் பதியை உடையாய்! சப்பாணி கொட்டியருஞக். குருபர அறுமுக குகளை வருபவ கொட்டுக் கூடானா.

விளக்கக் குறிப்பு :- விறுல் - வலிமை, வெற்றி, கற்சிறை - கல்லாலாகிய மறியலகம், உள் - உள்ளம், சேய் - குழந்தை, மரு - வாசனை, இதழி - கொன்றை, நுதல் - நெற்றி, மட்டு - தேன், வாசனை, குருகு - நாரை, கொக்கு, கழி - உப்பங்கழி

(7)

மரகத மணியென வருதழை பொதுளிய
மட்டுவி ஸர்த்தேமா
மரநிரை தருகனி மழைமுகி லுறவினை
வைத்திடு கொப்போடே
அரைபொலி பலவடி வருகனி கதலிக
ளக்கனி மட்டாகும்
அமுதாக ஸொமுகிட வளிமுரல் அலர்களை
யற்பொடு மிட்டாடி
உருணொடு பொழினிதம் வழிபட வொலிதுடி
ஒத்தவி டைப்பாவை
உழைவிழி மடவர லியர்நட மிடமணி
யுற்றவெ ழிற்றோகை

குரலொடு நடமிடு பொலிகையில் வருபவ

கொட்டுக சப்பாணி

குருபர வறுமுக குகனென வருபவ

கொட்டுக சப்பாணி

பொழிப்புரை :- மரகத இரத்தினமோ என்னுமாறு பசுந்தழைகளையும் தேன் சிந்தும் மலர்களையும் கொண்ட மாமரங்கள் கனிகளை வழங்குகின்றன. மழைமுகிலோடு உறவுகொள்ளும் யர்ந்தகொம்பர்களையுடைய அடிபெருத்த பலாமரங்கள் தம் வேர்களிலிருந்து பலாப்பழங்களைத் தருகின்றன. வாழைகளும் கனிந்த பழங்களைக் கொடுக்கின்றன. இவ்வாறு முக்களிகளும் தேன்போலும் சாறுகளை வழங்கியும் சோலைவண்டுகள் தோத்திரங்களாக ரீங்காராலிகளைமுப்பியும்நிற்கச் சோலைகள் வழிபடுகின்றன. அப்போது தூடியிடைமகளிர்நிருத்தஞ்செய்ய அது கண்ட மயில்களும் தோகை விரித்து ஆடுகின்ற பொலிகைப்பதியில் அமர்ந்தருளும் பெருமானே! சப்பாணி கொட்டியருள்க. குருபர வறுமுக குகனென வருபவ கொட்டுக சப்பாணி.

விளக்கக் குறிப்பு :- மரகதம் - பச்சைமணி, பொதுளுதல் - செறிதல், மட்டு - தேன், தேமா - இனிய மாமரம், அரை - அடிமரம், அளி - வண்டு, முரலல் - ஓலித்தல், அற்போடு - அன்போடு, உரன் - திண்மை, உறுதி, பொழில் - சோலை, தூடி - உடுக்கை, பாவை - பதுமை, உழை - மான், மடவரலியர் - இளமகளிர், மணி - அழகு, எழில் - அழகு, இனர் - ழுங்கொத்து

(8)

வேறு

சரவண தடமிசை வருமனை

யர்க்கரு வைப்பேநீள்

தடமலை தனில்நட மிடுமனை

யர்க்கொரு முத்தேயாம்

பரவிடு சதுர்மறை முடிவாக
 மட்டும் ஸ்ரத்தேனே!
 பரவிய திரையொடு வருகரு
 ணைப்பெரு முத்தாறே
 கரமலர் அபயமும் வரதமும்
 இட்ட வெழிந்காவே!
 கசிவறு மடியவர் அளியினில்
 கட்டும் ஸ்ரப்பாதா!
 குரவறு பொழிலுறு பொலிகைய!
 கொட்டுக் சப்பாணி
 கொழிதமிழ் பழகிய குருபர!
 கொட்டுக் சப்பாணி

பொழிப்புரை :- சரவணப்பொய்கைத் தாயருக்கு வாய்த்த வைப்புநிதியே! விசாலித்த இமயத்தில் நின்று நடனஞ்செய்யும் உலகமாதாவாகிய மாதுமைக்குக் கிடைத்த முத்தே! நாம் போற்றுகின்ற நான்கு வேதங்களின் முடியில்லமலர்ந்திருக்கும்தேனமுதே! திரையெறிந்துகருணையோடும் வருகின்ற திருமுத்தாறே! அபயம்வரதமாய்மலர்ந்த திருக்கரங்களையுடையஅழகுச் சோலையே! உள்ளங்குழைந்து வழிபடும் அடியவர்கள் தம்அன்புத் தளையாற் கட்டவல்லமலர்போலும் திருவடிகளையுடையாய்! கடப்பஞ்சோலை குழ்ந்த பொலிகைப் பதியாய்! சப்பாணி கொட்டியருஞ்க. செழித்தசெந்தமிழோடு நட்புக்கொண்ட தேசிகனே! சப்பாணி கொட்டியருஞ்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- அனையர் - தாய்மார், அவர்கள் கார்த்திகை மாதர், வைப்பு - சேமநிதி, தடம் - விசாலம், மலை - இமயம், மட்டு - வாசனை, முத்தாறு - முத்துகளையுடைய நநி, கா - சோலை, கசிதல் - உள்ளம் குழைதல், அளி - அன்பு, குரவு - கடம்பு

வேறு

அண்டப் பரப்பிலெழு முன்டைப் பரப்பினொடும்
அப்பாதி யற்ற மணியே!

அஞ்சத் திருக்குமயன் அஞ்சச் சிறைக்குளிடும்
அத்தா! மறைக்கு முதலே!

பண்டைப் பொருப்பிலிடு தண்டைப் பதத்தினொடும்
பற்றா யிருக்கு நிறைவே!

பஞ்சப் படிக்குமரி நெஞ்சத் திருக்குமெழிற்
பத்தா! ஏறிக்கு மயிலாற்

குண்டர்ப் படைத்தொகுதி குண்றச் சமர்த்தரையிற்
குப்பாய மிட்டவடிவே!

கும்பிட் டிருப்பவர்கள் நெஞ்சக் குறைக்கருளிக்
குற்றேவல் நிற்கு மரசே!

தண்டக் கரத்தவநம் கந்தக் கடத்திறைவ!
சப்பாணி கொட்டியருளோ

சங்கத் தமிழ்க் குரரசெய் விந்தைத் தனிப்புலவ!
சப்பாணி கொட்டியருளோ.

பொழிப்புரை :- வானவெளியில் தோன்றிவரும் கோளவடிவங்களோடும் நீர் முதலாயபஞ்சபூதங்கங்களோடும் இணைந்திருக்கும் மாணிக்கமே! அன்னவூர்த்தியனாகிய பிரமன் அஞ்சமாறு அவனைச் சிறையிட்ட தந்தையே! வேதமுதலே! நடமிடுகின்ற தண்டையணிந்த திருவடிகளோடும் தொன்மையான குண்றுகள் தோறும் வாரப்பாடாய் இருக்கின்ற பூரணமே! செம்பஞ்சக்குழம்புதோயப்பெற்ற திருவடிகளையுடைய குறவள்ளியின் இதயத்தில் குடியிருக்கும் அன்பனே! போர்க்களத்தே இழிந்தோராகிய அகரப் படை அழியுமாறு மெய்க்கவசமான சட்டையோடும் வேல் தாங்கிய பெருமானே! உன்னைப் பக்தியோடும் வழிபடும் 'அடியார்களது' குறைகள் நீங்கத் திருவருள் பாலித்து அவர்களது ஏவலுக்கும் ஆளாயிருக்கும்' அரசே!

தண்டபாணியே! எங்களது கந்தவனக் கடவுளே! சப்பாணி கொட்டியருள்க.
சங்கத் தமிழாகிய இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரைகண்ட அற்புதப்
புதல்வனே! சப்பாணி கொட்டியருளுக.

விளக்கக் குறிப்பு :- அண்டம் - வானவெளி, உண்டை - உருண்டை,
அப்பு ஆதி - நீரமுதலாய, அஞ்சம் - அன்னம், ஹம்சம் - அஞ்சம் என
நின்றது. அஞ்ச - பயங்கொள்ள, அத்தன் - தந்தை, மறை - வேதம்,
பொருப்பு - மலை, பற்று - பாசம், வாரப்பாடு - பஞ்ச - செம்பஞ்சக்குழம்பு.
அது மகளிர் தம் பாதங்களுக்கிடுவது, அயில் - வேல், ஏறித்தல் -
ஒளிவீசல், குண்டர் - இழிந்தோர், சமர்த்தரை - போர்க்களம், குப்பாயம் -
சட்டை, தண்டம் - கோல், கந்தக்கடம் - கந்தவனம், கடம் - காடு,
விந்தை - வியப்பு.

(10)



முத்தப்பருவம்

குழந்தையை முத்தந் தருமாறு தாய் தந்தை முதலானோர் வேண்டும்பருவம். இது பதினேராந் திங்களில் நிகழ்வது.

சிந்துந் திவலை யலைகொழிப்பத்
 திரைக்கே பாயும் வாளைதவழ்
 தெய்வத் தடமாம் சரவணத்தே
 செந்தேன் விரிய இதழ்விரித்துக்
 கந்தம் மலர்த்தி நின்றபகங்
 கமலத் தொட்டிற் கேகிடந்து
 காந்தட் கரத்தாய் மாருக்கும்
 கயலார் விழிமென் வேய்மலரும்
 சந்தத் தோளொம் அன்னைக்கும்
 தாழா தளித்த முத்தமெனத்
 தளிர்க்கு மன்புத் தமியோழும்
 தழழக்கத் தெய்வ மணமெங்கும்
 முந்தி நாறும் செங்களிவாய்
 முத்தந் தருக முத்தமே
 மூல்லை நகைக்கும் கந்தவன்
 மருகா! முத்தந் தருகவே.

பொழிப்புரை :- நீரத்துளிகளை, அலைகள் சிதறி நிற்ப, அத்திரைகளில் வாளைகள் பாயும் வளமுடையதாய் இருந்தது தெய்வீகச் சரவணப் பொய்கை. அதில் இதழ்விரித்துத் தேன்சிந்தியும் நறுமணம்பரப்பியும் நின்ற தாமரைத் தொட்டிலில் கிடந்து, காந்தள்மலர்போலும் கரங்களையுடைய காரத்திகைத்தாயருக்கும் கயல்விழி, முங்கில் தோள்கொண்ட நின் அன்னை மாதுமைக்கும் அன்று நீ முத்தங் கொடுத்தாய். அதேபோல, நின்னிடத்தில் அன்புமலர்நிற்கும் தனித்தவர்களாகிய எங்களுக்கும் தெய்வ மணங் கமழும்

உன்திருவாய் முத்தத்தைத் தந்தருள்வாயாக. மூல்லைகள்மலர்ந்திருக்கும் கந்தவனத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகா முத்தத்தைத் தந்தருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்பு :- திவலை - நீர்த்துளி, வாளை - மீன்வகை, கந்தம் - நறுமணம், காந்தள் - கார்த்திகைக் கொடி, அது பூவுக்காய் நின்றது. சந்தம் - அழகு, தாழாது - காலதாமதஞ்செய்யாது.

(1)

கத்து மவுணப் பேராழிக்
 கவிழும் அலைக்கே கவிழ்வாகிக்
 கரையே காணா தலைந்த சுரர்
 களிக்கத் தினைத்தாள் தலையசைப்பத்
 தத்தை மலரும் மலைக்குறவர்
 தாழும் மலரக் குறவள்ளித்
 தத்தை மலரத் தருநிழற்கீழ்த்
 தவழ்ந்த தெய்வப் பிடிமலர
 அத்தை திருமா தகம்பூப்ப
 அன்று கமலப் பொகுட்டதனில்
 அலர்ந்த குழுத மணிவாயால்
 அழகாய் இன்றும் சரவணத்து
 முத்தே! புவனம் பூத்துவரும்
 முதல்வா! முத்தம் தருகவே
 மூல்லை நகைக்கும் கந்தவன
 முருகா முத்தந் தருகவே.

பொழிப்புரை :- அதட்டோலி கொண்ட அசுரர் என்னும் பெரிய சமுத்திரத் திரைகளுக்குள் அகப்பட்டுக் கரையேற முடியாதிருந்த தேவர்கள் மகிழ்வு கொள்ளவும் தினைக்கத்திரகள் முற்றித் தலைசாய்க்கவே அதனால் மகிழ்ச்சி கொண்ட கிளிகள் பறந்து திரிந்த வள்ளி மலைக்குறவர்கள் ஆனந்திக்கவும்

அவர்களன்றி, அவர் தம் மகளாகிய வள்ளி உளம்பூக்கவும் கற்பக தரு நிழலில் விளையாடி நின்றகுஞ்சரிநெஞ்சம்மலரவும் உன்அத்தை திருமகள் மனம் பூரிக்கவும் அன்று தாமரைப் பொகுட்டில் குழுதம் போலும் அழகுத் திருவாய் மலர் நின்ற எங்கள் சரவணமுத்தே! உலகம் முழுவதுமாய் மலர்ந்து நிற்கும் எங்கள் இறைவனே! அந்தக் குழுதவாயால் இன்றும் எங்களுக்கு முத்தந் தந்தருள்வாயாக. மூல்லை மலரும் கந்தவன முருகா முத்தந் தருகவே.

விளக்கக் குறிப்பு :- கத்துதல் - பேரோலி எழுப்புதல், ஆழி - சமுத்திரம், கவிழ்தல் - நிலைகுலைதல், தத்தை - கிளி, தரு - கற்பகதரு, பிடி - பெண்யானை, அது தேவயானை, அத்தை - மாயி, குழுதம் - குவளை, புவனம் - உலகம்.

(2)

நீலத் திரைக்கைக் கடற்சேற்றில்
 நீளக் கிடந்து திரையெறிய
 நிலத்தும் கிடந்து கறையுண்டும்
 நீல விழியார் இதழ்ப்பூக்கும்
 கோல முறுவந் குடைந்தவர்தம்
 குமிழாம் நாசிக் கடைவாயிற்
 கூடும் பிலாக்காய்த் தூக்கிட்டும்
 குழையில் வடத்திற் சிறைப்பட்டும்
 சாலச் சிறந்த சிவிகைக்கே
 தளைப்பட் மேழல்முத் தீனை வேண்டோம்
 தளிர்க்கும் நினது குழத விதம்
 தருவொன் முத்தம் வேண்டுகின்றோம்.
 மூலத் திருவே! அருள்பூக்கும்
 முதல்வா! முத்தந் தருகவே
 மூல்லை நகைக்கும் கந்தவன
 முருகா முத்தந் தருகவே.

பொழிப்புரை :- முத்துக்கள் அலையெறியும் கடற்சேந்றிற்கிடந்தவை. மேலும் திரைகளால் எற்றுண்டு கடற்கரை மணலிலும் பல நாட்கிடந்து கறைபடியப் பெற்றவை. நீலம் போலும் விழிகளையுடைய மகளிரது குறுமுறுவலுக்குத் தோற்றுமையால் மரணம் விரும்பி, அம்மகளிரது நாசியில் பிலாங்கு என்ற வடிவில் தூக்கிட்டும் நின்றவை. அவர்களது குண்டலம், அரைவடம், என்னும் அணிகளில் சிறைப்பட்டும் நின்றவை. இவை மட்டுமா? பல்லக்குகளிலும் சிறைப்பட்டவை. அதனால் அத்தகைய இழிந்த முத்தையாம் விரும்பமாட்டோம். எனவே, உனது குழுதவாயிற் பூக்கும் முத்தினையே விரும்புகின்றோம். யாவற்றிற்கும் மூலமாகிய செல்வமே! கருணை மலரும் முதல்வனே! முத்தந் தந்தருள்வாயாக. மூல்லை மலரும் கந்தவன் முருகா. முத்தந் தருகவே.

விளக்கக் குறிப்பு :- முறைவல் - சிரிப்பு, உடைதல் - பின்வாங்கித் தோற்றல், நாசி - முக்கு, குழிழ் - மகளிரின் நாசிக்கு உவமையாக நிற்கும் மலர்வகை, வாயில் - வாசல், பிலாக்கு - பெண்கள் தம் நடுநாசியில் அணியும் ஓர் அணிவகை, குழை - குண்டலம், வடம் - அரைவடம், சிவிகை - பல்லக்கு, தளைப்படல் - சிறைப்படல் அது முத்துப் பல்லக்காம்.

(3)

நாவாய்க் குழவி தவழ்ந்துவர
நகைக்கு மாழித் தாயெறிந்த
நகைசேர் முத்தம் கறைக்கிடப்ப
நளின பத்ததுச் சிறுமகளிர
ஓவா மகிழ்வில் தாமெடுத்தே
ஓளிரும் தரள வடந்தொடுத்தங்
கோங்குந் தாழை விரிநிழுஞ்கீழ்
உவக்கும் தரள மணிக்குவையைத்

தூவா வண்ட லிமைக்க நெடுந்
 தோகை விரித்தே மயிலாடச்
 சோலைத் தாயார் அலர் தூவும்
 தூய பதியாம் பொலிகை வரும்
 முவா முதலே! முக்கண்றகோர்
 முத்தே! முத்தந் தருகவே
 மூல்லை நகைக்கும் கந்தவன்
 முருகா முத்தந் தருகவே.

பொழிப்புரை :- மரக்கலம் என்ற குழந்தையின் தவழ் நடைகண்டு புன்முறை பூக்கும் சமுத்திரத்தாய் ஏறிந்த முத்தங்கள் கரையெங்குங் கிடக்கின்றன. அவற்றை தாமரை போலும் பாதங்களையுடைய சிறுமியர் எடுத்து முதலில் மாலைகளாகக் கோத்து மகிழ்கின்றனர். பின்னர் உயர்ந்தோங்கி வளர்ந்த தாழை நிழலில் அவற்றைக்குவித்துச்சிற்றில் புனைகின்றார்கள். அது கண்ட சோலைத்தாய் தம்மலர்களைத்தாவி ஆசிரவதிக்கின்றாள். இத்தகைய வளங்கொண்ட பொலிகையில் எழுந்தருளிய முதற்பொருளே! மூன்று விழிகள்கொண்டசிவப்பிரான்பெற்றெடுத்த முத்தே! முத்தந் தந்தருள்வாயாக. மூல்லை மலரும் கந்தவன் முருகா முத்தந் தருகவே.

விளக்கக் குறிப்பு :- நாவாய் - கப்பல், நளினம் - தாமரை, பதம் - தாள், ஓவா - ஓழியாத, தரளம் - முத்து, வடம் - மாலை, தூவா - தூவி, வண்டல் - மணல்வீடு, முவாமுதல் - என்றும் இளமையோடிருக்கும் முதல்வன்.

(4)

பெருகுந் தளிர்ப்பா சடைகிளரப்
 பெருத்துக் கிளைத்த செழுநாவல்
 பிலிற்றும் அமுதக் கனியுண்டும்
 பீடார் குறிஞ்சிப் பூங்கொத்தைத்
 திருகிக் குழந்தே சொருகிமெலத்
 தினைதாட் புனத்தே நடைபயின்ற
 சிறுமான் விழியாள் தரவிருப்பாய்த்
 தினைமா வண்டுந் தெவிட்டாது
 இருகுன் றழகை இணைவிழியின்
 எழிலைக் கண்ணா லுண்டமுத
 இதழ்த்தேன் சுவையும் அருந்துதற்கே
 ஏக்கற்றிருந்த கனிவர்யால்
 முருகார் கழிஞ்சி பொலிகைவளர்
 முனைவா முத்தந்தருகவே
 முல்லை நகைக்கும் கந்தவன
 முருகா முத்தந் தருகவே.

பொழிப்புரை : செழித்து வளர்ந்த இளந்தளிர் பச்சிலை என்பவற்றைக் கொண்ட நாவல் தந்த அமுதம் போலும் பழங்களை உண்டு களித்தது உன் குமுதவாய். அ.தன்றிப் பெருமைக்குரியகுறிஞ்சிமலர்களைக் கொண்டையிற் குடித்தினைப்புனத்தே நடைபயின்ற மான் விழியளாகிய வள்ளி தந்த தினை மாவையும் உண்டது. மேலும் அவளது கொங்கைகளின் அழகை உன் இருவிழிகளும் பருகி மகிழ்ந்த நிலையில் அவளது அதரச் சுவையை உண்டு மகிழ ஏக்குற்று நின்றது உன் மணிவாய் அத்தகைய கனிபோலும் வாயால் அழகிய உப்பங்கழிகள் குழந்துள்ள பொலிகையில் எழுந்தருளும் கடவுளே! முத்தந்தந்தருள்வாயாக. முல்லை மலரும் கந்தவன முருகா முத்தந் தருக.

விளக்கக் குறிப்பு :- பாசடை - பச்சிலை, பிலிற்றுதல் - வெளிவிடுதல், பீடு - பெருமை, ஏக்குறுதல் - கவலை, முருகு - அழகு, இளமை, முனைவன் - கடவுள்.

(5)

வேறு

இடமருங் கண்கின்ற அனையெனும் மரகதத்
தெழிற் கொடியுந் தழுவிற்றக
இளம்பிறைச் சடைக்காடு விரியுபொற்குன்றமாம்
எந்தைகுழைச் செவியில் மெல்ல
அடலுறுஞ் சொற்பொருளை ஒதியும் பொதிகைமுனி
அகத்தியன் செவி தழையவே
அருந்தமிழ்ப் பாகினை யூடியும் இறையனார்
அகப்பொருட் குரைபகர்ந்தும்
திடங்கொண்ட அந்தணன் கச்சியப் பன்திகழுத்
திகடசக் கரஞ்சொல்லியும்
திளைத்தநின் மதுகரம் தாதூத விரியிதழுச்
செங்குமத மலர்வாயினால்
கடம்பலரு திண்புயச் சோதியே! ஆதியே!
கனிவாயின் முத்த மருளே
கந்தவளந் தளிகொண்ட கந்தவே ளே!யமுதக்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

பொழிப்புரை :- உன் அன்னையாகிய பச்சிளங்கொடி இடப்பாகந்தழுவி நிற்க இளம்பிறை தவழும் சடைக்காடராய்ப்பொன்மலையாய் நிற்பவர் உன் தந்தை. அவரது குண்டலம் மலரும் திருச்செவியில் பிரணவத்தின் நுண் பொருளை முன்னர் ஒதி நின்றது உன் மனிவாய். மேலும் பொதிகைமுனி அகத்தியருக்குச் செந்தமிழ்ப் பாகை ஊட்டியும் இறையனார் அகப்பொருட்கு உரைபகர்ந்தும், மனவறுதி கொண்ட காஞ்சிக் கச்சியப்பருக்குத்திகடசக்கர

என முதலெடுத்துக்கொடுத்தும் நின்றது உன் குழுதவாய். அத்தகைய மஸர்வாயினால் கடப்பமலர் அசைகின்ற திண்ணீய புயங்களையுடைய அருட்பெருஞ்சோதியே! ஆதி முதல்வனே! எங்களுக்கும் முத்தம் தந்தருள்வாயாக. கந்தவனக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள கந்தவேளே அமுதம் போலும் கனிந்த வாயால் முத்தந் தந்தருளுக.

விளக்கக் குறிப்பு :- இடம் - இடப்பக்கம், மருங்கு - பக்கம், மரகதம் - பச்சைமணி, குழை - குண்டலம், அடல் - வலிமை, பொருள் - பிரணவப் பொருள், பொதிகை - ஒருமலை, அது அகத்தியர் இருந்த மலை, பாகு - வெல்லம், திடம் - மனவறுதி, மதுகரம் - வண்டு, தாது - மகரந்தம், தளி - கோயில், திளைத்தல் - விளையாடல், மகிழ்தல்

(6)

சுரும்பூது தாதுபொலி செவ்விதழ்ப் பதுமத்துச்
 கருதியோ துங்கடவுளின்
 தூயபத முந்துமாய் நாறவே பாம்பணையில்
 துயில்மாத வன்பதமுநான்
 மருப்பலரு பொருப்பினில் வருகின்ற வேந்தனது
 வான்பதமும் அளகையாளும்
 வானவன் பதமன்றி இருநிதியும் ஆழிகுழும்
 மண்ணாளும் வேந்தர் பேறும்
 தருகினும் வேண்டலம் வேண்டுதும் குங்குமம்
 தளிர்க்கின்ற திருமேளியில்
 தாமரை விரிகின்ற நின்முகம் தருகின்ற
 தண்ணூறா முத்தமாய
 கரும்புமலர் மொழிநலார் வலம்வரும் பொலிகையாய்
 கனிவாயின் முத்தமருளே
 கந்தவனந் தளிகொண்ட கந்தவே ளேயமுதக்
 கனிவாயின் முத்தமருளே.

பொழிப்புரை :- வண்டுகள் ஊதியும் மகரந் தம் பொலிந் தும் நிற்கும் செந்தாமரையில் வீற்றிருந்து வேதங்களையோதும் பிரமன் பதமோ துளசி மணங்கமமுப்பாம்பணை கொண்டிருக்கும் திருமால் பதமோ நான்கு தந் தங் களையுடைய அயிராவதத் தனான் இந் திரின் பதமோ, அளகாபுரியிலுள்ள குபேரன் பதமோ சங்கநிதி பதுமநிதிகளோ, நாடாஞ்சும் மன்னர் ஆட்சியோ எதுவாயினும் யாம் அவற்றை விரும்போம். யாம் விரும்புவது உனது குங்கும வண்ணத் திருமேனியில் மலரும் தாமரை முகத்தில் பூத்து வரும் முத்தமொன்றேயாகும். அதனால் கரும்போலும் இன்மொழிபேசும் இளமங்கையர் வலம் வருகின்ற பொலிகைப் பதியில் எழுந்தருளும் பெருமானே. கனிபோலும் திருவாய் தருகின்ற முத்தந்தைத் தந்தருள்வாயாக. கந்தவனம் தளிகொண்ட கந்தவேளே அழுதக் கனிவாயின் முத்தமருளே.

விளக்கக் குறிப்பு :- சுரும்பு - வண்டு, தாது - மகரந்தம், பதுமம் - தாமரை, சுருதி - வேதம், பதம் - பதவி, நாற் - மணம் வீச, மாதவன் - திருமால், மருப்பு, தந்தம், பொருப்பு, மலை, அது அயிராவதயானை குறித்தது, அளகை வேந்தன் - குபேரன், இருநிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி, நலார் - நல்லார் - மகளிர்

(7)

மாந்தளிர்க் கைக்கமல வாண்முகச் சிறுமியர்தம்
வாள்விழிக் கேட்டூட்டந்தே
மாழையொண் பிஞ்சுமே வாடிமண் வீழவும்
வனத்தொடைக் காந்தாமையால்
ஏந்துமடல் வாழையினம் வெட்டுண்டு மாளவே
இன்மொழிக் குடைந்தவகையால்
இன்கரும் படிசாய வருத்ததை குயிற்குழமாம்
ஏங்கியே திசையிலோடச்

சேந்தகம் லக்கரத் தேந்துகவண் வீழவும்
 தினைப்புனம் காவல் கொள்ளத்
 தேமா வருக்கையினம் சிந்துதேன் சிந்துவொடு
 சேர்க்கின்ற கொல்லைபூத்துக்
 காந்துமெழில் பொங்கிவரு பொலிகைவரு சேந்தனே
 கனிவாயின் முத்தமருளே
 கந்தவனந் தளிகொண்ட கந்தவே னேயமுதக்
 கனிவாயின் முத்தமருளே.

பொழிப்புரை :- மாந்தளிர் போலும் கரங்களும் ஒளிமலர்ந்த அழகு முகமும் உள்ளவர்கள் அங்குள்ள சிறுமியர், அவர்கள் கொல்லைகளுக்கு உரிமையுடையவர்கள். ஆனால், அவர்களது வாள்போலும் விழிகளுக்கு உவமையில் நிற்கமுடியாத காரணத்தால் மாம்பிஞ்சுகள் தாமாகவே வாடியும் வெம்பியும் வீழ்கின்றன. அவர்களது அழகுத் தொடைக்காற்றாத வாழைகள் தோட்டக்காரரால் வெட்டப்படுகின்றன. அவர்களது இன் மொழிக் காற்றாமையால் கரும்புகளும் அடியோடு சாய்கின்றன. மேலும் கிளி, குயில்களும் அச்சங் கொண்டு திசை செல்ல அம்மகளிரது கைகளிலிருந்த கிளியோட்டு கருவியாகிய கவனும் நிலத்தில் வீழ்கின்றது. இவ்வாறு அவர்கள் தினைக்கொல்லை காத்து நிற்க, மாமரங்கள் பலாமரங்கள் என்பன தந்த பழச்சாறாகிய தேன் அருகிலுள்ளகடலோடுசங்கமமாகின்றது. இத்தகைய வளங்கொண்டகொல்லைகள் பொலிந்துஅழகுசெய்யும் பொலிகையில் அமைந்துள்ள சேந்தனே! கனிபோலும் திருவாய் முத்தந் தந்தருள்வாயாக. கந்தவனம் தளிகொண்ட கந்தவேளே அழுதக் கனிவாயின் முத்தமருளே.

விளக்கக் குறிப்பு :- வாள் - ஒளி, ஒருபடைக் கருவி, மாழை - மாமரம், தத்தை - கிளி, சேந்த - சிவந்த, அது கவண் ஏந்திச் சேந்தவாறாம்.

கவன் - கிளியோட்டும் கருவி, வருக்கை - பலா, சிந்து - கடல், கொல்லை
- தோட்டம், காந்தும் - பிரகாசிக்கும், வனம் - வன்னம் - அழகு

(8)

வேறு

அருவ முருவ மருவ முருவ!
அகில வலகு முற்றவ!
அரிய மறையு ணிலவு பொருள்!
அளவில் கருணை யற்பவ!
மருவ மரியும் விதியு மரனும்
மலர மரையி லுற்றவ!
மதலை மொழியி ஸரிய தமிழை
மலைய முடியி லிட்டவ!
ஒருவர் விழியி ஸகர் மறைய
உலகு மலர வற்றவ!
உணரும் அறிவில் முதிய ரிதயம்
ஒளிர அளியில் நிற்பவ!
முருகு மலரு கமல வதன!
முதல்வ! தருக முத்தமே
முனிவர் பரவு பொலிகை தமுவ
முருக! தருக முத்தமே.

பொழிப்புரை :- அருவம் உருவம் அருவுருவம் என்னும் முன்னும் பூத்து
வரும் மூர்த்தியே! சர்வலோகங்களிலும் வியாபித்திருப்பவனே! பொருளாறிதற்கரிய வேதத்தின் உட்பொருளே! அளவில்லாத கருணைக்கு
மூலமே! அரன் அரி பிரமா என்னுமாறு சரவணப் பொய்கைத்தாமரை
மலரில்தோன்றியனே! இனியமழலைபோலும்தமிழைப் பொதிகைமலையில்
இட்டு நின்றவனே! அசுர் அழியவும் உலகம் மலரவும் சிவனது நெற்றிக்
கண்ணினின்றும் தோன்றியவனே! ஞான உணர்வில் முதிர்ந்து நின்றோரது
இதயம் மலருமாறு பெருங்கருணையோடு இருப்பவனே! அழகிய கமலமுகங்

கொண்ட முதற்பொருளே! முத்தந் தந்தருள்வாயாக! துறவியரும் வந்து வணங்கும் பொலிகைப் பெருமானே முத்தம் தந்தருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்பு :- விதி - பிரமா, அரன் - சிவன், அரி - திருமால், ஒருவர் - ஒப்பில்லாத சிவன், அளி - அன்பு, முருகு - மணம், தேன், இளமை. (9)

கதிரு மடியி லொலிசெய் கழலும்
 கவினு மணிகொள் கச்சையும்
 களப மருமம் விரியு மரவும்
 கடிகொள் குரவும் விற்பொலி
 புதிய கமல விழியு முகமும்
 புகரி லயிலும் உந்நேழப்
 புனித மயிலி ஸமரு மழக
 புனித ருடனும் பொற்றையில்
 வதிய மணையும் பருகு மமுதம்
 வடிய மொழிய! நித்திய!
 வனசம் மலர வருசெம் பரிதி
 வடிவி லுலகி லுற்றவ
 முதிரு வரைகள் வதியு குமர
 முதல்வ தருக முத்தமே
 முனிவர் பரவு பொலிகை தழுவ
 முருக தருக முத்தமே.

பொழிப்புரை :- பிரபை வீகம் திருவடிகளில் ஓலிக்கின்ற கழல். அழகிய இடைக்கச்சை, சந்தனக் குழம்பு தோய்ந்த மார்பில் கடம்பு, குரவமாலைகள் என்பன மலர்ந்து நிற்க, ஓளிவீசுக்கின்ற தாமரைபோலும்முகமும் திருவிழிகளும் பூப் வேலுடன் மயிலில் எழுந்தருளும் அழகனே! தூயவராகிய சிவபிரானுடன்

மலைமகளாகிய உமையும் இணைந்து கவைக்கின்ற அமிர்தம் போலும் மொழியை உடையாய்! என்றும் உள்ளவனே! தாமரைகள் விரியுமாறு வரும் உதயகுரியன் என்ன உலகில் தோன்றிய பெருமானே! பழமை வாய்ந்த மலைகள் தோறும் எழுந்தருஞும் குறிஞ்சிக் குமரனே! முதற்பொருளே! முத்தந் தந்தருள்வாயாக! முனிவர் பரவு பொலிகை தழுவ முருக தருக முத்தமே.

விளக்கக் குறிப்பு :- கதிருதல் - சுடர்விடுதல், அது பிரகாசித்தலாம். கவின் - அழகு, கச்சை - இடைக்கச்சை, அது அரைவடம், களபம் - சந்தனக்குழம்பு, மருமம் - மார்பு, மரவு - மரா, அது கடம்பு, குரா - மலர் வகை, வில் - ஒளி, புகர் - கறை, புனிதர் - தூயராகிய சிவன், பொற்றை - மலை, அது இமயம், வனசம் - தாமரை, செம்பரிதி - சிவந்த குரியன், வரை - மலை.

(10)



வருகைப்பருவம்

இதனை வாரானைப் பருவம் என்றும் கூறுவர். வாரானை - வருதல், இது பதின்மூன்றாம் திங்களில் நிகழ்வது. பன்னிரண்டாம் திங்கள் எனவும் கூறுவர்.

வென்றிக்க ருங்கழல் பரிபுரம் சிலம்புதரு
 மெல்லிசையில் அவலவொலிகள்
 வேர்சாய வண்ணவரை மணிவடத் தோடுகுழை
 மணியொளியிற் கொடுமை தூங்கும்
 துன்றிகுள் சாயவுயர் மாகவெளி தினகரச்
 சோதியாய் மன்ன மார்பில்
 துதைகின்ற கடம்புடன் ஆரமும் மணிவடமுந்
 தூயவொளி யோடுமாடப்
 பொன்றிகழு முகமரையில் நகுமூல்லை பூப்பவொன்
 பொலஞ்சுட்டி நுதலி லாடப்
 பூவலரு குழியும் மெலவாட மலர்விழிகள்
 பூங்கருணை பூத்துநிற்பக்
 குன்றோத்த முலைவள்ளி மணாளனே வென்றியொளிர்
 குமாரநா யகன் வருகவே
 குருகுபொலி கழியோங்கு கந்தபுரி குடிகொண்ட
 குமாரநா யகன் வருகவே.

பொழிப்புரை :- வெற்றியியன்ற எழிலார் பரிபுரம் சிலம்பு ஆகிய பாதனிகளிலிருந்து பிறக்கின்ற இனியமெல்லிசைகளின்பேரொலியில் துன்ப ஒலிகள் யாவும் அடியோடு மறைய, அழகு மினிர் திருவரையில் விளங்கும் இரத்தின கசிதமான நாண், காதனி என்பவற்றின் ஒளியில் தீய நெருக்கமான இருள் மாய்ந்து போக, உயர்வு மிகு திகாந்தர வெளி குரிய ஒளிபோன்று திகழு, மார்பினில் விளங்கும் கடப்பமல்மாலை முத்தாரம் இரத்தினமாலை ஆகியன பரிசுத்த வொளிவீசி அசைந்தாட, எழிலார்ந்த முகத்தாமரையில்

முல்லை மொட்டுப்போல நகை மலர், பொற்சுட்டி நெற்றியில் கிடந்தசைய, மலர்கள் ஒளிரும் உச்சிக் கொண்டையும் சிறிதே அசைய, மலர் போன்ற திருவிழிகளில் கருணை தவழு, மலைநிகர், நகிலுறு வள்ளிப்பிராட்டியின் நாயகரே! வெற்றி ஒளிரும் மணவாளரே! வருக. நாரைகள் மிகுதியும் உலாவுகின்ற உப்பங்கழிகள்சார் கந்தவனத்திற் குழியிருக்கும் குமரநாயகப் பெருமானே! வருக.

விளக்கக் குறிப்பு :- வென்றி - வெற்றி, கருங்கழல் - பெருங்கழல், கருமை - பெருமை, பரிபுரம் - சிலம்போடொத்த பாதனி, வடம் - அரைவடம், குழல் - குண்டலம், தூங்கும் - மிகும், துன்று - செறிந்த, மாகம் - ஆகாயம், அது திகாந்தரம், பொலம் - பொன், அழகு, குழி - உச்சிக் கொண்டை, குருகு - நாரை, கொக்கு.

(1)

விரைபொதுஞ பதுமமென் சீற்றிகள் விரைவுகொளின்
விரிகுங்கு மந்தளிர்க்கும்
விமலமுறு திருமேனி எங்கணும் விரைவினில்
வியர்வைநித் திலத்துளிகளாய்க்
கரையவே களபமொடு நுதல்வந்த சிந்தரமும்
கசியுமே மேலுநாறும்
கடப்பமலர் சிந்திடும் குழியக் கொண்டையேழில்
கலையுமே யவற்றை யுன்றன்
மரைவிரியு சரவணத் தாயரோ டன்னையும்
வந்திங்கு காண்பரென்றால்
மனங்கவல்வர் ஆதலின் மண்ணதிர் நடவாது
மலரடியை மெல்ல வைத்தே
குரைமுதிரு போர்க்களம் குதிகொண்ட வேலவா!
குமாரநா யகன் வருகவே
குருகுபொலி கழியோங்கு கந்தபுரி குடிகொண்ட
குமாரநா யகன் வருகவே.

பொழிப்புரை :- ஆர்ப்பரிப்பு நிறைந்த போர்க்களத்திலே பராக்கிரமத்தைப் புலப்படுத்திய வேலவரே! நாரைகள் பயில்கின்ற உப்பங்கழிகள் சார் கந்தபுரியிற் குடியிருக்கும் குமர நாயகப் பெருமானே! மணங்கமழும் தாமரை மலர் போலும் சிறிய பாதங்கள் வேகம் மேற்கொண்டு நடக்க முற்பட்டால், குங்குமம் பரந்து செறிந்தாற் போன்ற நினது திருமேனி யெவ்விடத்தும் வேரவை முத்துக்கள் தோன்றலால், சுண்ணச்சாந்தும் நெற்றியிலணிந்த சிறுதூரப் பொட்டும் அழிந்து போகும். மேலும், மேனியில் திகழும் கடம்ப மலர் மாலையும் சிதைவறும், உச்சிக் கொண்டையும் கலைந்து அழுக கெட்டுவிடும். இவை சிதைந்த கோலத்தை, தாமரை மலரும் சரவணப் பொய்கையில் உள்ள நினது பாலூட்டும் தாயரும் நினது அன்னையாரும் காண்பராகில் உள்ளத்தே துயருறவர். ஆகையால், பூமி அதிரும்படி விரைந்து நடவாமல் மலர்ப்பதங்களை மெல்லப் பதித்து வருமாறு வேண்டுகின்றோம்.

விளக்கக் குறிப்பு :- விரை - நறுமணம், பொதுஞ்சதல் - செறிதல், தழைத்தல், பதுமம் - தாமரை, விமலம் - பரிசுத்தம், சீற்றிகள் - சிறிய பாதங்கள், நித்திலம் - முத்து, களபம் - சுண்ணச்சாந்து, சாந்து - சந்தனம், நாறும் - மணக்கும், மரை - தாமரை, முதற்குறை - குரை - ஆர்ப்பரிப்பு நாறும் - மணக்கும், மரை - தாமரை, முதற்குறை - குரை - ஆர்ப்பரிப்பு

(2)

மான்மறிக் கையருடன் மலைதந்த வாணுதல்
மாதுமையும் மலர நாணல்
வளர்தடத் தாரலார் அறுவர்நெஞ் சம்பூப்ப
வால்வளைக் கையன் மாலும்
தேன்மலர்த் தாமரைத் தேவியும் பூப்பவே
தேனுவொடு மணியுமோங்கும்
தேவலோ கத்தரகும் தேவிபொற் சசிமினும்
சிந்தையிற் தளிதூங்கவும்
கான்நின்ற சிலைவேடன் கொடிச்சியொடு களிகொளக்
கணியுண்ட ஒளவை யோங்கக்

கருதுநின் னடியர்தம் இதயமலர் விரியவும்
 கமலவடி மெல்லுன்றியே
 கூன்வளைக் கையள்குஞ் சரிமருவு மணவாள
 குமாரநா யகன்வருகவே
 குருகுபொலி கழியோங்கு கந்தபுரி குடிகொண்ட
 குமாரநா யகன்வருகவே

பொழிப்புரை :- வளைக்காப்பணிந்த தெய்வயானை தழுவும் தலைவரே! நாரை முதலாம் பறவையினங்கள் பயிலும் உப்பங்கழிகள் குழந்த கந்தபுரியிற் குடியிருக்கும் குமாரநாயகரே! மான் மறியைக்கையிலேந்திய தந்தையாகிய சிவபிராணோடு இமயம் பயந்த ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடைய தாயாகிய உமையம்மையும் மகிழ்வால் முகமலரவும், சரவணப் பொய்கையுறை கார்த்திகைப் பெண்களாகிய ஊட்டுத்தாயர் மனமகிழவும், வெள்ளிய வலம்புரிக் கரத்தராம் திருமாலுடன் தேங்பிலிற்று தாமரையா சனியாகிய திருமகளும் மகிழ்பூப்பவும், காமதேநுவும் சிந்தாமணியும் வாய்க்கப்பெற்ற விண்ணவர் இறைவனாகிய தேவேந்திரனுடன் அவன் துணைவியாகிய இந்திராணியும் உவகை கொள்ளவும் தினைப்புனத்து விற்கரத்தனாகிய நம்பிராசன் எனும் வேடர்தலைவனுடன் அவன் துணைவியாகிய கொற்றக்கொடிச்சியும் மகிழ்சிறக்கவும் நாவற் கனி உண்டு வந்த ஒளவைப்பிராட்டி அகமகிழும் வண்ணமும் நின்னைத் தியானித்து வழிபடும் அடியவர் உள்ளம் உவப்புறுமாறும் வருக.

விளக்கக் குறிப்பு :- மலை - இங்கு இமயமாகும். வாள் - ஒளி, நுதல் - நெற்றி, நாணல் - சரவணப்புல், தடம் - தடாகம், ஆழலார் - கார்த்திகை மாதர், அவர்கள் அறுமுகக்குழவிக்குப்பாலுட்டற்கமைந்தவர்கள், வால்வளை - வெண்சங்கு, வான்மை - வெண்மை, தாமரைத்தேவி - இலக்குமி, தேனு - காமதேனு, (முதற்குறை), மணி - சிந்தாமணி, சசி - இந்திராணி, மின் - ஒளி, அ.து இந்திராணியைக் குறித்தது. கனி - உவகை, கான் - காடு,

கூன் வளை - கூனிய சங்கு, ஸண்டு அது காப்பைக் குறித்தது. குஞ்சரி - ஜூராவதமென்னும் யானையால் வளர்க்கப்பெற்ற தேவகுமாரி.

(3)

சுரும்பலரு மதுமலர்ச் சரோருகக் காட்டுடன்
தோன்றுநா ணற்காடுமே
தூர்சாய வப்பொய்கை நீராடி வார்சடையர்
தூய வென் ணீராடியும்
அரும்புவிரி கொன்றையந் தாதாடி அன்னைதன்
அழகுமடி யாடிமேலும்
அதிசயம் கோடியாய் முகிழ்க்கவினை யாடியும்
அணிமேரு வெற்புவந்து
தெருமந்த விந்திரன் தோற்றுநான் போர்க்கவோர்
செருவாடி யாடிவந்த
செவ்விழிச் செச்சைப்புற நெளியவதி லேறியே
திசைபரவ வந்தமணியே!
குரும்பைமுலை வள்ளிதன் பணிகொண்ட குழகனே
குமாரநா யகன் வருகவே
குருகுபொலி கழியோங்கு கந்தபுரி குடிகொண்ட
குமாரநா யகன் வருகவே.

பொழிப்புரை :- வண்டுகள் ஊதியலர்த்தத் தேன்பிலிற்றிய தாமரை மலர்த் தொகுதியும் நாணற்காடும் வேர் சாயுமாறு தடாகத்தில் நீராடி. நெடிய சடைபினரான சிவபிரானின் திருமேனியில் அணைந்து விழுதியிற் குளித்தும் அவர் அணிந்திருக்கும் கொன்றை மலர் மாலை சொரியும் மகரந்தச் சேக்கையிற் புரண்டும் அன்னை பார்வதியின் அழகுமடியில் கிடந்து புரண்டும், மேலும் இன்னோரன்ன எண்ணற்ற அதிசயமிகு விளையாடல்களைப் புரிந்தும் பின் மகாமேரு மலயின் மீது வந்து நின்னையா ரென்றுணராத இந்திரனுடன் போர்த்தொடுத்து அவன் தோல்வியற்று நாணமுறும்படி வெற்றி கொண்டும்,

கோபத்தாற் சிவந்த கண்களையுடைய ஆட்டுக்கடாமீது ஆரோகணித்து நாற்றிசையும் பரவும் படி கீர்த்தியோடும் வந்த சுப்பிரமணியே! குரும்பை நிகர் தனங்களையுடைய வள்ளியின் பணி கேட்டு நிற்கும் அழகரே! குமாரநாயகரே வந்தருள்க. நாரைகள் பயிலும் உப்பங்கழிசார் கந்தபுரியில் குடியிருக்கும் குமாரநாயகரே வந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- கரும்பு - வண்டு, அலரும் - அலரச்செய்யும், பிற வினைப்பொருள் தந்தது, சரோருகம் - தாமரை, நாணல் - சரவணப்புல், தூர் - வேர், பொய்கை - தடாகம், தாது - மகரந்தம், வெற்பு - மலை, தெருமந்த - மனந்தமூர்திய, தெருமரு - வினையடி; நாண் - நாணம், செரு - போர்; செவ்விழி -சிவந்த கண், செச்சை - ஆட்டுக்கடா, மணியே - பவளமணியோப்பவரே! எனினும் அமையும், பணிகொண்ட - ஏவலையேற்றி, பணியாவன வள்ளிபதம் பணியும் தணியா அதிமோக தயாபரனே! என்பர் அருணகிரியார். குழகன் - இளையோனுமாம். (4)

பொங்குவெஞ் சினவிழிச் சூரழிய வழிசென்று
பொற்பொறிச் சுரங்கடந்தும்
புனக்குறவி வள்ளிதன் கயல்விழிக் கேக்கற்றுப்
புனமெலாந் தாள்பதித்தும்
வெங்கதிர்ப் பதமுட்டு மேருவாம் கல்லினில்
மென்பத முன்றி நின்றும்
வித்தகத் தாயவ்வை யோடுவிளை யாடவோர்
வியனாவல் கால்பதித்தும்
அங்கதம் வருமுட்டை நாமமொடு கானகத்
தம்புயப் பதமுன்றியும்
அன்றுநீ நொந்தனை அந்தநோத் தேயவே
அருமருந் தாகிவந்த

குங்குமச் செம்பஞ்சி யூட்டுவோம் ஆதலால்
 குமாரநா யகன்வருகவே
 குருகுபொலி கழியோங்கு கந்தபுரி குடிகொண்ட
 குமாரநா யகன்வருகவே.

பொழிப்புரை :- மிகுதியான கோபத்தை வெளிக்காட்டும் விழிகளையுடைய குருபதுமனை அழித்தற் பொருட்டு நெடுவழி சென்று, நெருப்புப்பொறியை உடிமிழும் வெங்கானகம் கடந்தும் தினைப்புனத்தில் வளர்ந்த குறமாதின் கயல்போலும் கட்பார்வைக்கு இச்சித்து வருந்தி கொல்லல் முழுதும் திரிந்து கவடு பதித்தும், வெவ்விய கதிரொளி தீண்டும் மேருமலையில் அடிபதித்து நின்றும் அறிவுத் திறன் படைத்த ஒளவைப் பிராட்டியோடு விளையாடல் புரிய என்னி நாவல் மரத்தில் ஏறியும், பழிச்சொல்லுக்கு இடமாகிய முட்டை என்னும் பெயரோடு காட்டினிடையே தாமரை மலர்த்தாள் பதித்தும் முன்னம் நீ துன்புற்றாய். அந்த வேதனை தீரும்படியாக அரிய மருந்தாகவுள்ள செம்பஞ்சிக் குழம்பை நும்பதத்துக்குப் பூகவோம். எனவே, அதன் பொருட்டுக் குமரப்பெருமானே! வந்தருள்க. நாரைகள் பயில்கின்ற உப்பங்கழிசார் கந்தபுரியிற் குடியிருக்கும் குமரப்பெருமானே வந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- சினவிழி - கோபக்கண், கூரம் - பாலைநிலம், ஏக்கற்று - இச்சையற்று, ஏக்கறு - வினையடி, பதம் - நிலை, அது குரிய மன்டலம் குறித்தது, வித்தகம் - பேராற்றல், சாமர்த்தியம், அங்கதம் - பழிச்சொல், அது குமரன் தன் பெயரை முட்டை எனக் கொண்ட சொல். சேய்முருகன் ஒளவையோடு ஆடிய விளையாடற் செய்தியை ஒளவை வரலாற்றிலும், முட்டை என்னும் பெயரோடு காட்டில் நின்ற செய்தியைப் பொய்யா மொழிப் புலவரின் வரலாற்றிலும் காண்க. (5)

வேறு

கந்தங் கமழும் கமலமெனும்
 கழலும் முகழும் விழியெழிலும்
 கண்ணாற் பருக வருகமதுக்
 களியும் மழலை மொழியோடு தேன்
 சிந்தும் இசைக்கின் கிணியமுதைச்
 செவியாற் பருக வருகபுயம்
 திகழும் கடம்புத் தெளிதேனைச்
 சிறிதே சுவைக்க வருகசெச்சை
 வந்திங் கலரும் செவ்வந்தி
 மலரும் நறையை முகர்ந்தயில்
 வருக கழல்சேர் தாமரைத்தாள்
 வருட வருக மலையத்து
 மந்தா னிலந்தாழ் கந்தவன்
 மதலாய்! வருக வருகவே
 மானார் விழிமா துமைதந்த
 மருந்தே! வருக வருகவே.

பொழிப்புரை :- வாசனை வீசும் தாமரை மலரொத்த சிற்றாடி, வதனம், கண்வனப்பு ஆகியவற்றை நாம் கண்ணாற்பருகி மகிழுவும் இனிமை தவழும் குதலை மொழியோடு தேன் சொட்டும் இசைபொழியும் கிண்கிணியோசையமிர்தத் தினைச்செவிவழிப் பருகியுவக்கவும் வருவாய். மான்போலும் விழி மருவும் மாதுமையம்மை பயந்த தேவாமிர்தம் போல்வாய்! தோள்களில் திகழும் கடப்ப மலர்மாலை சிந்தும் தெள்ளிய தேனை நாம் சிறிதே சுவைத்துப் பருகுமாறு வருவாய், இவ்விடத்துச் செந்நிறம் பொருந்திய செவ்வந்திப் பூவில் பிறக்கும் வாசனையை முகர்ந்துவக்க வந்தருளுக. வீரகண்டாமணி புனைந்த தாமரை மலர்ப்பதத்தைச் சிறிதே தடவி

மகிழவந்தருள்க. தென்றல் தவழும் கந்தவன மெந்தனே வருவாய். வருவாய், மாதுமை தந்த தேவாமிரதமே வருவாய் வருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- கந்தம் - வாசனை, கமழ்தல் - மணத்தல், கழல் - காலனி, சன்னு அது பாதம் குறித்தது, மது - தேன், செச்சை - சிவப்பு, நறை - வாசனை, முகர்தல் - மோத்தல், மோ - வினையடி, முகத்தலுமாம், அயில் - பருக, வருட - தடவ, மதலை - சிறுபிள்ளை, மந்தானிலம் - தென்றல். இப்பாடல் ஜம்பொறிகளாலும் பாலமுருகனை நுகர்தல் குறித்தது.

(6)

சூனார் வெண்சங் குளைந்தீன்ற
 குளிர்வெண் முத்தக் குவைகிடப்பக
 கோதை மடவார் அதுகண்டும்
 குறுபுன் முறுவற் குடைந்தவென.
 மேனா டாதே புறமொதுக்க
 மெங்காற் சிதகம் அவைநோக்கி
 விரைவிற் கொடுபோய்த் தங்கண்டு
 விளக்காய் வைப்பக் கச்சோதம்
 தானா டிப்போய்க் கவல்கொள்ளத்
 தயங்கி யுடுக்கள் தலைசாய்ப்பத்
 தண்சேர்ப் பணைய வருங்கலங்கள்
 தமையே அழைப்ப எந்நானும்
 காரணா குதிசேர் கந்தவன
 மணியே வருக வருகவே
 மானார் விழிமா துமைதந்த
 மருந்தே வருக வருகவே.

பொழிப்புரை :- வளைவு பொருந்திய வெள்ளிய சங்குகள் வயிறு நொந்து ஈன்ற குளிர்ச்சியையுடைய வெண்முத்துக் குவியல், ஒருசார் கிடப்பதை மாலையனிந்த மகளிர் கண்டும், அவை தம் சிறுபுன்னகைக்குத் தோற்றுவை தாமே என்ற உணர்வினால் அவற்றில் நாட்டங்கொள்ளாது அவற்றைப் பறக்கணித்துவிட, மெல்லிய கால்களையுடைய தூக்கணாங்குருவி அவற்றினைப் பார்த்துக் கரிசனை கொண்டு ஓரிரு முத்தைத் தன்கூட்டிற்கு

எடுத்துச் சென்று விளக்காய் உய்ப்ப, இதனைப் பார்த்த மின்மினிப் பூச்சி தளர்ந்து சென்று விசாரமுற்று நிற்ப, முத்தின் ஒளிவிளக்கத்தைக் கண்டு நட்சத்திரங்களுமே பிரபை மழுங்கி நிற்ப முத்துக் குவியலின் ஒளியினால் ஈர்க்கப்பட்டுக் கடலில் உள்ள கப்பல்கள் கரைசேரும் வளம்படைத்த, யாகங்களில் ஓமத்தீயின் கண் நெய்விடுதலாகிய செயல் நெடிதே நிகழுகின்ற கந்தவனப் பதிமேவும் செந்தமிழ்ச் சிந்தாமணியே வந்தருளுக. வந்தருளுக. மானொத்த விழிகளையுடைய மாதுமைத் தாய் தந்தருளிய தேவாமிரதமே வந்தருள்க. வந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- குருவிக் கூட்டில் தீபமாய் நெடிது நிற்கும் உரிமை மின்மினிக் கிருப்ப, அதனைப் பூற்மொதுக்கியமையே மின்மினியின் கவலையாயிற்று. கூன் - வளைவு, குவை - குவியல், கோதை - மாலை, உடைதல் - தோற்றோடல், நாடாது - விரும்பாது, சிதகம் - தூக்கணாங்குருவி, கச்சோதம் - மின்மினி, கலம் - கப்பல், சேர்ப்பு - கடற்கரை, மணி - சிந்தாமணி, மருந்து - தேவாமிரதம்

(7)

தண்டேன் பிலிற்றித் தாதலர்த்திச்
சந்த மலர்கள் தழையவருஞ்
சந்தா னஞ்சேர் பஞ்சதருத்
தழைக்கு நிழந்கீழ் தேணோடு
கண்டார் மொழியார் கலாபவனம்
கவின விரிக்கும் மயிலென்னக்
களிக்கும் நடஞ்செய் துடல்சோரக்
கண்டு வானோர் உலகுதொட்டு
மண்டிப் பொலியும் தெங்கினங்கள்
மருந்தாய் இளாநீர் தனைநீட்ட
வருக்கை கதலி தேமாவும்
மதுரக் களிகள் நல்கிவரும்

வண்டார் பொழில்குழ் கந்தவன
 மைந்தா! வருக வருகவே
 மானார் விழிமா துமைதந்த
 மருந்தே! வருக வருகவே.

வொழிப்புரை :- குளிர்ச்சி பொருந்திய தேன் ஒழுகுவதும் மகரந்தம் பரப்புவதும் மணங்கமழ்வதுமாகிய மலர்களைச் சொரிகின்ற சந்தானம் முதலான பஞ்ச விருட்சங்கள் பரப்பும் நிழலின் கீழ், தேனும் கற்கண்டும் சேர்ந்த இனிய மொழிபேசும் மகளிர், கலைவீடு எனும் தகைத்தான் தோகை விரிக்கும் மயில் போலக் களிநடம் புரிந்து களைத்து நிற்ப, அதனைப் பார்த்து வானளாவி நிற்கும் தென்னைமரங்கள் சோர்வுக்கு மருந்து போன்று இதம் செய்ய வல்ல இளநீர்க் குலைகளை எதிரே நீட்டிநிற்ப, பலா வாழை இனிய மா ஆகிய முக்கணிக்களை வழங்கி உபசரிக்கும் தேன்வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்யும் சோலைகள் குழ் கந்தவனப் பதிவாழ் குமாரனே! வந்தருஞக. மானேர்விழி மருவும் மாதுமையம்மை பயந்த தேவார்மிரதம் அனையசேயே! வந்தருஞக.

விளக்கக்குறிப்பு :- சந்தானம், அரிசந்தானம், கற்பகம், மந்தாரம், பாரிசாதம் என்பன பஞ்சதருக்கள் பிலிற்றுதல் - வெளிவிடுதல், தாது - மகரந்தம், சந்தம் - அழகு, கண்டு - கற்கண்டு, (முதற்குறை) கலாபவனம் - கலைவீடு, பவனம் - வீடு, அன்றி கலாப வனம் என நின்று தோகைக்காடு என்னும் பொருளையும் தந்தது. வருக்கை - பலா.

(8)

வேறு

பிறைகொள் சடையர் இதயம் மலரும்
 பெரிது நறைகொள் பதுமைமே
 பெரியர் அறிவின் அறிய வரிய
 பிரம வடிவின் உதயமே

சிறைகொள் மயிலில் உலவு கதிர்கள்
 திகழு பரிதி வடிவமே
 திரிபு வனமும் திசையும் பரவும்
 செழுமை நிலவின் மதியமே.
 துறைகொள் நறிய தமிழின் மலரும்
 கவையென் னமுத வடிவமே
 துரிய முடியில் நிலவி மலரும்
 துணையில் இளைய பரிதியே
 மறையின் முடியில் சுர்தம் முடியில்
 வதியு குமரன் வருகவே
 வலய மலரும் பொலிகை வளர்
 மருவு மதலை வருகவே.

பொழிப்புரை :- பிறையணிந்த சடாபாரத்தினையுடைய தந்தையாகிய
 சிவனாரது உள்ளம் என்னும் தடாகததில் அவர் மகிழு உதித்த மிகுந்தியான
 தேங்சிந்தும் தாமரை மலரே! அறிவிற் சிறந்த ஞானவான்களும் அறிவு
 மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியாத பிரம்ம ஞானத்தின் வடிவமே! சிறகர்
 பொருந்திய மயிலில் உலாவரும் ஒளிக்கிரகணங்கள் விளங்கும்
 ஞானகுரியனே! மூவுலகங்களும் திகாந்தரங்களும் போற்றும் பொலிவுமிகு
 நிலவுமிழு சந்திரோதயமே! பலதுறை சார்ந்த நற்றயிழில் மலர்கின்ற சுவை
 ஒக்கும் எனது அமிர்த வடிவமே, யோகியர் காணும் தன்மயமான
 துரியத்துச்சியில் தோன்றும் உவமையற்ற இளஞாயினே! நால்வேதத்தின்
 உச்சியிலும் தேவர்கள் சிரசிலும் திகழும் குமாரப் பெருமானே! வந்தருள்க.
 கடல்சார்ந்த பொலிகை நகர் பொலிவுற வதியும் பெருமானே! வந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- நறை - தேன், வாசனை, பதுமம் - தாமரை, பரிதி
 - குரியன், வட்டமாய் இருப்பவன் என்பது பொருள், திரிபுவனம் - மூவுலகம்.
 அவை சுவர்க்க மத்திய பாதல உலகங்கள், திசை பரவும் -

திகாந்தரங்களில் உள்ளவர்களும் திசைநாயகர்களும் போற்றும், மறை - வேதம், சூர் - தேவர், வலயம் - கடலோடு தோட்டமுமாம். (9)

வேறு

நிசிசர் ஒழிய மகபதி மகிழ்
நிலமகள் மலர் வருகவே
நெடிதுயர் அரியும் மரையறு திருவும்
நினைவோடு மகிழ் வருகவே
கசிவுறு மறுவர் கழலொலி யிளையர்
களிகொள் வருக வருகவே
கனிமொழி வழியும் வனசர் மகளின்
கயல்விழி மலர் வருகவே
சசியோடு வருமென் பிடியெனு மகளும்
தழுவிட வருக வருகவே
தமதிடர் மொழியும் அடியவர் துயரம்
சருகென வதிர் வருகவே
வசியோடு வளனும் திருநிறையறனும்
வளர்வற முருக வருகவே
வளையுமிழ் தரளந் திரையெறி பொலிகை
வருமறு முகவ வருகவே.

பொழிப்புரை :- அகர்கள் அழிந்தொழியவும் தெய்வேந்திரன் மகிழ்ச்சி கொள்ளவும் பூமிதேவி உளம்பூரிக்கவும் வந்தருள்க. நெடிதோங்கிய தோற்றத்தினுடைய திருமாலும் தாமரையா சனியாகிய இலக்குமியும் நின் நினைவோடு மகிழும்படியாக வந்தருள்க. பரிவுடைய நெஞ்சினராகிய கார்த்திகை மாதரும் வீரக்கழல் ஓலிக்கின்ற பாதங்களுடைய இளைய தம்பியராகிய நவவீரர்களும் மனமகிழ்வு கொள்ளும் வண்ணம் வந்தருள்க. கனிவான சொற்களை வசனிக்கின்ற வேட்டுவகுமாரியாகிய வள்ளி மாதின்

கயல் நிகர்த்த கண்கள் மகிழ்ச்சியால் மலருமாறு வந்தருள்க. இந்திராணியோடு தெய்வயானை என்னும் மெல்லியலும் அணைந்து மகிழ வந்தருள்க. தமது துன்பங்களைச் சொல்லி வணங்கும் அடியார்களின் துயரங்கள் உலர்ந்த சருகாய் உதிர்ந்து வீழும்வன்னைம் வந்தருள்க. மாரியோடு ஏனைச்செல்வங்களும் தருமங்களும் வளர்ந்து பல்கும் படியாக முருக மூர்த்தியே வந்தருள்க. சங்கீனும் முத்துக்களைக்கடற்றிரை கரையில் ஒதுக்கும் வளமார் பொலிகையில் எழுந்தருங்கும் அறுமுகப்பிரானே வந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- நிசிசர் - அகரர், இரவில் நடமாடுபவர் என்பது பொருள். மகபதி - யாகாதிபதியாகிய இந்திரன், மரை - தாமரை, திரு - செல்வம், செல்வத்துக்கிணறுவியாகிய இலக்குமி, கசிவு - பரிவு, அன்பு, அறுவர் - கார்த்திகைப் பெண்களாகிய அறுவர், இளையர் - தம்பியராகிய நவவீரர், களி - உவகை, வனசர் - வேடர், சசி - இந்திராணி, மென்பிடி - மெல்லிய இயல்பினராகிய தெய்வயானை, வசி - மழை, வளை - சங்கு, தரளம் - முத்து

(10)



அம்புலிப்பருவம்

வானத்து நிலவைக் குழந்தையுடன் விளையாடுதற்குச் செவிலித்தாயர் முதலியோர் அழைக்கின்ற பருவம். இது பதினெண்நாம் திங்களில் நிகழ்வது. பதினெட்டாந் திங்களில் நிகழ்வது எனவும் கூறுவர். அம்புலி - நிலவு. அழகைத் தழுவி நிற்பது என்னும் பொருளுடையது. அம் - அழகு, புலி - புல்லுவது

விண்ணாடி வருதலால் மலைமேல் நடத்தலால்
விரிகலா நிதியென்கையால்
மேதினியர் தொழுதலால் வேணிப்பர் கங்கையென்
மெல்லியற் கரந்தழுவலால்
புண்ணியர்தம் கண்களில் ஒன்றினிற் ஜோன்றலால்
பூக்குதன் ஜோளி பரவலால்
புவனம்பு ரத்தலாற் பூசலெழ வருதலாற்
பூரணம் பெறவ ருதலால்
மண்டலமு கத்தினால் மலர்கணத் தலைமையால்
மதியண்ண லென வருதலால்
வடிவழக னிவனுன்னை நிகர்த்தலால் நினக்குமினி
மற்றுமொரு துணையில்லையால்
அண்டரண் டம்படைத் தளிக்கின்ற இவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.
அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மெந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- சந்திரனே! நீ ஆகாயவெளியில் ஆடி அசைந்து வருகின்றாய். எங்கள் குமரனும் முன்னொருகால் மாம்பழும் பெறும்பொருட்டு வானவெளியில் மயிலூர்ந்து வந்தவன். மேலும் தேவர்களைக் குடியேற்றுவதற்காக

விண்ணகமான தேவலோகத்திலும் சஞ்சாரங் செய்தவன். அன்றியும் தேவரும் நாட்ததொழும் பதித்துவப் பெருமைக்கும் உரியவனே! நீ பதினாறு கலைகளையுடைய செல்வன் என உன்னை நினைக்கின்றாய். இவனுமே. எங்கள் சகலகலாவல்லவனான ஞானபண்டிதன் என்பதை அறிவாயாக. நீ வான் சஞ்சாரத்தின்போது மலைகளையும் கடந்து வருகின்றாய். குழந்தை முருகனும் குன்றுதோறாடவரும் குமரன் என்பதை அறிவாயாக. உலகத்தவர் உனக்குப் பிறை வணக்கம் செய்வது போல இவனையும் அவர்கள் நெஞ்சிருத்தி வணங்குகின்றார்களே. நீ சிவனார் சடையிலுள்ள கங்கை என்னும் மெல்லியலாளை நின் கிரணகரங்களால் தீண்டுகின்றாய். அந்தக் கங்கைத்தாயே இவனைத் தன் மதிமிதிருத்தி அணைத்தவளல்லனோ நீ சிவபிரானின் இடக்கண்ணாய் அமைந்தேன் என்று பெருமிதம் கொள்கின்றாய். எங்கள் குமரனும் அப்பெருமானின் நெற்றிக்கண்ணின்றும் தோன்றியவன் என்பதை மறந்துவிடாதே. மேலும், குளிர்ந்த சந்திரிகையை யாண்டும் நீ பரப்புதல் போலவே இவனுக்கும் குளிர்ந்த கருணை மலர்ந்து நிற்கின்றதே வெண் மதியமே! நின் நிலவொளியால் இருள்போக்கி உலகிற்கு நயம் செய்தல்போல இவனும் துட்டநிக்கிரகத்தாலும் சிட்ட பரிபாலனத்தாலும் உலகைக் காக்கின்றான். நீ காதலரிடையே காமப்போர் தொடுக்கின்றாய். இவனும் அகரரோடு போர் தொடுத்தவன் அல்லனோ. கலைகள் நிறைந்த பூரணநாள் உனக்குள்ளது. அது போன்று எங்கள் குமரனும் எல்லாம் நிறைந்த பரிபூரணன் என்பதை அறிந்துகொள். நீ வட்ட முகமுடையவன். இவனும் வட்டித்த முகமுடையவனே! நீ நட்சத்திரங்களுக்கு அதிபதி. இவனும் தேவபுத நவவீரர் கணங்களுக்குத் தலைமை தாங்குகின்றானே! உலகவர் உன்னை மதி என்றும் கூறுவர். இவனும் யாவராலும் மதிக்கப்படும் பெருமையிற் சிறந்தவனே! எனவே இருவர்க் குழுள்ள இந்தச் சமத்துவநிலையில் எவர் துணையுமில்லாத உன்னை, தேவலோகம் முதலாம் அண்டங்களைப் படைத்துக் காக்கின்ற இவன் அழைக்கின்றான். ஆகையால் அம்புலியே விளையாட வருவாயாக. உலகவர் வணங்கும் கந்தவன்பபதிவளம் பெறும்பொருட்டு எழுந்தருளியுள்ள எங்கள் குமரனுடன் அம்புலியே! ஆடவருவாயாக.

விளக்கக் குறிப்பு :- இச்செய்யுள் முருகனுக்கும் அம்புலிக்கும் சிலேடை இந்தப் பருவம் சந்திரனை நோக்கி நால்வகை உபாயத்தாலும் அழைப்பதாகக் கூறப்படுதல் மரபு. அவ்வாயாயங்கள் சாமம், பேதம் தானம் தண்டம் என்பன அவற்றில் சாமம் - சமப்படுத்திக் கூறுவது; பேதம் வேறுபடுத்திக் கூறுவது; தானம் வேண்டியதொன்றை வழங்குவதாக கூறுவது; தண்டம் தண்டிப்பதாகக் கூறுவது. உடன்பாட்டுக்கு இனங்காத நிலையில் இவை நான்கும் படிமுறையே இடம் பெறும் எனக்கொள்க. இங்கு முதல் மூன்று பாடல்களும் சாமம் சார்ந்தவை.

(1)

கறையிலங் கொருமானை வைத்தனை நீபிவனும்
கயல்விழிக் குறுமானையே
கருத்தினில் வைத்தனன் கவினோங்கு நின்முகம்
கண்டெழுங் கடலுண்ணுக்க
கிறையெங்க ஸிவனுக்கும் பாங்கரில் வளையெறியும்
எழிலோங்கு கடலுண்டுகான்
இலங்குநின் னொளிகண்டு மலராம்ப லென்னவே
இவனுக்கும் அடியர்தங்கள்
நறைபொங்கு மிதயமலர் பலகோடி யுண்டெனும்
நலமோங்கு சமமுண்மையால்
நான்மருப் பலரானை நாயகனு மஞ்சவே
நஞ்சாகி வஞ்சவருவாய்
அறைகூவி வந்தகுர் அழித்திட்ட குமரனுடன்
அம்புல் ஆடவாவே.
அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
அம்புல் யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- சந்திரனே! நீ உன்னிடத்தில் கறை என்று சொல்லப்படும் இருளாகிய மானைக் கொண்டுள்ளாய். இக்குமரனும் கயல்போலும்

கண்படைத்த குந்சிறுமியாகிய மானைத் தன் உள்ளத்துள் கொண்டுள்ளான். எழில் பொருந் திய நின் முகத் தைக் கண் டமாத் திரத் தே கடல் போங்கியெழுவதுண்டு. எங்கள் இறைவனாகிய இவனுக்கும் அயலிலே சங்கினை முகந்து வீசும் வனப்புடைய வாரித்தியுண்டு நினது நிலவொளியைக் கண்டு ஆம்பல் மலர்வதுண்டு. அவ்வாறே இப்பிரானுக்கும் எண்ணற்ற அடியார் தங்கள் பொங்கும் இதயமலர் பலவுண்டு. இத்தகைய சமானநிலை இருவர்க்கும் இடையே இருப்பதனால், நான்கு கொம்பர்களையுடைய ஜூராவத யானைக்கு அதிபதியான தெய்வேந்திரனும் அஞ்சும்படியாக நஞ்ச திரண்டு வந்தாற்போல வஞ்சக வடிவுகொண்டு போர்க்குவந்த குரபத்மனைச் சங்கரித்த சூரணோடு விளையாட வருவாய். உலகம் போற்றித் துதிக்கும் கந்தபுரி வாழ் சிவகுமாரனுடன் விளையாட வருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- கறை - கருமை, கவின் - அழகு, இறை - கடவுள், பாங்கர - பக்கம், வளை - சங்கு, இலங்கும் - பிரகாசிக்கும், குறமான் - குறவர் வளர்த்த மான்போலும் மருட்சியையுடைய வள்ளி, நால் மருப்பு - நான்கு கொம்புகள், குர - குரபதுமன், அவனி - உலகம்

(2)

தளிரிளம் பிறையழகு நீகொண்டு நிற்கவிவன்
தத்தைமொழி வள்ளி மானின்
தழழநுதற் பிறைகொண்டு நின்றனன் நீபெரும்
சலதியில் வந்ததொப்ப
ஒளிர்முகத் திவனுமே சரவணம் வந்தனன்
ஒங்கிருளை நீக்டிதல் போல்
உருகுமடி யார்மனத்திருணிங்க இவனுமே
உதித்துவரு பரித்தியாவான்
வெளிநிலா நீகொள்ள இவன்சிதா காசமெனும்
வியன்மண்ட லத்துலவுவான்

வேதியர் வேள்விக்கு நீவிருந் தாதல்போல்
 விலக்கின்றி இவனுநிற்பான்
 அளிநிற்கு மிவணை ஒத்தலால் அழகனுடன்
 அம்பலீ யாடவாவே
 அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மெந்தனுடன்
 அம்பலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- சந்திரனே! தளிர்த்துவரும் இளம்பிறையின் தோற்றத்தோடு சிலவேளை தோன்றுவாய். இவனும் கிளிமொழி பேசும் குறமாதின் நெற்றிப் பிறைக்கு உரியவனாக விளங்குகிறான். நீ சமுத்திரத்தில் தோன்றியது போலப்பிரகாசம்பொருந்தியமுகத்தினனான இவனும் சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியவனே! கதித்துவரும் இருட்கூட்டத்தை நீ நீக்குவாய். இவன் அடியார் மனத்து அறியாமை இருளை நீக்கும் சூரியனாக உதித்துள்ளான். நீ புற வெளியிலே உலாப் போதர இவன் சிதாகாசமென்னும் அகவெளியில் உலவுவான். அந்தணர்கள் செய்யும் யாகத்திற்கு, நீ அதிதியாக நிற்பாய். அவ்வாறே இப்பெருமானும் பிரசன்னமாவான். இத்தனமைகளால் நீ குமரனை ஒத்திருப்பதனால் அழகு குடிகொண்ட அறுமுகனுடன் விளையாடவருவாய். உலகோர் போற்றித் துதிக்கும் கந்தபுரிவாழ் சிவகுமாரனுடன் அம்புலியே! விளையாட வருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- பாற்கடலிலிருந்து திருமகள் தோன்றியபோது சந்திரனும் உடன்தோன்றியவன் என்பது பூராணச் செய்தி. தத்தை - கிளி, நுதல் - நெற்றி, சலதி - கடல், பரிதி - சூரியன், சிதாகாசம் - யோகியர் கானும் ஞானவெளி, வியன் - பெருமை, அளி - அன்பாகிய கருணை.

(3)

பதினாறு கலைகளே பெற்றனன இவனின்று
 பலகோடி கலைகள் பெற்றான்
 பன்னகப் பகையுண்டு ணக்கிங்கு மற்றிவன்
 பணிகின்ற பகையு முண்டோ.

திதியொன்றி ஹுன்முகம் எவருமே நோக்கிடார்
 செப்புமத் திதியிவற்கும்
 சேரவரு மோகறை போர்த்துளாய் இவற்குமத்
 தீயகறை யேதுமுண்டோ
 உதித்தபின் வளர்வதும் தேய்வது மானவிதி
 உன்தலைக் கிட்டவாயே
 உமைமைந்த ஸிவனுக்கும் உள்ளதோ நின்குறைகள்
 உளத்தினிற் கொண்டிடாதே
 அதிதியா யுனையழைத் தானெங்கள் செல்வனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- அம்புலியே! நீ பதினாறு கலைகள் மட்டுமே உடையாய்,
 இவனோ பல கோடிக்கணக்கான கலைஞரானங்களுக்கு அதிபதியாவான்.
 உனக்குப் பகையாகப் பாம்புகள் இரண்டு உண்டு. இப்பிரான் அஞ்சிப்
 பணிய வேண்டிய பகையுமுண்டோ? இல்லையே, ஒரு திதியில் மக்கள்
 எவருமே உன்னைப் பார்க்க விரும்பார்கள். குறித்த அத்திதி முருகனுக்கும்
 ஒவ்வாததோ? நீ முயற்கறை என்று சொல்லப்படும் கரும்பாகத்தைப்
 பொருந்தியுள்ளாய். அத்தகைய கறையேதும் இப்பிரானுக்கில்லையே! நீ
 விண்ணில் தோன்றிய பின் வளர்வதும் தேய்வதுமாகிய மாறுபட்ட குறைகள்
 உனக்குண்டே. இத்தகைய குறைபாடு உமாகதனாகிய குமரனுக்கு
 இல்லையே. இங்ஙனமாகிய குறைகள் நின்பால் இருப்பவும் அவற்றை
 மனதிற்கொள்ளாது உன்னை விருந்தாய் வந்து விளையாட அழைத்தான்
 எங்கள் செல்வன். ஆதலின் இவனோடு விளையாட வருக. உலகவர்
 போற்றித் துதிக்கும் கந்தபுரி வாழ் மைந்தனுடன் விளையாட வருக.

விளக்கக் குறிப்பு :- சந்திரனுக்குள் பகைகள் கிரகணகாலத்தில் வரும் இராகு. கேதுக்கள்; இங்கு குறித்த திதி - ஆவணிச் சதுர்த்தி. இதன் வரலாற்றை விநாயக பூராணத்திற் காண்க. பன்னகம் - பாம்பு, அதிதி - விருந்தினன்.

(4)

பரிதிமுன் னில்லாது பதைப்பதைத் தோடுவாய்
 பரிதியிவன் முன்னிற்பனோ
 படர்முகில் மூடுமுன் பனிமுக மதுவொக்கும்
 படுதிரைகள் இவற்குமுண்டோ
 விரியவரு பயிர்தழைய வருவைந் இவனுயிர்
 வியன்பயிர் தழையவருவான்
 விதிமகன் சாபத்து வெந்தனை யதுவொக்கும்
 வெஞ்சாப மிவற்குமுண்டோ
 புரிசடையர் குளிரவே குருவாயி ருந்தவிவன்
 போலுநிலை நிற்குமுண்டோ
 புவனம்ப டைத்தவிவன் போலவே நின்னையும்
 புகழுவது பொய்ம்மை யன்றோ
 அரிபிரமர் தலைதாழ்த்தி வணங்குமெம் அண்ணலுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- அம்புலியே, நீ குரியன் முன்னே அவனது ஆற்றலுக்கு ஆற்றாது பதறி ஓடுவாய். ஆனால் அதே குரியன் நமது பெருமானுக்கு எதிர்நிற்க வல்லனோ? நினது குளிரச்சி பொருந்திய முகத்தினைப் படர்ந்து வருகின்ற மேகங்கள் மூடி நிற்கும். அத்தகைய மறைப்புகள் நம் பெருமானுக்கும் உண்டோ? இல்லையே! முளைத்து வருகின்ற பயிர்கள் தழைத்தோங்கும் வண்ணம் நீ தோன்றி வருவாய். ஆனால் இவனோ பெருமை

மிகு உயிராகிய பயிர் தளிர்த்தோங்குமாறு அருள் பொழிய வருவான். தக்கனிட்ட சாபத்தினால் நீ வெள்கி மாழ்கினை. அத்தகைய சாபம் இவற்கு ஆரும் இடவல்லரோ? முறுகிய சடையினையுடைய தந்தையாகிய சிவபிரான் உள்ளம் உவகையாற் குளிர் ஞானோபதேசங்கு செய்தான் இவன். இவ்வாறு குருவாயிருக்கும் நிலை உனக்கும் அமைவதாமோ? உலகைப் படைத்தளித்த இப்பெருமாற்போல நின் ஆற்றலையும் சமன் செய்து பேசுவது சழக்குரையாகாதோ? ஆகையால், திருமாலும் திசைசமுகனும் பணிந்து வணங்கும் தேவநாயகனுடன் ஆடவருவாய். புவனம் போற்றும் கந்தபுரிவாழ் மைந்தனுடன் அம்புலியே ஆடவருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- பரிதி - குரியன், படுதிரை - தொங்கும் மறைப்பு, வியன் - பெருமை, விதிமகன் - பிரமா மகனான தக்கன், தக்கன் சாபமிட்டவரலாற்றை, கந்தபுராணம் சந்திர சாபப் படலத்திற் காணக். இவ்வாறே குமரப்பெருமான் கவாயி நாதனாகத் திகழ்ந்தமை, பிரமாவைச் சிறைவைத்து உலகைப் படைத்தளித்தமை ஆகிய செய்திகளையும் கந்தபுராணம் உற்பத்தி காண்டத்திற் காணக்.

புரி - முறுக்கு இவ்விரண்டு செய்யுள்கவூலும் பேதம் என்ற உபாயம் கூறப்பட்டது. (5)

முந்திவரு வினைத்தொடர் முடியவும் கருவெனும்
முடியாத தொடர்மாயவும்
முன்னின்ற குறையெலாந் தேயவும் வேண்டிவரும்
முவலகர் சிந்தை யோங்கக்
கந்தமலர்த் தேனெனச் சிந்திடும் திருவருளைக்
கைக்கமலத் தால்வழங்கும்
கருணாக ரப்பின்னள் இவனுடன் ஆடவரின்
கவலுறின் துன்பங்களாய்
வந்தகய ரோகமொடு மாறாக்க ளங்கமும்
மாருதம் கண்டசருகாம்

வான்பகைக் கோளரவும் வந்துளைத் தீண்டவே

மாட்டாத காரணத்தால்

அந்திமலர் திருமேனி அழகனென் ஜயனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- முன்னைய பல பிறவிகளிற் செய்து அனுபவித் தொழியாது எஞ்சி நின்ற வினைத்தொடர் மாய்ந்துபோம் பொருட்டும் பிறப்பு என்னும் முடிவிலாச் சங்கிலி அற்றுப்போம் பொருட்டும் விட்ட குறையாக மேவிடும் குற்றங்கள் ஒழிந்துபோம் பொருட்டாகவும் வந்து வழிபடும் மூவுலகத்துள்ளோர் தம் சிந்தையானது உயர்ச்சி பெறவும் மணங்கமமும் மலர்த்தேன் சொட்டினாற் போன்று தாமரை போலும் கைகளால் அருள் வழங்கும் கருணைப் பிரகாசராகிய நம் சண்முகப் பிள்ளையுடன் நீ விளையாடவரின் உன்னிடம் துண்பந்தரும் துயர்களாயமைந்த கயரோகமும் நீங்காத கறையும் புயலில் அகப்பட்ட சருகுபோல மாய்வழும். அதுவுமன்றி, நின்பகையாயுள்ள இராகு கேது ஆகிய பாம்புகளும் நின்னைச் சமீபிக்கமாட்டா. அதனால், அந்திச் செவ்வானம் போலும் திருமேனி அழகருடன் விளையாட அம்புலியே வருவாய். புவனம் போற்றும் கந்தபுரி வாழ் மைந்தனுடன் அம்புலியே! விளையாட வருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- முந்திவருவினைத் தொடர் - பிரார்ப்தம், முன்னின்ற குறை சஞ்சிதம், எலாம் எனவே அதனுள் ஆகாயமியழும் அடங்கியது. கந்தம் - நறுமணம், கருணாகரன் - கருணா + ஆகரன். கருணைக்கு உறைவிடமானவன். மாருதம் - காற்று கோள் - கிரகம். (6)

இரவிதரு கிரணமதை இருகரம் நீட்டியே
 இரந்து நீ பெற்றவகையால்
 இரவோனு மாயபுன் சொல்லையும் பெற்றனை
 இந்தவசை சாயவும்முன்
 திரமுடைய மாமடிகள் இட்டவெஞ் சாபமும்
 தேய்ந்துநின் னொளிநீடவும்
 தினகரற் கிணையாக நீதிகழ வும்சிறிது
 சிந்திப்பை யாகிலவைதாம்
 சரவணந் தோன்றிமுப் புவனமெழு பலகோடி
 சராசரம் காத்து நிற்கும்
 சண்முகற் கரியவல வாதலாற் கணமுமே.
 தாழ்த்தாது தாதுபூக்கும்
 அரவிந்த முகசோதி அலர்கின்ற அண்ணலுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மெந்தனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- அம்புலியே! குரியன் வழங்கும் ஒளிக்கற்றைகளை நீ
 இரு கை நீட்டிப் பெற்றுக் கொள்ளும் காரணத்தால். இரவோன் என்னும்
 இழிபெயரையும் பெற்றுக்கொண்டாய். இப்பழிப்பு வார்த்தை இல்லாது
 போகவும் பலம்பொருந்திய தக்கப் பிரசாபதி நின் ஒளி குன்றிப் போம்படி
 உரைத்த சாபமும் தேய்ந்தொழிந்து நினது ஒளியுண்மை முன்போல்
 அமையவும் குரிய தேவனுக்குச் சமமாக நீ விளங்கவும் விரும்புவாயானால்
 நீ வேண்டும் வரங்களை வழங்குவது நாணல் தடாகத்தில் தோன்றி மூன்று
 உலகங்களிலும் விளங்கும் உயிருள்ளனவும் இல்லனவுமாகிய யாவுற்றையும்
 புரந்து நிற்கும் சண்முகனுக்கு அரிதன்று. ஆதலினால், நொடிப்பொழுதும்
 சணங்காது. மகரந்தம் சிந்தும் தாமரீ மலர்போல் முகவோளி படைத்த

ஜயனුடன் விளையாட வருவாய். புனம் போற்றும் கந்தபுரி வாழ் மைந்தனுடன் அம்புலியே ஆட வருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- இரவி - குரியன், இரவோன் - இரப்போன், இரவுக்குமுரியவன், திரம் - ஸ்திரம், அது உறுதி, மாமடிகள் - மாமன், சராசரம் - சரம் + அசரம், இயங்குதினை இயங்காதினைப் பொருள்கள், தாது - மகரந்தம், சந்திரன் சுய ஒளி இன்றிச் குரிய ஒளியைப் பிரதிபிம்பிப்பதால் சந்திரனை இரவோன் என்றார் ஆசிரியர். இரவோன் - இரவிற் சஞ்சரிப்பவன் என்பது இயல்பான பொருள். குரியனிடத்தே ஒளியைப் பெறுவதால் சந்திரனை இரவோன் என்றது ஆசிரியரின் தற்குறிப்பேற்றும் இவ்விரண்டு செய்யுள்களாலும் தானம் என்ற உபாயம் கூறப்பட்டது.

(7)

தோகையம் மலைமங்கை யமுதுண்டு குமுதவாய்த்
தோன்றலாய் மேருவெற்பில்

தோன்றுநாள் பச்சிளங் குழவியென் நெண்ணியே

கரபதியுந் தேவர் குழவும்
வாகைபெறு வோமென்று போரிட்ட போதவர்கள்

வாய்விரித் தலறியோடி
வந்திவன் சரணமலர் வந்தித்து நின்றதுவும்
வாரிசக் கடவுள்தானும்
முகையாய் நின்றிடக் குருதியெழ வேகுட்டி
முரிவெஞ் சிறையிட்டதும்
முன்னந் யறிவையவை யறியாத வன்போல
முகிலினுள் மறைதல் கேடாம்
ஆகையால் அலர்கருணை வள்ளல்செவ் வேஞ்டன்
அம்புலீ யாடவாவே
அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
அம்புலீயாடவாவே.

பொழிப்புரை :- மயில் போலும் சாயல் படைத்த இமாசலபுத்திரியாகிய உமையம் மையின் பாலை அருந்திக் குழுதமலரனைய சிவந் தவாயினெயுடைய பிள்ளையாய் மகாமேரு வெற்பில் தோன்றிய காலத்தில் தெய்வேந்திரனும் தேவர்கூட்டமும் இவனைச் சிறுபிள்ளை என்று மதித்து இவனோடு போரிட்டு வெற்றி பெறலாமென எண்ணி யுத்தம் செய்தபோது இவனது தாக்குதலால் உடைந்து பின் வாங்கி மீண்டுவந்து இவன் பாஞ்சரண்டைந்து போற்றி வணங்கி நின்றதுவும், பின் ஒரு நாள் இப்பெருமான் பிரணவத்தின் பொருள் யாதெனப் பிரமதேவரை வினவிய காலை அவர் பதில் கூறவியலாது ஊமைபோல நிற்க, அவர் தலையில் இரத்தம் வரக்குடிச் சிறையிலிட்டதும் நியறிந்த சங்கதிகளே. ஆயினும் அவற்றையறியாதவன் போல நீ முகிலினுள் மறைந்து கொள்வது உனக்குக் கெடுதியே பயக்கும். ஆதலினால் கருணைமலர் வதனமுடைய அருள் வள்ளலாகிய செவ்வேட் பெருமானுடன் அம்புலியே ஆடவருவாய். புவனம் போற்றும் கந்தபுரி வாழ் மைந்தனுடன் அம்புலியே ஆடவருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- தோகை - பீலி, ஈண்டு பீலியையுடைய மயிலை உணர்த்திற்று, அமுது - பால், தோன்றல் - மகன், சுரபதி - தெய்வேந்திரன், வாகை - ஒருமரம், அதன் மலர்மாலை வெற்றியின் போது அணியப்படுதலால் அது வெற்றியாயிற்று. வந்தித்து - வணங்கி, வாரிசம் - தாமரை, நீரில் தோன்றுவது என்பது பொருள், வாரிசக்கடவுள் - தாமரை ஆசனராகிய பிரமதேவர்., மூகை - ஊமை, முரிவெம்சிறை - வலிமையிக்க கொடுஞ் சிறை.

(8)

நஞ்குட்டு தறுகணர் வெஞ்சினப் போர்வையர்
நடுநிலா வகரரென்னும்
நள்ளிருள் விழியவும் வனசரர்ப் புன்மாலை
நலியவும் காவிநின்ற

செஞ்குட்டு வாரணக் கொடியுண்டு மேலுமே
 திரளண்ட சூடவரைகள்
 திசைமாற வங்கடல்கள் நிலைமாற வும்பெரிய
 சிறையடித் தகவுகின்ற
 மஞ்குட்டு வண்ணமயி லுண்டிங்கி வற்குவென்
 மதியாகும் மதியமேகேள்.
 வாரணன் முதற்றேவர் வரிசையில் நிற்கவுனை
 வாவென வழைத்தவகையால்
 அஞ்குட் டெழுத்தரன் தரவந்த செல்வனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- நஞ்குட்டினாற் போன்ற கொடிய இயல்பினரும் வெம்மை
 படைத்த கோபம் பொங்கு தன்மையரும் நேர்மை நெறியில்
 நில்லாதவருமாகிய அகரர் என்று சொல்லப்படும் நடுநிசிப் போது நீங்கவும்
 வனசஞ்சாரிகளாகிய வேட்டுவர் குழாமென்னும் புன்மாலைப் பொழுது
 நீங்குமாறும் ஆர்ப்பரித்துக் கூவும் செவ்விய கொண்டை பொருந்திய சேவற்
 கொடியுண்டு. அத்துடன் அண்டகூடமலைகள் திசைமாறவும் நிலைகலங்கவும்
 செய்யவல்ல பெருஞ்சிறகுகளை வீசி ஆர்ப்பரித்து அகவும் கார்மேகம்
 போலும் வனப்படைய மயிலுமுண்டு. வெள்ளைமதி (அறியாமை) படைத்த
 சந்திரனே! கேள். ஜூராவத யானைக்கு அதிபதியாகிய தெய்வேந்திரன்
 முதலாய தேவர் முருகனோடு விளையாட வருதற்கு வரிசையில் காத்து
 நிற்கவும் உன்னையே வருமாறு அழைத்த தன்மையால் அம்புலியே!
 பஞ்சாட்சர மூர்த்தியாகிய சிவன் பெற்ற எங்கள் அருட்செல்வனுடன்
 விளையாட வருவாய். புவனம் போற்று கந்தபுரிவாழ் மைந்தனுடன் அம்புலியே
 விளையாட வருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- தறுகண்ணர் - தறுகணர் என நின்றது. தறுகண் - கொடுமை, கொல்லுகை, அஞ்சுவதஞ்சாமை, நடு - நடுநிலைமை, அது நேர்மை, நில்லா - நிலா என நின்றது. குட்டு - சேவலின் உச்சிக் கொண்டை, மஞ்சு - கார்மேகம், அழகுமாகும். வெண்மதி - ஒள்ளிய அறிவு எனவும் அறியாமை எனவும் இரு பொருள் தந்தது. வெள்ளைமதி - அறியாமை, முருகப் பெருமானிடம் வரத் தயங்கும் காரணத் தால் சந்திரன் அறியாமையுடையவனாகின்றான். வாரணன் - ஜூராவத யானைத்தலைவனான இந்திரன், அஞ்சு - ஜந்து, அது போலி, அஞ்சு ஊட்டு எழுத்து - பஞ்சாட்சரம் வள்ளி முருகனுடன் உடன்போக்குச் செய்ய அவளைக் காணாது திகைத்த வேடர் இறுதியில் சோலையொன்றில் முருகனுடன் அவள் நிற்கக் கண்டு முருகனுடன் போர்தொடுத்தனர். அதுபொழுது முருகனின் கொடிச் சேவல் கூவவே வேடர் மாண்டனர். பின்னர் வள்ளியின் வேண்டுதலால் முருகன் அவர்களை மீள எழுப்பினன். என்பது கந்தபுராணம் - வள்ளியம்மை திருமணப் படலச் செய்தி. (9)

வஞ்சமயல் செய்துவான் முட்டியே நின்றவரை
வாழாது கீழாகவும்
வண்டமிழ்ப் புலவனாம் நக்கீர் ணைத்தளையில்
வைத்திட்ட குறள் துஞ்சவும்
விஞ்சியேழு மெழுவரைகள் நீராக வும்மேழு
விரிகடல்கள் திட்ரேறவும்
விட்டவே விவன்மலர்க் கரமதனி இுண்டுகாண்
மீளவும் விடுவனென்றால்
பஞ்சபூ தங்களும் புண்டரிக் ரண்டமும்
பஞ்சாயு தன்பதமுமே
பாழாகி நிற்குமெனில் நீயிவற் கேற்றமோ
பகருவாய் வெளிய நிலவே
அஞ்சுகைப் பிள்ளையுடன் விளையாடு பிள்ளையுடன்
அம்புலி யாடவாவே
அவனிதொழு கந்தபுரி தழையவரு மைந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

பொழிப்புரை :- மாயங்கள் பல செய்து வானளவுயர்ந்து நின்ற கிரவுஞ்சமலை அழிவற்றுத் தாழ்ந்து போகவும் வளவிய தமிழ்வல்ல கவிஞராகிய நக்கீரப் புலவனைச் சிறையிலிட்டு வைத்த பூதம் இறந்து படவும் கோபத்தால் வளர்ந்தெழுந்த சப்த மலைகள் சாம்பராகிப் போகவும் பரந்த கடல்கள் நீர் வற்றிப்பீட்டழியாகவும் ஆடல்புரிந்த வேற்படை இன்னமும் இவன் கையிலேயுள்ளது. அதனைத் திரும்பவும் செலுத்துவானெனில் ஜம்புதங்களும் பிரமதேவரின் சத்தியலோகமும் திருமாலின் வைகுந்த லோகமும் அழிந்து போமென்னில் நீ தப்பிபிழைத்திருத்தற்கு இவனிலும் மேலானவனோ? வெள்ளிய ஓளி படைத்த நிலவே! விளம்புவாய். ஜங்கரப்பிள்ளையாகிய அண்ணனாம் கணபதிப்பிள்ளையுடன் விளையாடுப் பொழுது போக்கும் சண்முகப் பிள்ளையுடன் விளையாடுதற்கு அம்புலியே! வருவாய். புனம் போற்றும் கந்தபுரிவாழ் மைந்தனுடன் ஆடுதற்கு அம்புலியே வருவாய்.

விளக்கக் குறிப்பு - வான் முட்டி நின்றவரை - கிரவுஞ்சமலை, அது கிரவுஞ்சன் என்ற அசுரன் மாயம்பல செய்து மலைவடிவில் நின்றவாறாம்.

நக்கீரரைப் பிரம்மராட்சசன் என்னும் பூதம் சிறையிலடைக்க முருகன் வேலினாற் பூதத்தைக் கொன்று அவரை மீட்டனர். என்பது அவரின் சூருக்க வரலாறு. இதன் விரிவை நக்கீர் வரலாற்றிற் காண்க.

(10)



சிற்றிற்பருவம்

சிற்றிற்பருவம் என்பது சிறுமியர் மணல் வீடு கட்டி விளையாடுகின்ற வேளை, அதனைச் சிறுவர் தம் காலால் அழித்து மகிழ், எம் வீட்டை அழிக்கவேண்டா என அவர் வேண்டுவதாகும்.

பளிதம் சாந்தம் கலந்தநறும்
 பனிநீர் கொண்டு நீராட்டிப்
 பட்டா லொற்றிப் பட்டுடேத்திப்
 பதும முகத்திற் சிந்துரத்தை
 ஒளிரவிட்டும் குழையிட்டும்
 ஒலிக்குந் தண்டை கழற்கிட்டும்
 ஊறு மழுதோ டன்ஷுட்டி
 உவக்கும் முத்தம் பலதந்தும்
 வெளியில் விடுத்த துமைத்தாயார்
 வினைக்கெட் டிடையே முரியமலர்
 விரல்கள் நோவ அமைத்த வெங்கள்
 வீட்டைச் சிதைத்து மகிழ்தற்கோ
 தெளியி லலருந் திருமுகத்துச்
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்!
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- பச்சைக் கர்ப்பூரம் சந்தனம் ஆகிய வாசனைப் பொருள்கள் கலந்த மணமிகு பனிநீரிற்குளிப்பாட்டிப்பட்டுத் துணியால் ஈந்துவட்டி, பட்டாடையணிந்து தாமரைமலர்முக நெற்றியில் செம்பொட்டும் இட்டு இன்னொலி எழுப்பும் சதங்கை பாதத்திற் பூட்டி அன்பு கனிய அமுதருத்தி

உவகை செறிந்த முத்தம் பல தந்து நுந்தாயார் உன்னை வெளியில் உலாவவிட்டமே. மிக முயன்று எங்கள் இடுப்பு வலியெடுப்ப மலர் விரல்கள் துன்புறப் பாடுப்பட்டு நாம் சிறுவிடு கட்டியது நீ சிதைத்து விளையாடி மகிழ்வோ? ஆகையால், பூரணஞானப்பொலிவுடைமுகத்துச்செல்வனே! எங்கள் சிற்றிலை அழிக்காதே. ஆகாய மளவிற்கு அணவிய பூஞ்சோலை குழ் பொலிகைப் பதிவாழ் அரசே! எங்கள் சிற்றிலை அழிக்காதே.

விளக்கக் குறிப்பு :- பளிதம் - பச்சைக்கர்ப்பூரம், சாந்தம் - சந்தனம், நறும் வாசனையுடைய, சிந்துரம் - செந்திலகம், குழை - காதனியாகிய குண்டலம், தண்டை - காலணிவகை, தெளி ஞானம், சேண் - ஆகாயம், பொழில் - சோலை, பொலிகை - பொலிகண்டி.

(1)

முன்னைப் போதிற் பரந்தவி ந்த
 முரித் திரைசேர் கரையெக்கர்
 முதிர்ச் சிறியேம் யாம்கூடி
 முத்தம் பொறுக்கிப் படைத்திட்ட
 வண்ணம் தழைத்த வண்டலதை
 வாரி தித்தாய் திரைக்கரத்தால்
 வர்ரிச் செல்ல மனம்மாழ்கி
 வருந்தி மீண்டும் படைத்து நிற்கப்
 பின்னும் நீயேம் சிறுவிட்டைப்
 பேதை யேம்யாம் கண்கலங்கப்
 பேணா தழிப்ப துன்கருணைப்
 பெருக்கிற் கழகோ உமைதந்த
 சின்ம் யானந் தம்மலரும்
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்!
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

பொழிப்புரை :- சிறிது முன்னராக இப்பரந்து விரிந்த வலிமை மிகு திரைகள் வந்து மோதும் மணல் மேட்டில் இளஞ்சிறுமியராகிய நாங்கள் முத்துக்களைப் பொறுக்கிக் கட்டிய வனப்புமிகு சிறுவிட்டைச்சமுத்திரத்தாயார் தம் திரைக்கரங்களால் அழித்துச் சென்றனள். அதனால், மனம் வருந்திய நாம் மீண்டும் பாடுபட்டு இச்சிறுவிட்டைக் கட்டினோம். இப்போது நீயும் யாம் மீண்டும் கண்கலங்கி நிற்குமாறு அழிக்க முனைதல் உனது கருணை உள்ளத்திற்கு அமைவுடையதாமோ? ஆதலால் மாதுமை பயந்த ஞானானந்தப் பெருவாழ்வே! நமது சிறுவிட்டை அழிக்கவேண்டா. ஆகாய மணவிய பூஞ்சோலை குழ் பொலிகைப்பதியுறை அருட்செல்வனே! சிறுமியர் களாகியநமது சிறுவிட்டை அழிக்கவேண்டா.

விளக்கக் குறிப்பு :- போது - பொழுது, மூரி - வலிமை, எக்கர் - மணல்மேடை, வன்னம் - வண்ணம், அழகு, வண்டல் - மணல்வீடு, மாழ்கி - மயங்கி, சின்மயானந்தம் - ஞானானந்தம்.

(2)

அந்திப் பிறையோ டறுகலைசேர்
அழும் புனைந்த செஞ்சடையர்
அத்தன் சிறிதும் குறும்பு செயார்
ஜிந்து கரத்துக் கரடதடத்
தந்திப் பொருப்பு கழுக்கடையே
தமரு கஞ்சேர் கரப்பெருமான்
தக்கன் வேள்விக் களந்றாத
தகனஞ் செய்த தனிவீர்
வந்து குறும்பு செய்ததையாம்
வருந்திக் கேட்ட திலையந்த
மரபில் வந்தோய்! இது செய்தல்
மாண்போ வனக்குத் திருமலரும்

செந்திற் பதியாய்! பன்னிருகைச்
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்!
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- மாலைப்பிறை அறுகு கங்காநதி ஆகியவைதிகமும் சிவந்தசடாபாரத்தையுடைய நின்தந்தையார்சிறிதும்விழிமம் செய்யமாட்டார். ஐந்துகரமும் மதமும் பெரியகொம்பும் உடைய மலைபோலும் தோற்றுத்து விநாயகரோ குலமும் உடுக்கையும் கைக்கொண்ட பைரவதேவரோ தக்கப் பிரசாபதியின் யாகசாலையைச் சாம்பராகப்பொடிபடுத்தவீரபத்திரரோ இத்தகையகுறும்புகள் செய்ததையாம் வருத்தத்தோடு கேட்டறியோம். அத்தகைய உயர் பண்பாடுடைய சிவனார் மரபில் வந்த நீ நம் வீட்டைச் சிதைக்கமுற்படுதல்நுமதுமேதகவுக்கு அமைவுடையதாமோ? ஆதலின், செல்வம் மலரும் திருச்செந்தூர்ச்சேயே! நம் சிற்றிலைச் சிதைக்க வேண்டா. ஆகாயம் அணவிய பூஞ்சோலை குழ் பொலிகைப்பதியுறை பெருமானே! நமது சிறுவீட்டைச்சிதைக்க வேண்டா.

விளக்கக் குறிப்பு :- அத்தன் - தந்தையார், கரடம் - மதம், தடம் - பெருமை, தந்தி - யானை, பொருப்பு - மலை, கழுக்கடை - குலம், தமருகம் - உடுக்கை, வேள்விக்களம் - யாகசாலை.

(3)

மருநான் மலர்ப்பொற் பதுமத்தன்
 மறையோன் முடியில் மதுவிரிந்த
 வனசக் கரத்தாற் குட்டியவன்
 வருந்தச் சிறைக்கே தள்ளியபின்
 முருகார் முகந்தா மனையலர்
 முகுந்தன் முதலோர் அகமகிழு

முழுமைப் புவனம் படைத்தளித்த
 முதல்வா! நீயே இவண்வந்து
 தெருவோ ரத்தே யாம்படைத்த
 சிற்றில் சிதையக் குறும்புசெயின்
 சிறியோ முக்கோர் துணையுண்டோ
 செஞ்சீ, றடிக்கே சரணுங்நோம்
 திருமால் மருகா! உமைதந்த
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- மணம் பொருந்திய பொற்றாமரை ஆசனாகிய வேதா எனப்படும் பிரமதேவரின் தலையிற்குட்டி அவர் வருந்தும் படியாகச் சிறையிலடைத்துத்திருமால் முதலிய தேவர்கள் அகமகிழுமாறு நின் வனசவதனம் மலர்ச்சியறு, புவனலோகங்கள் அனைத்தையும் படைத்துக் காத்த தலைவ! அவ்வாறு படைத்தற்றொழில் மேற்கொண்ட நீயே, சிறியேங்கள் வீதியோரத்திற் கட்டிய சிறிய வீடு அழியுமாறு குறும்பு புரிந்தால் சிறுமியர்களாகிய எங்களுக்கு யாரே துணையாவர்? நினது செவ்விய சிற்றடிகள் பால் அடைக்கலம் புகுந்தோம். விட்டுணுமுர்த்தி மருகனே! உமைத்தாயார் பெற்றுத்தவிய அருட்செல்வனே! சிற்றிலைச் சிதையாதே. ஆகாயம் அணவிய பூஞ்சோலை சூழ் பொலிகைப்பதியுறையண்ணலே! நம் சிற்றிலைச் சிதையாதே.

விளக்கக் குறிப்பு :- மரு - வாசனை, நாள்மலர் - அன்றலர்ந்த டி, பதுமம் - தாமரை, மறையோன் - வேதனாகிய பிரமா, மது - தேன், வனசம் - தாமரை, முருகு - அழகு, இளமை, முகுந்தன் - திருமால், இவண் - இவ்விடம்.

பேதை மகளிர் யாம்சமைத்துப்
 பெருமை கொள்ளும் மணற்சிற்றில்
 பேழவாய் மாயக் குன்றன்று
 பேணான் வெஞ்குரப் புரியன்று
 ஓதைக் கடல்கள் அல்லவிரைந்
 தோடும் முகிலைத் தடுத்துநின்றே
 உயர்ந்த வரைக ளல்லவெங்கள்
 ஓவாப் புலமை நக்கீரன்
 வாதை யுற்று மலங்கவைத்த
 வரையு மன்றே எனினிங்கான்
 மலர்த்தாள் நோவச் சிதைப்பதனால்
 வந்த பயன்தான் ஏதுமுண்டோ
 தீதைச் சிதைத்த திருவடியாய்!
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- பேதைச்சிறுமியராகிய நாம் புனைந்து மகிழ்ந்து பெருமை கொள்ளும் வீடு, நும்பராக்கிரமத்தைக்காண்பித்தற்கியன்ற மாயங்கள் புரிந்த தாரகனின் கிரெளஞ்சமலையன்று. கொடிய பகைவனாகிய வெவ்விய குரபதுமனது மகேந்திரபுரியுமன்று. ஓசை மிகுந்த கடல்களால்ல. ஒடும் மேகங்களை வழிமறித்து நின்ற உயரிய மலைகளுமல்ல. குன்றாத புகழுடைய நம் புலவர் பிரான் நக்கீரனை வேதனையுறுமாறு சிறைவைத்த மலையுமன்று. அப்படியானால் நின்புவடி நோவ நமது புன்குடிசையைச் சிறைப்பதனால் வந்த பிரோயசனந்தான் யாதோ! தீமைகளைத் தேய்க்கும் சிற்றாடிச்சேயே! நம் சிற்றிலைச்சிதையாதே. ஆகாயமணவும் பூஞ்சோலை குழ் பொலிகைப்பதியாய்! நம் சிற்றிலைச்சிதையாதே.

விளக்கக் குறிப்பு :- பேழ் - பெரியது, பேணான் - அறம் நீதி என்பவற்றைப் பேணாத குருபதுமன், ஒதை - ஆரவாரம், ஒவா - ஒழியாத,

(5)

வீகந் திரைத்தாய் பரிந்தளித்த
வெண்ணித் திலமாம் வல்சிதனை
வெண்சங் காய் கலசத்தே
மினிர் விட்டுப் பொழில்தந்த
மூசு வண்டார் மலர்த்தேனை
முகந்து மெல்ல உலைப்பெய்து
முந்துந் தாழைப் பூங்கொத்தை
முறித்து வண்ணக் கறிதிருத்திப்
பேசும் சிறுசோ நடுமருமை
பேசா தெங்கள் வண்டலைந்
பெரிதும் சிதைத்தல் பீடாமோ
பிச்சித் தொடையல் புயமொளிரத்
தேசு மலரும் திருமுகத்தாய்
செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- திரை ஏறிகின்ற சமுத்திரமாதா அன்போடு எமக்குத் தந்த வெள்ளிய முத்துக்களாகிய அரிசியைச் சங்கு என்னும் உலைப்பானையில் இட்டு, சோலை நமக்களித்த வண்டுகள் மொய்த்து மலர்த்திய பூவினின் நோழுகிய தேனைச் சேர்த்து உலையிற் பெய்து சோறாக்கி, தாழம்பூவை முறித்து அதனைக் கறியாக்கி, இங்ஙனம் யாம் செய்த சமையற் சாமர்த்தியத்தைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக நாம் கட்டிய சின்ன விட்டைச் சிதைக்க முயல்வது பெருமையுடைத்தாமோ. பிச்சிப்பூமலர் மாலை தோளில் மலர்ந்து நிற்க, அழகு விகசிக்கும் வதனமுடைய

பெருமானே! சிற்றிலைச் சிதைக்கவேண்டா. ஆகாயமணவும் சோலைகுழந்த பொலிகையுளாய் நமது சிற்றிலைச் சிதைக்கவேண்டா.

விளக்கக் குறிப்பு - பரிதல் - இரங்குதல், நித்திலம் - முத்து, வல்சி - அரிசி, முகதல் - மொய்த்தல், பிச்சி - மலர்வகை, பிச்சிப் புதுமலர் வைச்சுக்கூடுதல் சொருகிய செச்சைத் தொடை என்பர் அருணகிரியர். பீடு - பெருமை, தொடையல் - மானல்.

(6)

புவன மளந்த திருவடியான்
 பொங்கு மாழிச் சேக்கையுளான்
 பூக்கும் வரையாம் புதுக்குடையான்
 போற்றும் உன்றுன் அம்மானார்
 கவனம் கொண்டே யுலகளிப்பக்
 கடையேஞ் சிற்றில் நீ சிதைத்தால்
 கமலக் கண்ணன் அம்மானார்
 கவலைக் கடவில் முழ்காரோ
 பவள வண்ணப் பதுமத்துப்
 பாவை அத்தை திருமகனும்
 பரிவு கொண்டு மாழ்காளோ
 பாகம் பூக்கும் உன்தாயும்
 சிவனும் வருத்தங் கொள்ளாரோ
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்!
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- மூவுலகங்களையும் தம் திருவடிகளால் அளந்தவரும் பிரவகிக்கும் பாற்கடலைப்பட்டுக்கையாக உடைவரும் மலையைக் குடையாகப் பிடித்தவருமாகிய் உன் மாமனார் திருமால், காத்தற் கடவுளாய் விளங்கி,

அனைத்துலகையும் போற்றிப்புரக்கும் பொறுப்புடையராய்த் திகழும்போது மருகராகிய நீர் சிறியோழுடைய சிற்றிலையழித்தால், தாமரைக் கண்ணராகிய நும் அம்மானார் கவலைகொள்ளமாட்டாரோ? மேலும் செந்தாமரை மேவும் நினது பாவை போலும் அழகினராகிய அத்தை திருமகளும் துன்பமடைய மாட்டாரோ? இன்னும் நின் தந்தையாகிய சிவனாரும் அவர் பாகத்தமைந்த நின் தாயாகிய உமையம்மையும் கவலை கொள்ளாரோ? அதனால் அருட்செல்வராகிய நீர் எம் சிற்றிலைச் சிதைக்கவேண்டா. ஆகூயம் அணவும் சோலைகுழ் பொலிகைப் பதிவாழ் அரசே நம் சிற்றிலைச் சிதைக்க வேண்டா.

விளக்கக் குறிப்பு :- திருமால் மூவுலகளந்த வடிவும் - திரிவிக்கிரமவடிவும், திரி - முன்று, விக்கிரமம் - அடியெடுத்து வைத்தல், ஆழி - கடல், சேக்கை - படுக்கை, வரை - மலை, பசுக்குலம்காக்கக் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்தவர் திருமால். இவ்வரலாற்றைப் பாகவதத்திற் காண்க. மாழுகுதல் - வருந்துதல்.

(7)

உருகிப் பெருகும் பக்தியெனும்
ஒத வெள்ளம் பாய்ந்தோடும்
உணர்வுத் தொழும்பர் தொழுநின்ற
ஒங்கற் றளிகள் மூவிரண்டாய்
மருவும் படைவீ டுகளன்றி
மலர்த்தாள் பதிக்கும் நெஞ்சடைய
வண்ணப் புலவன் நக்கீரன்
மாரி நிகரும் கவிபொழிந்த
அருண கிரியே முதலான
அடியார் நெஞ்ச வீடுகளும்
அணியாய் நிற்பப் பேதையரெம்
அகத்தைச் சிதைத்தல் அழகாமோ

திருவார் வள்ளி மணவாளா

செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்!
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புறை :- நெஞ்சம் நெக்குருகுவதும் இறையுணர்வு பெருகுவதுமாகிய இயல்பு கொண்ட பக்தியெனும் திரைகள்நிறைப்பரவசவெள்ளம் பிரவகிக்கும் நெஞ்சினராகியஅடியார்கள் பரவிவணங்கும் உயரிய மலைக்கோயில்கள் ஆறுபடை வீடுகளேயன்றி நினது பூவடி பொலியும் இதயம் படைத்த ஒசை வனப்புக் கவிஞர்கள் நக்கீரன், மாரிபோல் கவிமழை பொழிந்த அருணகிரிநாதர் முதலான அடியார்களது இதயக்கோயில்களும் வரிசையில் அழகுபொலிய நிற்பவும் சிறுமியர்களாகிய நாம் கட்டிய வீடுகளை அழித்தல் அழகாமோ? எலில் நலம்திகழும் வள்ளிநாயகரே! அநூட்செல்வரே! நம் சிறுகுழில்களைச் சிதைக்கவேண்டா. ஆகாயம் அணவும் சோலைகுழ் பொலிகைவாழ்வே! நம் சின்னவீடுகளைச் சிதைக்க வேண்டா.

விளக்கக் குறிப்பு :- ஒதம் - திரை, ஓங்கல் - மலை, அது குறிஞ்சிக் கோயில்களைக் குறித்தது. படைவீடு - ஆறுபடைவீடுகள், வண்ணம் - செய்யுள் வண்ணம், அது செய்யுள் ஒசை, அகம் - மணல்வீடு, நெஞ்சம் என இரண்டையுந் தமுவியது.

(8)

கீதம் மலரும் கிஞ்சகவாய்க்
கெண்டை விழியார் இழைத்தவண்டல்
கெடுத்தற் கிங்கு யாம்வருந்தோம்
கிண்கி னித்தா மரைத்தானை
ஒதந் தந்த நித்திலக்கல்
உறுத்து முன்றன் திருத்தாதை
உடுக்கைக் கையர் உனையணைத்தே
உவக்கும் முத்தந் தரும்போது

பாதப் புழுதி பூதியொடு
 படியும் மேலும் அன்னைதரும்
 பாலைப் பருக வங்குதுகள்
 பரக்கு மென்ற வகையதனாற்
 சீதம் பொழியும் திருமுகத்துச்
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்!
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- இசையூறும் கிளிமொழியும் கயற்கண்ணும் படைத்த மகளிர் கட்டிய சிறுவிடு சிதைவுறுத்தற்காக யாம் வருந்த மாட்டோம். நீ வீட்டை அழிக்கும்போது அதிற்பதித்துக் கட்டிய கடல்தந்த முத்தமானது சதங்கை அணிந்த பூவடியை உறுத்தவங் கூடும் ஆதலாலும் அ.தன்றி உடுக்கைக் கரத்தராகிய நின்தந்தையார் நின்னைத் தமுவி முத்தமிடும்போது நினது காற்புழுதி அவரது திருமேனியிலுள்ள விபூதியொடு சேர்ந்து படியலாம். ஆதலாலும் இன்னும் நினதன்னை நினக்குப் பாலமுதம் தரும்போது அவர் திருமேனியில் நின் கால்தாளி படியலாம். என்பதனாலும் கவல்கின்றோம். ஆதலால் குளிர்ச்சி பொருந்திய வனப்புமினிர் வதனமுறும் அருட்செல்வரே! வண்டலைச்சிதைக்காதீர். வானளவு சோலைகுழ் பொலிகைவாழ் அரசே! நம் வண்டலைச் சிதைக்காதீர்.

விளக்கக் குறிப்பு :- கிளிக்கம் - கிளி, கெண்டை - கயல் மீன், இழைத்த ஆக்கிய, ஓதம் - தீரை

(9)

புனத்தே நின்ற குறக்கொடியின்
 பூக்கும் குழுத வாயமுதம்
 புரிந்து வேட்டு வக்கோலம்
 புதுமைக் கணியின் எழிற்கோலம்

சுனைக்கே சென்ற கிழக்கோலம்
 தோன்ற நின்றும் நாவிற்குச்
 சுவைக்கும் தேனும் தினைமாவும்
 தோகை கொடுப்ப வவையுண்டும்
 வனத்தே செய்த நின்களைவ
 வாய்விட் டோமோ இ.தன்றி
 மற்றும் குறைகள் செய்தோமோ
 வருகுர் முதலாம் பகைகண்டு
 சினக்கும் வேற்கைப் பெருமானே
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சேணார் பொழில்குழ் பொலிகையுளாய்!
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொழிப்புரை :- தினைப்புனத்தில் வளர்ந்த குறமகளாகிய வள்ளியின் செவ்வாம்பல் போலும், வாயமுதினைப்பெற விருப்புற்றுப் பொருந்தி நின்ற வேட்டுவ வடிவம் புதுவதாய் முளைத்து நின்ற வேங்கை மரவடிவம், வள்ளியோடும் நீர் சுகளை நாடிச் சென்ற வயோதிபவடிவம் ஆகிய தோற்றங்களை நீ மேற்கொண்ட இரகசியத்தையும், மயிலனைய வள்ளிப்பிராட்டியிடம் தேனும் தினைமாவும் பெற்றுண்ட அந்தரங்கத்தையும் புனத்தில் அவளுடன் புரிந்த லீலைகளையும் யாரிடமாவது வாய்விட்டுச் சொன்னோமோ? குரபன்மன் முதலாம் அகரர் பகைக்கு எதிராகச்சீரும் வேற்படையைத்தாங்கிய பெருமானே! அருட்செல்வனே! நமது சிறுவிட்டைச் சிதைக்க வேண்டா. வானளவு சோலைகுழ் பொலிகை அரசே நமது சிறுவிட்டைச் சிதைக்கவேண்டா.

விளக்கக் குறிப்பு :- புனம் - தினைக்கொல்லை, குமுதம் - ஆம்பல், புரிந்து - விரும்பி, கணி - வேங்கைமரம், சுனை - நீர்ச்சுனை.

(10)



சிறுபறைப்பருவம்

சிறுபறைப் பருவம் என்பது குழந்தை சிறுபறை கொட்டி விளையாடும் பருவம். இதில் தாயர் முதலியோர் சிறுபறை கொட்டி விளையாடுக எனக் கூறியதாகப் பொருள் அமைத்துப் பாடுவது மற்று.

வெங்கயத் திரளாகி யெழுந்தகுர்ப் படையணிகள்
 வெந்துதுக ளாகிமாள
 வேல்கொண்ட வெற்றியும் மேலோங்கி நின்றதோர்
 வெற்புமே தூளியாக
 அங்குற்ற வெற்றியும் திரையெறியு மெழுகடல்கள்
 அடிகவற வும்மலைகளே
 அடியற்று வீழுவும் அமர்படை பின்வாங்கி
 அடிபணிய வுங்கொண்டுசேன்
 பொங்குற்ற வெற்றியும் கண்டநின் தாதையார்
 பூங்கொடிநின் னன்னையார்தம்
 பொற்கமல வதனமதில் வெளிநிலவு நகைபூப்பப்
 புவனவுயிர் மகிழ்வதூங்கச்
 செங்காந்தள் முச்சிமிலிர் செல்வக் கடம்பனே!
 சிறுபறை முழுக்கியருளே
 தேவர்தொழு வருபொலிகை திகழ்குமர வேலவா!
 சிறுபறை முழுக்கியருளே.

பொழிப்புரை :- தறுகன்மை பொருந்திய யானைக்கூட்டம் என்னுமாறு எழுந்து வந்தெதிர்த்த சூரபன்மனது படைத்தொகுதிகள் அழிந்து சாம்பராகி அற்றுப் போம்வண்ணம் போராடல் புரிந்து பெற்ற வெற்றியும் ஓங்கியுயர்ந்து விளங்கிய கிரவுஞ்சமலையினைப் பொடி செய்த பராக்கிரமமும் திரைவீசும் ஏழுகடல்கள் நீரவற்றி அடிவறண்டு போகவும் ஏழுமலைகள் நிலைபெயர்ந்து

வீழுவும் எதிர்த்த தேவர்கள் பின்வாங்கியோடிப் பின் சரண்புகவும் அவர்களோடு விளையாட்டாகப் போர்ப்புறிந்து பெற்ற வெற்றியும் கண்ட நின்தந்தையாகிய சிவன், தாயாகிய உமையம்மை ஆகிய இருவருக்கும் அவர்களது தாமரை வதனத்தில் பூரணை போலும் சிரிப்புத் தோன்றவும் உலக உயிர் வர்க்கங்கள் மகிழ் சிறப்பவும் உச்சிக்கொண்டையில் காந்தள் ஒளிர், கடப்பமலர் மாலையணிந்த செல்வனே! சிறுபறை கொட்டியருள்வாய். தேவர்கள் வந்து போற்றும் வண்ணம் பொலிகையுறை வெற்றி வேலவரே! சிறுபறை கொட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- வெம்மை - கொடுமை, கயம் - யானை, வெற்பு - மலை, சுவற் - வற்றிப்போக, முச்சி - உச்சிக்கொண்டை

(1)

உருமிடிக் குலமேங்க வருமிடா கினிசூளி.

ஒக்கலிக் குங்காட்டொடும்

உயர்மன்றில் நடமிடும் தாதைத்தன் கரமிளிரும்

உடுக்கையொடு கதிர்கொள்குலத்

தொருத்தனம் பைரவக் கடவுளின் தமருகம்

தோன்றியேழு நாதமென்று

தும்புருவ நாரதரும் சொற்றிடக் குடமுழுவும்

துந்துபியும் நாணியேங்க

வருத்தமுற நந்தியும் வானவர்கள் களிகொள்ள

வண்ணமயில் ஆடியோங்க

வாரணம் தந்தமகள் வனசர்க் கிள்ளையொடும்

மனமகிழ்ந் தாடல்கொள்ளத்

திருமுடிச் சூழிகையும் கடம்புமே மெலவாடச்

சிறுபறைமு ழக்கியருளே.

தேவர்தொழ வருபொலிகை திகழ்குமர வேலவா!

சிறுபறைமு ழக்கியருளே.

பொழிப்புரை :- இடியேற்றுக் கூட்டங்கள் அஞ்சம்படியாக வருகின்ற சுடுகாட்டுப் பேய், கூளி முதலாய் ஆர்ப்பரிக்கும் பல்வகைய பேய்க்கணங்கள் சஞ்சாரங்க் செய்யும் சுடுகாட்டோடு உயர்சபையாகிய பொன்னம்பலத்திலும் நடனங்க் செய்யும் நின் தந்தையாகிய சிவபிரானின் கரத்தில் விளங்கும் உடுக்கை ஒலி என்றும், ஓளிகாலும் குலப்புடைகொண்ட ஒப்பற்ற வைரவக் கடவுளின் உடுக்கை ஒசையென்றும் தும்புறு, யாழ்கைக் கொண்ட நாரதர் கூற குடமுழவும் பேரிகையும் அஞ்சி ஒலிக்க, நந்திதேவர் துன்புற, தேவர்கள் மகிழ்ச்சி கொள்ள, அழகுமயில் ஆர்ப்பரித்து அகவ ஜூராவத யானையால் வளர்க்கப் பெற்ற தேவகுஞ்சரியும் வேட்டுவேகுமாரியாகிய வள்ளிமாதும் அகம் களித்து நடனமாட உச்சியிலணிந்த சூழிகையும் கடம்பமாலையும் அசையும் வண்ணம் சிறுபறை கொட்டியருள்வாய். தேவர்கள் வந்து போற்றும் பொலிகையறை வேற்படைக்குமரனே! சிறுபறை கொட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- தன்மிருதங்க ஒலியைக்கல்யான் வேலவராகிய இந்தச் சிறுவனின் சிறுபறையொலி விஞ்சி நிற்கின்றதே என்பதுதான் நந்திதேவரின் கவலை.

உருமிடிக்குலம் - இடியேற்றுக்கூட்டம், இடாகினி - சுடுகாட்டுப்பேய், கூளி - பேய்வகை, ஒக்கலிப்பு - பேரோலி, மன்று - சண்டுகனகசபை, ஒருத்தன் - ஒப்பற்றவன், தமருகம் - உடுக்கை, துந்துபி - பேரிகை, வாரணம் - ஜூராவதயானை, அந்த யானையின் வளர்ப்புப் பெண் தெய்வயானை. வனசர் - வேடர்

(2)

கார்கண்டு மகிழுநின் கார்மயில் பறையொலியில்
கவினகவல் தாழ்த்திடாமல்
காண்கொடிச் சேவலும் குரலொடுங் காமலக்
கார்க்குயிலு மேங்கிடாமல்
தார்மலரும் கிஞ்சகத் தத்தையும் தேமோழித்
தண்ணோசை தளர்த்திடாமல்

சந்தவிசை தருகின்ற சுரும்பினம் சாயாமற்
 சாரகண மாவிழாமல்
 வார்தங்கு நின்னரைக் கிண்கிணியின் மெல்லோசை
 வாடிமெலச் சோர்ந்திடாமல்
 வண்ணமென் நின்விரல்கள் சேந்துபோ காமலுடல்
 வடிவேரவு போர்த்திடாமற்
 சீரதங்கு தண்முகக் கருணைவிழி மலரவே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.
 தேவர்தொழ வருபாலிகை திகழ்குமர வேலவா
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.

பொழிப்புரை :- நின்பறை முழக்கால், முகில்கண்டு உவகை கொள்ளும் கருநீல மயிலின் அகவலோசை தாழ்வறாமலும் அழகுமலியும் நின்கொடியில் உள்ள சேவலின் கூவலோசை நலியாமலும் கரியகுயில் தளர்வறாமலும் ஆரந்திகழ் கழுத்துடைய கிளிப்பிள்ளையின் இன்மொழிஒசை ஒடுங்கி விடாமலும் இன்னிசையாய் ரீங்காரம் புரிவண்டுகள் மலங்காமலும், அசுண்மா அதிர்வறாமலும் நினது அரையிற்கிடந்து ஒலிசெய்யும் கிண்கிணி ஒசை மெலிவறாமலும் நினது வண்ணமலர்விரல்கள் சிவப்பேறாமலும் நின்வடிவேறு திருமேனி வேரவு பொடிக்காமலும் ஒளியிகு முக மண்டலத்திலுறுகருணை பொழிகண் மலர்கள் களிபொங்கவே சிறுபறை கொட்டியருள்வாய். தேவர்கள் வந்து தொழும் பொலிகையுறை வேலவரே சிறுபறை கொட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- அகவல் - அகவலோசை, காண் - அழகு, தார் - கிளியின் கழுத்திலுள்ள செவ்வாரம், சுரும்பு - வண்டு, அசுண்மா - இசை நுகரும் பறவை, சேந்து - சிவந்து

வானேறு பரிதிமதி வழிமயங் காமலும்
 வரைக்குலம் வீழாமலும்
 வளையேறு திரையாழி கரையிழந் தப்புறம்
 வடியாது நிலைநிற்கவும்
 கானேறு தருவளோன் களிஞோடு மெண்டிசைக்
 களிறுகள் பிளிறிடாமல்
 காளமுமிழ் எண்டிசைக் காரரவும் சேடனும்
 கவிமுகிலு மேங்கிடாமல்
 மானேறு விழிநலார் சுரமகளிர் இதுகேட்டு
 வணநடம் நிறுத்திடாமல்
 வானவர்கள் களிகொள இசைக்கின்ற யாழினரும்
 மாந்துமிசை யறுத்திடாமல்
 தேனேறு செச்சைபுனை சண்முகப் பிள்ளையே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே
 தேவர்தொழ வருபொலிகை திகழ்குமர வேலவா!
 சிறுபறை முழக்கியருளே.

பொழிப்புரை :- நினது பறைமுழக்கால் ஆகாயத்தில் மிதந்துவரும் சூரிய சந்திரர்கள் வழிமாறிப் போகாமலும் மலைக்கூட்டங்கள் நிலைகுலைந்து வீழாமலும் சங்குகள் பயில்திரை வீசும் சமுத்திரம் நிலை கலங்காமலும் மணங்கமமும் கற்பகதரு நீழலின் கீழ்வாழ் பவனாகிய இந்திரனின் ஜராவத்யானையுடன் அட்டதிக்கு யானைகள் அஞ்சிப்பிளிற் நோவி செய்யமாலும் நஞ்சைக் கக்குகின்ற ஆதிசேடனோடு அட்டமாநாகங்களும் முகிற்கூட்டங்களும் கலக்கமடையாமலும் நும் முழக்கோசை கேட்டு மானனையவிழிப்படைத்த தேவமாதரும் ஏனைய நடன மகளிரும் அஞ்சிநடனத்தை நிறுத்தாமலும், தேவர்கள் மகிழ்ச்சி கூரும்படியாக யாழ் மீட்டுகின்ற கின்னர்ர இசைக்கின்ற கீதம் நின்று போகாமலும் தேன் பிலிந்றும் வெட்சிமாலையணிந்த அறுமுகப்பிள்ளையே! சிறுபறை கொட்டியருள்வாய்.

தேவர்கள் வந்து தொழும் பொலிகையுறை குமாரவடிவேலனே! சிறுபறை கொட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- பரிதி - குரியன், வளை - சங்கு, கான் - வாசனை, தரு - கற்பகதரு, தருவளோன் - இந்திரன், களியு - ஜூராவதயானை, காளம் - நஞ்சு, சுரமகளிர் - தேவப் பெண்கள், யாழினர் - கிண்ணரம் என்னும் யாழை வாசிக்கும் தேவகூட்டத்தார், மாந்தும் - அருந்தும், செச்சை - வெட்சி

(4)

மன்றுவரு வித்வசனர் வாய்முழுக் கோங்கவிசை
வாணர்தம் முழுக்குமோங்க
மங்கலம் மலர்கின்ற மணமுரசு தருகின்ற
வான்முழுக் கோங்கமேலும்
பொன்றிகழு நின்தளிப் பூசையறு காலமும்
பூக்குமணி முழுக்குமோங்கப்
பூவையர்ந் டங்கொனுந் தண்ணுமைமு முக்கொடும்
பொலிமறைமு முக்குமோங்கக்
குன்றென வெமுந்துவரு குளிர்திரைக் கடல்தரும்
குளிரெனுமு முக்குமோங்கக்
கொழுங்கரைத் திட்ரேறு கூன்வளைகள் தருகின்ற
குளிரிசைமு முக்குமோங்கத்
தென்றிவரு பொதிகைமுனி நெஞ்சமலர் நின்றவா!
சிறுபறைமு முக்கியருளோ
தேவர்தொழு வருபொலிகை திகழ்குமர வேலவா!
சிறுபறைமு முக்கியருளோ.

பொழிப்புரை :- சபையேறும் வித்துவான்கள் சாமர்த்தியத்தைப் புலப்படுத்தற்குச் செய்யும் வாதம், பிரதிவாதம் என்னும் முழுக்கு மேலோங்கு

இசைவிற்பன்னர்கள் வெளிப்படுத்தும் கீதமுழக்கம் ஓங்க, கல்யாண வைபவங்களில் ஒலிக்கின்ற மேளவாத்திய இசைமுழக்கம் ஓங்க, மேலும் நினது கோயில்களில் ஆறு வேளைகளிலும் இடம்பெறுகின்ற மணியோசை முழக்கம் மேலோங்க. நாகணவாய்போல் வசனிக்கின்ற நங்கையரின் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளின் போது பிறக்கின்ற மிருதங்க ஓசை முழக்கம் ஓங்க, நிறைவுடைய வேத ஒலி முழக்கும் ஓங்க, மலைபோன்று உயர்ந்து வரும் திரைக்கடலின் குளிறு என விதந்து கூறப்படும் ஓசை முழக்கம் ஓங்க, குளிர்ச்சி பொருந்திய கடற்கரை மேட்டில் மிதந்துவரும் கூன் சங்குகளின் கூவல் முழக்கம் ஓங்க தென்றல் தடவிவரும் பொதிகை மலைவாழ் அகத் தியரின் இதயத் தில் நடமாடிய குமரவேலவா சிறுபறை முழக்கியருள்வாய். தேவர்கள் வந்து தொழும் பொலிகையுறை குகப்பெருமானே சிறுபறை கொட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- வித்வசனர் - வித்துவான்கள், தளி - கோயில், பூஷையர் - நாகணவாய் போல வசனிக்கும் மகளிர், மறைமுழக்கு - வேதபாராயணவொலி, குளிறு - பேரொலி, தென்றி - தென்றலாகிய மந்தமாருதம், பொதிகை - அகத்தியர் இருந்த மலை.

(5)

வேறு

செண்டையம் பம்பை முழக்கென வேடர்
 திகைத்திட மதிமுடியர்
 திருநந் திப்பெயர் கொண்டிடு வோன்றை
 சீர்மத் தளமென்ன
 பண்டிகம் சங்க முழக்கொலி யென்றே
 பஞ்சவர் தூத னெழப்
 பகரும் மறைநான் கொலிதா னென்றே
 பதுமத் தானுமெழத்

திண்டிம் வொலியோ திமிலையி னொலியோ
 தேர்கில் மென்றகரர்
 திகைத்திட வமரர் துந்துபி யென்றே
 செப்பிட வைக்கறையின்
 முண்டக மலரும் முகமலர் முருகா
 முழக்குக் சிறுபறையே
 முனிவரர் பணியும் பொலிகையின் மனியே!
 முழக்குக் சிறுபறையே.

பொழிப்புரை :- கேட்குமொலி, சென்டை, அழகிய பம்பை ஆதியாம் பறைகளின் ஓலிகளோ என்று வேடர்திகைப்படைய, சந்திரசேகரராகிய சிவன் இது நந்திதேவர் கொண்டுள்ள மிருதங்கம் என்று கருத, சங்கினது முழக்கொலி போலும் எனப்பஞ்ச பாண்டவரின் தூதனாய் விளங்கிய கண்ணன் கருத்துக்கொள, இது வேதபாராயன ஓலியாகும்.என்று பிரமதேவர் ஜயங்கொள்ள, திண்டிமப்பறையின் சப்தமோ திமிலைப்பறையின் சப்தமோ என அறியமாட்டோம். என அசுரர்கள் திகைத்து நிற்ப, இது துந்துபிப் பறையின் ஓலியாகும் என்று தேவர்கள் நினைக்க, அதிகாலைப் போதில் அலரும் தாமரைப் போதனைய முகமுடைய முருகவேளே! சிறுபறை முழக்கியருள்வாய். முனிசிரேட்டர்கள் வந்து வழிபடும் பொலிகைப் பதியுறை சுப்பிரமணியே! சிறுபறை முழக்கியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- சென்டை - கொட்டுவாத்தியம், இ.து - இன்றும் மலையாளத்திலுள்ளது. வேடர் - வள்ளிநாயகியாரின் தந்தை முதலாய வேடர், பண் - இசை, திண்டிமம், திமிலை - என்பன போர்ப்பறைகள் அவற்றின் ஓலி மீளவும் முருகன் போர்க்கெழுந்துள்ளானோ என அசுரர்க்கு அச்சமுட்டியவாறாம். வைக்கறை - அதிகாலைப் பொழுது. முண்டகம் - தாமரை, முள்ளளயுடையது என்பது பொருள்.

(6)

விந்தைப் புலவன் சங்கத் தமிழோன்
 வியத்தகு கீரனருள்
 மேவும், புலவன் குருபர முனிவன்
 விண்ணவர் பரவவரும்
 சந்தப் புலவன் அருணைப் பதியான்
 தாழ்பக ழிக்கவிஞன்
 தங்கக் கவிஞன் பாம்பற் பெயரோன்
 சம்புப் புலவனருட்
 பந்தப் புலவன் நவாலிப் பதியான்
 பைந்தமிழ் முழக்கெழுநின்
 பதுமச் சித்தம் முழங்கிய தொப்பப்
 பன்னிரு கைகுமரா!
 முந்தைப் புலவா முக்கணர்சிறுவா!
 முழக்குகுக சிறுபறையே
 முனிவரர் பணியும் பொலிகையின் மணியே!
 முழக்குக சிறுபறையே.

பொழிப்புரை :- அதிசயக் கவிஞரும் சங்கப்புலவனுமான பெரும்புகழ் நக்கீர், முருகப்பிரானதும் மீனாட்சியம்மையினதும் கருணை வெள்ளத்தில் மூழ்கித்திளைத்த குமரகுருபர சுவாமிகள், தேவர்களும் போற்றும் பல்சந்தக் கவிஞர் பிரான் அருணாசலப் பதித்தோன்றல் அருணகிரிநாதர், கவிஞர்களும் தாழ்ந்து வணங்கும் பகழிக்கூத்தர், பொன்போற் பிரபை திகழ் கவிபடைத்த பாம்பன் சுவாமிகள் உடுவைக் கவிஞன் சிவசம்புப் புலவன், தங்கக்கவித் தாத்தா எனப் பெயர்கொண்ட நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் முதலாம் கவிஞர்களின் பசுந்தமிழ் முழக்கம் மேலோங்கி ஒலிப்ப அதுகேட்டு நின்தாமரை உள்ளத்துணர்வுகள் பொங்கி ஒலித்தது ஒப்ப, சிறுபறை முழக்கியருள்வாய். முனி சிரேட்டர்கள் வந்து வழிபடும் பொதிகைப் பதியுறை சுப்பிரமணியே! சிறுபறை முழக்கியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- விந்தை - அதிசயம், நக்கீர் கடைச்சங்கத்துத் தலைமைப் புலவர், பலநால்கள் செய்தவர். முக்கியமானவை - திருமுருகாற்றுப்படை, இறையனார் களவியலுரை, கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி என்பன குருகுருபரர் - அறுமுகனருளும் அம்கையின் கடாட்சமும் வாய்க்கப் பெற்றவர். இவர் எழுதிய நூல்களில் முக்கியமானவை வருமாறு - மதுரைக்கலம்பகம், காசிக் கலம்பகம், மதுரை மீணாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், முத்துக்குமார்க்கவாமிபிள்ளைத்தமிழ், சிதம்பரமும்மணிக்கோவை, சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை என்பன பகழிக் கவிஞர் - பகழிக்கூத்தர், இவர் பிறப்பில் வைணவர். திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத் தமிழ் இவரது ஆக்கமாகும். சம்புப் புலவன் - யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியில் உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்தவர். இவர் கந்தவனநாதர் நான்மணிமாலை என்னும் ஒரு நூல் செய்தவர். நவாலிப்பதியான் - நவாலியூர்ச் சோமகந்தரப்புலவர் இவரும் கந்தவன் மீது பாடல் பாடியுள்ளார்.

(7)

நறவுமிழ் மலர்சேர குழலியர் திருமுன்
நடமிடு பரங்குன்றம்
நகையலர் பொதுஞும் பொழிலுறு பழநி
நலமுறு தளியுமருள்
விறல்திகழ் திருவே ரகமெனு நகரும்
விஞ்சையர் வணங்கிவரும்
வியலுறு பதியாம் பழமுதிர் பொழிலும்
மெல்லிடை ஓடியவரும்
குறவியர் பலரும் குரவையில் மலரும்
குன்றுதொ நாடலும் வெண்
குடமெனு வளையுந் தரளமும் மணியும்
குளிறோலி யோடுதிரை

முறமென வெறியும் அலையினு முறைவாய்!
 முழக்குகு சிறுபறையே!
 முனிவர்ப் பணியும் பொலிகையின் மணியே!
 முழக்குக சிறுபறையே

பொழிப்புரை :- தேன்பிலிற்றும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிர் நடனஞ் செய்கின்ற திருப்பரங்குன்றம், விரிந்த மலர்கள் குலுங்கும் சோலை பொருந்திய பழநி என்னும் அழகுமலி திருத்தலம், அருள்விசேடம் மிகுதிருவேரகக் கோயில், ஞானியர் வணங்கும் பதியான பழமுதிர் சோலை, இடைஒசியும் குறமகளிரின் குரவை நட்டம் சிறப்புற நிகழும் குன்று தோறாடல், வெள்ளிய சிறுகுடம் போலமைந்த சங்கு முத்து மாணிக்கம் ஆகியவற்றைச் சுளகினால் கொழிப்பது போன்று அள்ளிவீசும் திரைகள் மலிந்த கடற்கரை சேர் திருச்சீரலைவாய் என்னும் தலங்களில் உறைகின்ற குமரா! சிறுபறை முழக்கியருள்வாய். முளிபுங்கவர்கள் வந்து தொழும் பொலிகைப் பதியில் எழுந்தருளும் குப்பிரமணியே! சிறுபறை முழக்கியருள்வாய் .

விளக்கக் குறிப்பு :- நறவு - தேன், பொதுளும் - செறியும், தழைக்கும், தளி - கோயில், நகர் - கோயில், விஞ்சையர் - தேவலோகத்து வித்தியாதரர், பழமுதிர்பொழில் - பழமுதிர்சோலை, குறவியர் - குறத்தியர், குரவை - மகளிர்கைகோத்தாடும் கூத்து, முறம் - சளகு, அலை - சண்டு திருச்சீரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தாராகும்.

(8)

வேறு

சரவண முற்றவர் இதயம் லர்ச்செழு புதுநறவே!
 தளரிடை யற்றவள் மலைமகள் பெற்றிடு கனியமுதே!
 குரவையி லுற்றிடு குறமக ஞக்கொரு தனியரசே!
 கொடியெனு மிட்டிடை மலர்ப்பிடி யைத்தொழு மிளவரசே!

கரமலர் பொத்தியுன் கழல்சிரம் வைப்பவர் பெருநிதியே
 கவிதரு வித்தகர் தினமுனு மற்புத முறுமமுதே
 புரவியே னப்புகல் களிமயி லத்தமு முக்குக சிறுபறையே
 பொலிகையி லுற்றவ குமரமு முக்குக சிறுபறையே

பொழிப்புரை :- சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்தபோது, உடனிருந்த
 பராசர முனிவர் புத்திரர் அறுவரதும் பாலுாட்டிய கார்த்திகை மகளிர்
 அறுவரதும் இதயமலரில் முகிழ்த்த தேனமுதமே. ஒசியுமிடையழகு
 திகழ்கின்ற பர்வத குமாரியாகிய உமையம்மை பெற்ற அருட்களியே!
 குரவையாடும் குற மகளாகிய வள்ளிநாச்சியாரின் நாயகரே! கொடியொக்கும்
 இடையளாகிய தேவகுஞ்சரி மணாளரே! மலர்க் கரம் கூப்பி நின்
 திருவடிகளைச் சிரந்தாங்கி வழிபடும் அடியவர் தம் செல்வக்களஞ்சியமே!
 கவித்துவமலி புலவர்கள் விரும்பியருந்தும் வியத்தகு சுவையமுதே!
 மயிலாகிய குதிரையை நடத்திவரும் எங்கள் தந்தையே! சிறுபறை
 முழக்கியருள்வாய். பொலிகையில் எழுந்தருளும் குமாரனே சிறுபறை
 முழக்கியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- பராசர முனிவர் தம் புதல்வர் வரலாற்றைக்
 கந்தபுராணத்திற் காண்க. பிடி - பெண்யானை போலும் தேவகுஞ்சரி. புரவி
 - குதிரை (9)

கனியுமொ ழித்தமிழ் சொரிவியன் அற்புத நவரசமே
 கதியில் ருக்கொரு கருணைம ஸர்த்திடு புதுமலரே
 தனியயி ஸைக்கர மிலகுற வைத்தெழு தினகரரே
 சமயம னத்தவர் அறிவினி லற்றெழு விரிகட்டரே
 இனியம றைப்பொரு ளெனவரு சிற்பர மலர்வடிவே
 இமையவ ருச்சியி லிலகுறு விற்பொலி மணிமுடியே
 புனிதரு ளக்குடி லப்பமு முக்குக சிறுபறையே
 பொலிகையி லுற்றவ குமரமு முக்குக சிறுபறையே.

பொழிப்புரை :- இனிமை கனிந்து வரும் தமிழ்மொழி பொழியும் பெருமையும் அற்புதமும் வாய்ந்த நவரசபாவமே! பற்றுக்கோடு இல்லாதவர்க்குக் கருணைத் தேன் பொழியும் புதுமையான கற்பக மலரே! சமனில்லாத தனித் தன்மை வாய்ந்த வேற்படையைத் தாங்கிய ஞானகுரியனே! சமயவனர் வடைய நெஞ்சத்தாரது அறிவுக் கெட்டாத பேரொளியே! ஒதற்கினிய வேதப் பொருளெனப் புகலும் ஞானவடிவே! தேவர்களது சிரசில் திகழ்வதும் ஒளிவீசுவதுமான சிரோரத்தினமே! தூய மனத்தார் தம் உள்ளக் கோயிலில் உறையும் தலைவா! சிறுபறை முழுக்கியருள்வாய் பொலிகைப்பதிவாழ் குமாரப்பெருமானே! சிறுபறை முழுக்கியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- நவரசம் - ஓன்பது சுவை, அதனை வடமொழி பாவும் என்னும் தொல்காப்பியர் - மெய்ப்பாடு என்பர். மணிமுடி - சிரோரத்தினமன்றி மகுடமுமாம். (10)



சிறுதேர்ப்பருவம்

குழந்தை சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுதலைத் தெரிவிக்கும் பருவம். இதிற் சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுக. எனத் தாயர் முதலானோர் கூறுவதாகப் பொருள் அமைத்துப் பாடுவது மரபு.

நான்மருப் போங்குமோர் பொருப்பேறு மண்ணல்தன்
நண்ணார்தம் அச்சமாள்
நலமோங்கு தருநீழல் தேரூர்ந்து மகிழ்வும்
நாற்றிசையுந் தொழுது நிற்க.
வான்வென்ற சூரப்பகைக் கேட்டினால் மலர்வற்ற
வளமேவு மளகை வேந்தன்
வடமேரு பொருபுட்ப விமானத்தி லூரவும்
மாமாயன் மகிழ்பூப்பவும்
மான்கொண்ட சகடமதில் முகமலர்ந் தருணனும்
வலத்தொடும் கால்பதித்தே
மாமேரு வலங்கொண்டு மகிழ்வும் போர்க்களம்
மணித்தே ருருட்டி நின்ற
தேன்சிந்து மரவுமலர் பொலிகையிற் செல்வனே!
சிறுதே ருருட்டியருளே.
திக்கெலாம் வாழுயிர்கள் தழையவரு கந்தனே!
சிறுதே ருருட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- நான்கு தந்தங்கள் கொண்ட மலைபோலும் ஜூராவதத்தை ஊர்தியாகவுடைய தெய்வேந்திரன் பகைவர் பற்றிய பயம் நீங்கவும் அவன் நலமிகு கற்பகதரு நீழலில் தேர் செலுத்தி உவகை கொள்ளவும் நான்கு திசையிலுமூள்ளோர் வணங்கி நிற்பவும் தேவர்களை முன்னர் வெற்றி கொண்டவனான சூரபதுமனாகிய பகைவனது அழிவினால் மகிழ்ச்சியற்ற செல்வம் மிகுந்த அளகாபுரி மன்னனான குபேரன் தனது புட்பக விமானவூர்தியில் உலாவரவும் திருமால் பேருவகை கொள்ளவும், குதிரைகள்

பூட்டிய தேரில் இவர்ந்து அருணன் மகாமேருமலையை வலம்வந்து பேருவகை கொள்ளவும் போர்க்களத்தே நவரத்தினகசிதமான மனோ வேகப்பொற்றேரில் ஊர்ந்து சென்ற தேன்பிலிற்றும் கடப்பமாலையணிந்த பொலிகைப் பிரானே! சிறுதேர் உருட்டியருளுக. எட்டுத் திசை உயிர் வர்க்கங்களும் தளிர் தோங்குமாறு கந்தவேளே சிறுதேர் உருட்டியருளுக.

விளக்கக் குறிப்பு :- பொருப்பு - மலை, இங்கு யானையைக் குறித்தது. அ.து உவமையாகுபெயர், நண்ணார் - பகைவர், வான் - ஆகுபெயராய்த் தேவருலகு குறித்தது. அளகை - அளகாபுரி, அதன் தலைவன் குபேரன், அவனது வாகனம் புட்பகவிமானம். மான் - மா என நின்று குதிரை கட்டியது. ஏகரம் - சாரியை, சகடம் - தேர், வலம் - வெற்றி, அருணன் - குரியனின் தேர்ச்சாரதி. (1)

குதாடி வென்றவர் வக்கொடியன் கூண்டோடுந்
 தோற்றோடி மாளநீதித்
 துணைவராய் அறுமேவு நெஞ்சராய்த் தூயராய்த்
 தோன்றியே களத்து நின்ற
 தாதாடு தொடையராம் பஞ்சவர்த் தூதனாய்த்
 தனஞ்சயற் காளாகியே
 சாரதிப் பணிழூன்டு சகடத்து நின்றவுன்
 தண்டுழாய் மாமனொப்ப
 வேதாமு தற்றேவர் அலையவே வலத்தினால்
 வென்றிட்ட வெஞ்குருடன்
 விண்ணோடு மண்ணுமே கலங்கவவன் செய்திட்ட
 வியத்தகும் கொடுமை என்னும்

தீதாழ்ந்து மாளவே தேரூர்ந்த பொலிகையாய்!

சிறுதே ருருட்டியருளே

திக்கெலாம் வாழுயிரகள் தழையவரு கந்தனே!

சிறுதே ருருட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- சூதாட்டத்தினால் அரசுரிமையை வென்றெடுத்த சர்ப்பக் கொடியோனான் துரியோதனன் முழுக்குலத்தோடும் தோற்றுப்பின்வாங்கி மாண்டுபோக, நீதியின் பக்கலாய்த் தருமம் சார்ந்த பரிசுத்த நெஞ்சினராகிப் போர்க்களத்தில் மகரந்தம் சிந்தும் மாலையோடும் நின்ற பாண்டவர்க்குத் தூதுவனாகியும் அருச்சனங்குத் தேர்ச்சாரதியாகியும் தேரில் நின்ற துளாய் மாலயணிந்த நினது மாமனார் திருமாலைப் போல, பிரமா முதலிய தேவர்கள் துண்புற்று அலைவுற அவர்களைத் தன் பராக்கிரமத்தால் வெற்றி கொண்ட கொடிய குருபதுமனோடு இந்த உலகமன்றிச்சுவர்க்கமும் கலங்குமாறு அவன் புரிந்த வியப்புக் குரிய கொடுமைகளாகியதீமைகளும் ஒரு சேர மாண்டுபோகத்தேர் செலுத்திப் போர்க்களம் நின்ற பொலிகைப் பதியாய்! சிறுதேருருட்டியருள்க. எட்டுத்திசை உயிர்வர்க்கங்களும் தளிர்த்தோங்குமாறு கந்தவேளே! சிறுதேர் உருட்டியருளுக.

விளக்கக் குறிப்பு :- அரவம் - பாம்பு, களம் - போர்க்களம், தாது - மகரந்தம், தொடை - மாலை, தனஞ்சயன் - அருச்சனன், சகடம் - தேர், வேதா - பிரமா, வலம் - வலிமை. (2)

ஆறோடு செஞ்சடைக் காடாடு மையர்வென்

ஆனேறு மேறிமன்றில்

ஆனந்த நடமிடும் நிருத்தர்தம் பணிப்பினால்

அண்டமே நடுநடுங்க

சறோடு வருகுறை யெழச்சிறை யடிக்கின்ற

எழிலோங்கு மயூரமென்னும்

எதிரிலாத் தேரேறி எல்லையில் ககனவளி
 எதிரேறி யேறி மேலும்
 பாரோடு மினைகின்ற பத்மநா பன்பதமும்
 பதுமத்தன் பதமுருந்தே
 பரவவரு பழநியிற் பதம்வைத்த செல்வனே!
 பத்தர்தம் பழவினையெனும்
 சேரோட அருள்பொழியும் பொலிகையிற் பிள்ளையே
 சிறுதே ருருட்டியருளே
 திக்கெலாம் வாழுயிர்கள் தழையவரு கந்தனே!
 சிறுதே ருருட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- கங்கை நதிபாய்கின்ற செஞ்சடைக்காடரும் இடப வாகனத்தினரும் கனகசபையில் நடஞ் செய்பவருமாகிய நடேசரது ஆங்கெளுயினால், உலகமெலாம் நடுங்கும் வண்ணம் உலக அழிவுக் காலத்தில் தோன்றுவது போன்ற குறைக்காற்று எழுமாறு சிறகடிக்கின்ற அழகுமிகு ஓப்புவமையில்லாத மயில் என்னும் தேரிலூர்ந்து வரம்பிலா ஆகாய வெளியில் மேன் மேலேறி, பருந்தை வாகனமாகவுடைய திருமால் பதமும் தாமரையாசனராகிய பிரமதேவர் பதமும் மேவி, போற்றிப்புகழு நின்ற பழநிப்பதியில் திருவடி பதித்த அருட்செல்வனே! அடியார் தம் பழவினையாகிய சகதி பாய்ந்தோமாறு கருணை மழையைப் பொழியும் பொலிகைக்குமரனே! சிறுதேருருட்டியருள்க. எட்டுத்திசை உயிர்வர்க்கங் களும் தளிர்த்தோங்குமாறு கந்தவேளே! சிறுதேர் உருட்டியருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- மயிலைக்கலபத்தேர் என்பர் அருணக்கிரியார், ஆனேறு - ஏருது, மன்று - கனகசபை, நிருத்தம் - நடனம், பணிப்பு - கட்டளை, அது மாம்பழும் பெற நின்ற பணிப்பு. மழுரம் - மயில், எதிர் - உவமை, ககனம் - ஆகாயவெளி, பாறு - பருந்து, பத்மநாபன் - திருமால், நாபியாகிய கொப்பூலில் தாமரையை உடையவன் என்பது பொருள். பதம் - உலகம் குறித்தது.

துப்பிதழ்க் கயல்விழித் தோகைநின் னம்மைநற்
 றுணைத்தாயர் ஆருல்மாதர்
 தூயதா மரைப்பொன்னி அத்தையே கொடிச்சியென்
 துடியிடையர் குழந்துளார் நின்
 உபபிலாத் தேராடல் காணவே யாதலின்
 உலகமொடு விண்சாயவே
 உரைக்கொணாப் பேரிடர் விளைத்துளாங் களித்தவர்தம்
 ஒங்கலென வோங்கினின்ற
 முப்புரம் நீறுபட மேருவரை சிலையென்ன
 முரளிதரன் கணையென்னவே
 முடுகுதேர் புவியாக முக்கண்ண ரதிலேறி
 முன்னேறி ஊர்ந்த வகைபோல்
 செப்புதீந் தமிழ்த்தெய்வ மெனவந்த பொலிகையாய்!
 சிறுதே ருருட்டியருளே
 தீக்கெலாம் வாழுயிர்கள் தழையவரு கந்தனே!
 சிறுதே ருருட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- பவளவாயும் கெண்டை விழியும் கொண்ட மயில் போலும்
 சாயலையுடைய உமையம்மையாகிய நின் அன்னை, செவிலித்தாயர்
 பாலூட்டுதோயராகிய காரத்திகை மாதர், பரிசுத்தமாகிய தாமரை யாசனத்தில்
 வீற்றிருக்கும் இலக்குமிதேவியாகிய நின் மாயியார், கொற்றக்கொடிச்சி
 முதலான மெல்லிடையராகிய வேட்டுவ மகளிர் முதலானோர் சமானமில்லாத
 நினது தேரூர்தலைக் காண விழைந்து குழந்து நிற்கின்றார். ஆதலினால்,
 பூமியோடு தேவருலகும் சரிந்து விழுமாறு சொல்லவியலாப் பெருந்துன்பம்
 விளைத்து மலைபோலுயர்ந்து இறுமாந்து நின்ற அசுரர்களது திரிபுரங்களைச்
 சங்கரித்தற்கு மாமேருமலையே வில்லாகவும் திருமாலே பாணமாகவும்
 பூமியே தேராகவும் கொண்டு திரிநேத்திரங்கள் படைத்த சிவபிரானார்
 அத்தேரிலிவர்ந்து சென்றது போலவே, விதந்தோதப்படும் தமிழ்க் கடவுளாக

விளங்கும் தெய்வமே! பொலிகைப்பதிவாழ்வே! சிறுதேர் உருட்டியருள்க. எட்டுத்திசை உயிர்வர்க்கங்களும் தளிர்த்தோங்குமாறு கந்தவேளே! சிறுதேர் உருட்டியருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- துப்பு - பவளம், கயல் - கெண்ணெடமீன், அழல்மாதர் - கார்த்திகைமாதர், பொன்னி - இலக்குமி, கொடிச்சி - கொற்றக் கொடிச்சியாகிய நம்பிராசன் மனையாள். ஓங்கல் - மலை, சிலை - வில்லு, முரளிதரன் - திருமால், முடுகுதல் - விரைதல் (4)

புரங்களொடு பூந்தராய் பொலிகின்ற புகலியிற்
புருசுத னன்றுவைத்த
பொழிலென்ன வந்தபொழிற் செவ்வலர்கள் ஆகுதியின்
பொங்கெரிக ளாகிநிற்ப
மரகதம் போர்த்ததோ தழைபோர்த்த தோவெனும்
மாமரம் தந்தகனியின்
வடிகின்ற தீஞ்சாறு நறுநெயா நிரந்தரம்
வண்ணவிலை யாலொழுகவே
சுரவிசையிற் றாழாத சுரும்புதரு முரலிசைகள்
தோத்திரம் தாகியோங்கத்
தோன்றிவரு திரையொலிதண் னுமையாகப் பைங்கிளிகள்
சுருதிமொழி சொல்லி நிற்கத்
திரண்டபேர் அருளோங்கு பொலிகைவரு முருகனே!
சிறுதே ருநுட்டியருளே
திக்கெலாம் வாழுயிர்கள் தழையவரு கந்தனே!
சிறுதே ருநுட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- பிரம்புரம் வேணுபுரம் பூந்தராய் முதலிய பன்னிரு பெயர் படைத்ததும் புகலியென்று பேசப்படுவதுமாகிய சீர்காழியில் தெய்வேந்திரன் முன்னாளில் அமைத்த பூஞ்சோலை போன்ற பூங்காவில் செவ்வந்தி முதலாம் செம்மலர்கள் ஒமகுண்டத்தில் ஏரியும் முத்தீபோல் விளங்க பச்சை மணித்தொகுதியோ பசிய இலைக்கூட்டமோ என ஜூயிரவு கொள்ளுமாறு குழை மலிந்த மாமரம் ஈன்ற கனிகளிலிருந்து சொரியும் பழச்சாறு மனம் கமழும் நெய்போல இலைவழியே ஒழுக, சுரக்கட்டுக்குறையாத இன்னிசை போன்று வண்டுகள் எழுப்புமொலி பண்மலிந்த தோத்திரப் பாராயணமாகத் திகழ அயலே உள்ள கடலில் தோன்றும் திரைஒலி மிருதங்க ஒலிபோல் விளங்க, பச்சைக் கிளிகளின் பேச்சு, வேதக்லோகங்கள் போல் ஓலிக்க, மிகுதியான அருள்பழுத்த பொலிகை வரும் முருகனே! சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய்.எட்டுத்திசை உயிர்வர்க்கங்களும் தளிர்த்தோங்குமாறு சிறுதேருருட்டியருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- பிரம்புரம், வேணுபுரம், தோணிபுரம், புகலி - வெங்குர பூந்தராய், சிரபுரம், பூறவும், சண்பை, சீகாழி, கொச்சை வயம், கழுமலம் என்பன சீர்காழியின் பன்னிரு பெயர்கள் புருசுதன் - இந்திரன், இந்திரன் சீர்காழியில் சோலை வைத்த வரலாற்றைக் கந்தபுராணம் - காவிரி நீங்குபடலத்திற் காண்க. அலர் - மலர், ஆகுதி - ஒமத்தீயில் நெய் விடுதல், தீம்சாறு - இனியசாறு, நறு - வாசனை, சுரம் - சப்தகரம், சுரும்பு - வண்டு, முரல்ல் - ஓலித்தல், தண்ணுமை - மிருதங்கம், சுருதி - வேதம்

(5)

வானுதற் குடைந்தபிறை வாரிதிக் குள்ளோட
வாரிருங் கூந்தல்கண்டே
வான்வந்த கார்மேகம் வெண்மேக மாகிமெல
வரரயேற விழிக்குடைந்தே
கோனுறும் கயலினம் நீர்முழ்க முலையினாற்
குரும்பையும் வெள்கி நின்று

குனியவே வெட்டுண்டு விழிசிந்தி மாளவே
 கோலமிலிர் சிற்றிடைக்கே.
 நானுற்ற மின்னலும் நொடியினிற் பேயவே
 நடைகொண்டு வந்த மடவார்
 நாண்மலர் இட்டுவழி படவிளம் பிறையென
 நானுமெழில் வளமோங்கவே
 சேணுறும் திரைபொங்கு பொலிகைவளர் மைந்தனே
 சிறுதே ருருட்டியருளே
 திக்கெலாம் வாழுயிரகள் தழையவரு கந்தனே
 சிறுதே ருருட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- வழிபடவரும் மகளிரது ஒளிபொருந்திய நெற்றியின் அழகைக்கண்டு, நானுற்று ஆற்றாமையால் பிறைச் சந்திரன் கடலினுள் மறைந்து கொள்ளவும் வாரிவிடப்படும் கரிய கூந்தலின் எழில்கண்டு ஆகாயத்திற் சஞ்சிக்கும் கரியமுகில் வெட்கத்தால் வெளிறி வெண்முகிலாகி, மலையிற் படர்ந்து மறையவும், விழிவனப்புக்காற்றாது கயல்மீன்கள் தண்ணிரில் முழுகிமறையவும், தனங்களின் அழகுகண்டு நானிக் குனிந்து இளநீர் அருந்துவோரால் வெட்டுண்டு கண்ணீர் சிந்தி மாண்டுபோகவும், வனப்பாகும் நுடங்கிடை கண்டு அதன் ஒளியிடை ஒசிப்புக்கு உடைந்து மின்னற்கொடியானது நொடிப்பொழுதில் மறையவும் நடைபயின்றுவரும் மகளிர் அன்றலர்ந்த மலர்கள் தூவி வழிபடலால் வளர்பிறை போன்று நானும் வளம்பெருகியோங்க, ஆகாயமளவிற்கு உன்னதம் பொருந்திக் கடற்றிரைகள் பொங்கும் பொலிகைப்பதிவாழ் அருட்குமரனே! சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய். என்திசைகளிலும் வாழும் அனைத்துயிர்வர்க்கங்களும் தளிர்த்தோங்கச் சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- வாள் - ஒளி, நுதல் - நெற்றி, வாரிதி - கடல், வார் - நீளம் இரும் கூந்தல் - கருங்கூந்தல், இருமை - கருமை, சேண் - ஆகாயம், குரும்பை - இளநீர்

மருமலரு கூந்தலார் தொடையன்று வான்தொடும்
 வாழையென வும்பணிகளால்
 மலருகந் தரமன்று வான்பூக மென்னவும்
 வளர்கொங்கை யன்றுதெங்கின்
 பஞ்சதுவரு குரும்பையே என்னவும் கரமன்று
 படர்கின்ற காந்தளெனவும்
 பனிக்குமிடை யன்றுபடர் பூங்கொடிக ளென்னவும்
 பவளவா யன்றுபூத்து
 வருகுமுத மென்னவும் துண்டமன் றழகுதரும்
 வண்ணமலர்க் குமிழேன்னவும்
 வார்குழைக் காதன்று வள்ளையே என்னவும்
 வளர்கின்ற சோலைபூப்பத்
 திருவோங்கி மலர்கின்ற பொலிகைவரு சேந்தனே!
 சிறுதே ருருட்டியருளே.
 திக்கெலாம் வாழுயிர்கள் தழையவரு கந்தனே!
 சிறுதே ருருட்டியருளே.

பொழிப்புரை :- இங்கே காணப்படுவன பல, அவற்றில் இவை மணம்
 வீசும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிரின்தொடையல்ல உண்மையில்
 வாழையே எனவும், பல்வகை ஆயரணங்களால் மினிரும் கழுத்தன்று வளவிய
 கழுகமரமே எனவும், இவை தனங்களல்ல. வளரும் தெண்ணங்குரும்பைகளே
 எனவும், கைகள் அல்ல, கார்த்திகைப்பூக்களே எனவும் நடங்குமிடையன்று
 பூங்கொடியே எனவும் பவளவாய் அன்று. குழுதமலரே எனவும் இது
 நாசியன்று. அழகிய குழிழ் மலரே எனவும் இது நீண்ட குழையணிந்த
 காதன்று வள்ளையே எனவும் சொல்லும்பாடி அமைந்த வனப்பு மிகு சோலை
 வயங்கும் இலக்குமீகரம் பொலிகின்ற பொலிகைப்பதிவாழ் அருட்குமரனே!
 சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய். எண் திசை உயிர் வர்க் கங் களும்
 தளிர்த்தோங்குமாறு சிறுதேர் உருட்டியருள்க.

விளக்கக் குறிப்பு :- மரு - வாசனை, பணி - ஆபரணம், கந்தரம் - கழுத்து, காந்தள் - கார்த்திகைக்கொடி, துண்டம் - நாசி, வள்ளை - கொடிவகை, அதன் மஸர் மகளிர் செவியை ஒக்கும்.

(7)

பறந்தலைப் பட்டவெம் பகுவாய பூதகணம்
 பறையடித் தார்த்துநிற்பப்
 பாரோடு கழுகுகா கங்கொண்ட சிறையெனும்
 பறையொலியிற் பரித்சாயத்
 திறந்தவுடல் வருகுருதி யாரோடு வதில்முழுகு
 செவ்விழிக் கூளியாடத்
 திளைக்கின்ற ஞமலிந்றி ஒக்கலித் தாடவின்
 தேவரும் குனித்தாடநல்
 அற்மாட மறையாட அண்டவியிர் களுமாட
 அசுரர்குலந் தழையவந்த
 அழகிந்ற மாஞாலத் தேர்சாய வேகளம்
 அணித்தேரை நடத்திவந்த
 சிறந்ததனி வீரனே! பொலிகைவரு குமரனே
 சிறுதே ருநுட்டியருளே
 திக்கெலாம் வாழியிர்கள் தழையவரு கந்தனே
 சிறுதே ருநுட்டியருளே.

பொழிப்புரை : போர்க்களத்தில் ஆடல்புரிந்த பிளந்த வாய்ப்பூதக் கூட்டங்கள் போர்ப்பறை முழக்கி ஆர்ப்பரித்து நிற்க, பருந்து கழுகு காகம் என்றினன் ஊன்தின் பறவைகள் சிறகுகளினால் போர்ப்பறை போலும் ஒலியை எழுப்ப இவ்வொலிகளைப் பொறுக்கலாற்றாது குரியன் கரந்து மறைய, ஆயுதங்களாற் கிழிப்பட்ட உடல்களிலிருந்து இரத்தஞ்சு பெருக அதில் தோய்ந்து சிவந்த கண்கள் படைத்த கூளிப்பேய்கள் ஆடி ஆரவாரங் செய்ய, இரத்தாறு நினைச்சேறு ஆகியவற்றில் புகுந்து அளைந்த நாய்

நரிகள் ஆரவாரித்து ஆடிநிற்ப தருமதேவதை நடனமிட. வேதங்கள் ஒலிசெய்ய, அகரர் கூட்டந்தழைத்தோங்கவந்த குரபதுமனது இந்திரமா ஞாலத்தேர் சாய்ந்து வீழ, போர்க்களத்தில் நினது மனோவேகப் பொற்றேரைச் செலுத்தியருளிய சிவகுமாரனே! சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய். என்றிசை உயிரவர்க்கங்களும் தனிரத்தோங்கச் சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு :- பறந்தலை - போர்க்களம், பகுவாய் - பிளந்தவாய், பாறு - பருந்து, பரிதி - சூரியன், ஞமலி - நாய், ஒக்கலித்தல் - ஆரவாரம், அறம் - தருமம், மறை - வேதம்

(8)

வேறு

பரவிப் பெருகிய பரசம யக்கரும்
பாழிருள் பாழ்போகப்
பரவித் துதிசெயும் பைந்தமி மூக்குறை
பதடியர் செயல்பாறக்
கரவிற் புரிசெயல் துகளுற வருபுன்
கயமைகள் அடிசாயக்
கவலைச் செயல்புரி அரசிறை வேவக்
கடையேழு கனல்சேரத்
தரமற் றெழுதரு பண்பா டெனுமிருள்
தரணியில் ஸ்தாயத்
தழையற் றெழுமளி பாறச் சினையாச்
சனிமறம் அடிசாய
உரமுற் றெழுதிரை வந்தார் பொலிகைய
உருட்டுக் சிறுதேரே
உவகைக் களிமயில் உலவித் திரிபவ!
உருட்டுக் சிறுதேரே.

பொழிப்புரை :- இடங்கள் தோறும் பெருக்க முற்றுப்பரவிய பரசமய இருள் மாய்ந்தொழிய, போற்றித் துதிக்கப் பெறும் பசுந்தமிழுக்கு இடையூறு விளைக்கும் விணர்தம் செயற்பாடுகள் தேய்ந்துமாய, வஞ்சமாகக் காரியங்கள் இயற்ற முனையும் முயற்சிகள் பாழுந, கரவடமும் கீழ்மையும் அடியற்று வீழ, அறங்குறியிலிருந்து வழுவும் அரசியற்பாதகச் செயல்கள் உகாந்தகால அக்கினியில் வெந்துபோக, தரமான பண்பாடற்ற போலித்தனமான இருள் கெட்டு விடியல் தோன்ற, செழித்து வளரும் உலக நேயம் என்னும் அன்பானது கெடும் வண்ணம் கிளைத்து எழுகின்ற கொலைமுதலான பாவங்கள் வேற்றுப் போக, மோதியெழும் திரைகள் வந்து மீளும் பொலிகைப்பதியாய்! சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய். மகிழ்வாற் களிக்கும் மயில் வாகனரே! சிறுதேர் உருட்டியருளுக.

விளக்கக் குறிப்பு :- பாழ் இருள் - பேரிருள், பதடியர் - பதர்போலும் பயனற்றவிணர், கரவு - வஞ்சகம், கயமை - கீழ்மை, அளி - அன்பு, சினையா - சினத்து - கிளைத்து, செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், சனித்தல் - தோன்றுதல்

(9)

சிவனைக் கொஞ்செந்தி தழையத் திருமறை
திசையொடு திசையோங்கச்
சீரடி யவர்கள் வாழத் திருமறை
தினகர் னெந்தீடத்
தவமெய்த் துறவியர் தழையத் திருமகள்
தருவள னெட்தோங்கத்
தருமச் செயலவர் பொலியக் குடியிறை
தகுமுறை யொடுமோங்கக்
குவடுந் றெழுமழை குறையற் றுயிரினம்
குளிருந முறைபெய்யக்

குலமெய்ப் புனிதையர் முறையுற் றுலவிடக்

குடிமையும் நெடுதோங்க

உவமைக் கிலதெனு பொலிகைச் சரவன்!

உருட்டுக் கிறுதேரே.

உவகைக் களிமயில் உலவித் திரிபவ

உருட்டுக் கிறுதேரே.

பொழிப்புரை :- சிவபெருமானையே முழுமுதற் பிராணாகக் கொண்டு போற்றும் சைவநெறி தழைத்தோங்க, சிறப்புமிகு வேதங்கள் திசையெலாம் மல்க, சீலமலி சிவனடியார்கள் நெடிது வாழ, சைவத்திருமுறைகள் தினகரன் போல் நித்தியப் பெரும்புக்கோடு நெடிது நிலவ, தவவொழுக்கம் ழண்ட துறவுற ஞானியர் உயர்ந்தோங்க, திருமகள் வழங்குகின்ற வளங்கள் பல்கிப் பெருக, தருமச்செயல்களில் ஈடுபடும் அறவானர்கள் செழித்தோங்க குடிமக்களாட்சி தகுமுறையில் உயர்வுற, மலை உச்சிகளில் கூடி மழை பொழியும் மேகங்கள் காலந் தவறாது பருவ மழை பொழிந்து சிறந்து மேவ, குலக்கொடி மகளிர் கற்புறிந்றைபேண, உயர் குல ஒழுக்கம் மேலோங்க. உவமை கூற இயலாத பெருமை வாய்ந்த பொலிகைவதியும் சடாட்சர! சிறுதேர் உருட்டியருள்க. மகிழ்வாற்களிக்கும் மயில்வாகனரே! சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்பு:- குவடு - மலை, முறை - கற்பு, குடிமை - உயர் குல ஒழுக்கம். (10)

கந்தவனம் கல்யாண வேலவர் பிள்ளைத்தமிழ்
மூலமும் பொழிப்புரையும் முற்றுப்பெற்றன.

மங்கலம் மலர்க.





தமிழ்ப்பண்ணியில் இந்நுாலாசிரியர்
வீர் நாவலர் மருகர் வித்துவ சிரோமனி
பொன்னம்பலப்பிள்ளை
மாணவர் பரம்பரையில் தோன்றியவர்
அதனால் கிவரது தமிழ்ப்பணி மகத்தானதே.
அப்பணிகள் வருமாறு

01) உரைரூல்கள்

- கந்தபுராணம் யுத்தகாண்டம் (குருபண்மன் சீங்கமுகாசரன் வதைப்படங்கள் நீங்களாக 1922 செய்யுள்கள்)
- கோணமலை அந்தாதி (யமகம்)
- சுரள்வதி அந்தாதி
- வல்லிபுரமாயன் கோவை
- தத்திவளை நெடுமால் கோவை
- ஆ. அந்தக்கோவை
- க. கல்வி ஒழுக்கம்
- ஏ. நயினன நாக பூஷணி அம்மையின்னைத் தமிழ்
- ஐ. கனகை விநாயகர் பிள்ளைகளத் தமிழ்
- ஓ. நன்னெறி

02) செய்யுள், யாப்புகள்

- தச்சூசச்சிலேடைவெண்பா
- தீருச்செந்தூர்ச்சிலேடை வெண்பா
- யார்க்கரு அந்தாதி (தீரிடு)
- ஆ. அந்தஞ் அந்தாதி
- கந்தவனம் கல்யாண வேலவர் பிள்ளைகளத் தமிழ்
- இ. திருவூஞ்சல்கள் பல

03) ஆயவு நூல்கள்

- மணிவாசகர் வரலாறு ஓர் அகச்சான்றுக் கண்ணோட்டம்)
- பைந்தமிழைப் பாதுகாப்போம் (இன்றைய தமிழ்ப்பியழகளை எடுத்துக்காட்டுச் செய்யும் தருவது)
- தமிழ்மொழித்தீரன் (அகராதி) புதிய அமசங்கள் பலகொண்டது
- தீருக்குளா - பரிமேலழுத் உரையிற் சில மறுப்புகள்
- தேவாரமுதலிகள் மூவர் வரலாற்றில் புதிய அகச்சான்றுகள் சில

04) வழங்கப்பட்ட பட்டங்களும் வழங்கியவர்களும்

- சிலேடைக்கவர்த்தினம் லைக்கிப்கலாந்தி பண்டிதமணி சி. கணபதி பிள்ளை
- தீ. சிலேடைப்புவனா லைக்கிப்கலாந்தி பண்டிதர் மு. கந்தமுயா
- தீ. செந்தமிழ்ச்செல்வா தீருமருக்க்ருபானந்தவாரியார் கவாமிகள்
- ஈ. தீருவாவதூறுறை ஆதீனம் கௌரவிக்க அழைத்தபோதும் மதுமையால் வீர் அங்குச் செல்ல திபலவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.
- உ. லெங்ஸ்கெ அரசாங்கத்தீன் சாகித்திய மன்றதை விருது
- இ. வடமாகாண ஆளுநர் விருது
- எ. 2010கிற்காண கலை பூஷணம் விருது